

Michał Mękarcki, Piotr Landsberg

Badania opinii na temat Rad Osiedli w Poznaniu

Raport - wersja rozszerzona

Poznań 2015

© Urząd Miasta Poznania oraz Fundacja Altum
Wszystkie prawa zastrzeżone. Fragmenty niniejszego
opracowania mogą być reprodukowane pod warunkiem
podania tytułu i autorów badań.

Wydawca:

altum
FUNDACJA

Fundacja Altum
ul. Chwaliszewo 72/7
61-104 Poznań

Biuro Fundacji:
ul. Polska 114
60-401 Poznań

www.fundacja-altum.pl
e-mail: biuro@fundacja-altum.pl
tel: 61 307 07 68

Recenzent: prof. zw. dr hab. Andrzej K. Piasecki

Projekt okładki, skład, grafika: Jan Zujewicz

Foto na okładce: Piotr Pasieczny / fotobueno.pl

ISBN: 978-83-942584-0-5

Poznań 2015

Badania opinii w projekcie „Miasto Obywateli”

Badania opinii mieszkańców Poznania i radnych Rad Osiedli, których dotyczy niniejsze opracowanie, zostały zrealizowane w ramach projektu „Miasto Obywateli. Rozwój Rad Osiedli w Poznaniu”. Jest to projekt, który ma na celu wsparcie i promocję działalności Rad Osiedli w naszym mieście. Dzięki niemu chcemy pobudzić poznaniaków do aktywności obywatelskiej, szczególnie do udziału w pracach rad osiedli oraz do udziału w wyborach. To pierwszy projekt społeczny w Poznaniu dotyczący wyłącznie działalności Rad Osiedli, ich wzmocnienia, rozwoju oraz promocji wśród mieszkańców miasta tej formy zaangażowania w sprawy publiczne.

Liderem projektu jest Fundacja Altum, działająca w Poznaniu na rzecz podnoszenia jakości życia społecznego, wzrostu uczestnictwa w kulturze oraz wsparcia edukacji i nauki. Fundacja Altum na realizację projektu „Miasto Obywateli” uzyskała w sierpniu 2014 roku dotację w ramach programu „Obywatele dla Demokracji” finansowanego z funduszy EOG, którego operatorem jest Fundacja im S. Batorego. Czas trwania projektu: wrzesień 2014 – wrzesień 2015. Partnerem w projekcie jest Miasto Poznań, które dofinansowało m. in. moduł badawczy projektu.

Sławomir Malewski

Prezes Zarządu
Fundacji ALTUM

Michał Mękarcki

Koordynator Zespołu Badań
Fundacji ALTUM

Zespół badawczy:

Michał Mękarcki (koordynator badań), dr Piotr Landsberg, dr Marcin Poprawski, Sławomir Malewski.

Współpraca:

Jan Zujewicz, Paweł Sztando, Paulina Gadzińska, Roksana Kędzierska, Jakub Mękarcki, Andrzej Siekacz, Klaudia Zielińska, Barbara Łagoda.

Fundacja Altum dziękuje za pomoc w przeprowadzeniu badań Wydziałowi Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta Poznania i jego dyrektorowi Panu Arkadiuszowi Bujakowi.

Spis treści

Informacje o badaniu	5
Uwagi i wskazówki przydatne w odczytaniu raportu	6
Informacje o badanych mieszkańcach	7
Informacje o badanych radnych osiedlowych	9
Znajomość Rad Osiedli	11
Działania Rad Osiedli w oczach mieszkańców	13
Opinie mieszkańców o Radach Osiedli	15
Udział mieszkańców w wyborach do Rad Osiedli	18
Znaczenie i waga działań Rad Osiedli – porównanie: mieszkaniec – radny	21
Ocena działań Rad Osiedli w różnych obszarach – porównanie: mieszkaniec – radny	25
Ocena pomysłów wzmacniających funkcjonowanie Rad Osiedli – porównanie: mieszkaniec – radny	27
Źródła informacji o Radach Osiedli w Poznaniu	38
Źródła informacji o okolicy	39
Najczęstsze źródła informacji – porównanie: słyszał – nie słyszał o Radach Osiedli	40
Ocena radnych Rad Osiedli w Poznaniu	41
Ocena reformy Rad Osiedli w Poznaniu w opinii radnych	43
Ocena współpracy Rad Osiedli z wydziałami Urzędu Miasta Poznania i jednostkami organizacyjnymi Miasta	45
Bariery utrudniające współpracę z wydziałami UM Poznania i jednostkami organizacyjnymi Miasta	48
Opinie radnych o funkcjonowaniu Wydziału Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta	48
Ocena współpracy Rad Osiedli z ich otoczeniem	51
Pomysły radnych na promocję Rad Osiedli	52
Najprostszy sposób kontaktu z radnymi Rad Osiedli w ocenie radnych	53
Ocena funkcjonowania wybranych aspektów Rad Osiedli: wsparcie nowych radnych, siedziba, portal	54
Opinie radnych dotyczące potrzeby zmian: zasad przyznawania diet, Statutu Osiedla	56
Opinie radnych o funkcjonowaniu Rad Osiedli – środki finansowe	58
Opinie radnych o funkcjonowaniu Rad Osiedli – kompetencje	59
Najważniejsze obszary działań Rad Osiedli w ocenie radnych	61
Bibliografia – polecana literatura	62

Informacje o badaniu

Na realizację badań społecznych w ramach projektu „Miasto Obywateli. Rozwój Rad Osiedli w Poznaniu” składały się trzy zasadnicze etapy procesu badawczego. Zespół Fundacji Altum przeprowadził badania, używając zarówno metod ilościowych, jak i jakościowych.

Pierwszą część badań ilościowych, na zlecenie Fundacji Altum, zrealizowała firma Pactor, metodą CATI (wywiady telefoniczne wspomagane komputerowo) wśród 300 mieszkających w Poznaniu osób w wieku od 18 lat. Realizacja badania odbyła się w dniach od 8 do 12 grudnia 2014 roku na próbie losowo – kwotowej. Założono, iż w losowo wybranej próbie będzie 200 poznaniaków, którzy twierdząco (oraz 100, którzy przecząco) odpowiedzą na pierwsze zadane im pytanie badawcze, które brzmiało: „Czy słyszał/a Pan/i o Radach Osiedli (jednostkach pomocniczych miasta) działających w mieście Poznaniu?” Zespół badawczy przygotował zatem dwie możliwe ścieżki, zestawy pytań. Jedna dotyczyła osób, które słyszały o Radach Osiedli. Ten zdecydowanie dłuższy zestaw pytań obejmował między innymi ocenę funkcjonowania, pomysły na usprawnienie pracy, źródła informacji o działaniach czy zakres wiedzy o Radach. Natomiast druga grupa osób proszona była o odpowiedzi dotyczące tego, z jakich respondentów korzystają źródła, poszukując informacji o swojej okolicy czy o problemach związanych z różnymi aspektami życia wspólnoty sąsiedzkiej (np. mała architektura; oświata; kultura czy porządek i bezpieczeństwo).

Ankieta kierowana do radnych osiedlowych stanowiła drugą część badań ilościowych. Dzięki pomocy partnera projektu (Miasto Poznań) podczas grudniowych posiedzeń poszczególnych Rad Osiedli wydrukowana ankieta, przygotowana przez zespół badawczy fundacji, trafiła do radnych. Ankietę wypełniło 178 radnych. Zespół badawczy zdecydował się zadać część pytań wspólnych – zarówno mieszkańcom, jak i radnym. Porównanie odpowiedzi pozwoliło na bardziej kompleksowe opracowanie badanych aspektów. Dzięki temu zespół badawczy zebrał opinie zarówno mieszkańców jak i osób podejmujących ważne dla poznaniaków decyzje czyli radnych osiedlowych pokazując podobieństwa i różnice w sposobach myślenia, ocenach i pomysłach dotyczących funkcjonowania Rad Osiedli w Poznaniu.

Projekt zawierał także komponent badań jakościowych. W grudniu 2014 roku przeprowadzono trzy zogniskowane wywiady grupowe, w formie paneli dyskusyjnych. Zaproszono na nie Przewodniczących Zarządów Osiedli a zatem osoby znające tematykę badania w największym zakresie. Dzięki przeprowadzonym dyskusjom o różnych aspektach funkcjonowania Rad Osiedli w Poznaniu zespół badawczy mógł poszerzyć własną wiedzę o specyfice działania jednostek pomocniczych miasta oraz dołączyć do analizy bardziej szczegółowe i pogłębione dane.

Uwagi i wskazówki przydatne w odczytaniu raportu

Wszystkie pytania, zawarte w obu ankietach, poddane zostały analizie jednoczynnikowej. Zespół badawczy opisał jej wyniki oraz dla lepszego ich zobrazowania i przedstawienia wszystkie z nich zostały pokazane w postaci wykresów i tabel. Następnie członkowie zespołu każde pytanie poddali szczegółowej analizie zestawiając je z istotnymi, z punktu widzenia celów badania, zmiennymi (takimi jak: płeć, grupa wiekowa, dzielnica miasta, ilość kadencji w Radzie Osiedla czy członkostwo z Zarządzie Osiedla). W związku z tym w prezentowanym raporcie przedstawiono pełną analizę jednoczynnikową (prezentującą opinie badanych mieszkańców i radnych dotyczącą różnych aspektów funkcjonowania Rad Osiedli w Poznaniu) wraz z najważniejszymi analizami ukazującymi zachodzące relacje między najistotniejszymi i wyselekcjonowanymi zmiennymi.

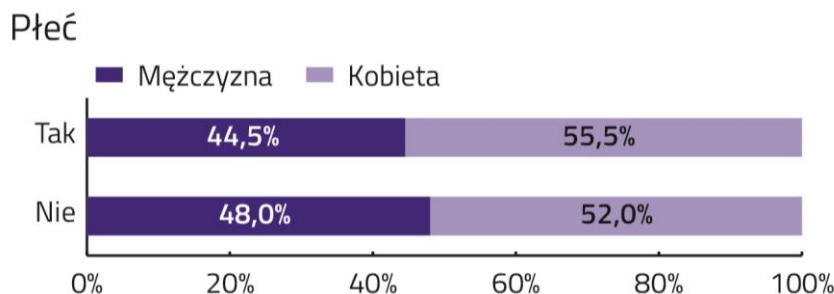
W ankiecie zastosowano głównie pytania zamknięte (z określoną liczbą możliwych odpowiedzi - kafeteria). W znacznej części pytań zamkniętych, pozostawiono jednakże możliwość zaznaczenia odpowiedzi innej niż w kafeterii, poprzez dodanie kategorii „inne - jakie? ...”, w której poproszono badanych o doprecyzowanie i doszczegółowienie wskazania, dzięki czemu możliwe było pełniejsze poznanie indywidualnych opinii respondentów. Taką samą rolę pełniły pytania w których badani poproszeni zostali o umotywowanie i rozwinięcie swoich wskazań.

W przypadku pytań dotyczących oceny, różnych badanych aspektów, zastosowano albo pięciostopniową skalę Likerta, która kształtuje opinie od zdecydowanej aprobaty („zdecydowanie tak”) do kategorycznej negacji („zdecydowanie nie”) albo skale liczbowe mające strukturę ocen szkolnych od 1 (oceny niedostatecznej) do 5 (bardzo dobrej). W przypadku stosowania tych drugich skal zespół badawczy umieszczał wyniki w postaci średnich ocen, które są czytelniejsze - szczególnie w zestawieniach mających rozbudowaną liczbę kategorii. W trosce o to, by badani nie musieli wystawiać ocen w sferach co do których nie posiadają dostatecznej wiedzy zespół badawczy dodał kategorię „0” („nie mam zdania/wiedzy”). Oczywiście, licząc średnią dla poszczególnych pytań nie uwzględniano osób, które skorzystały z tej możliwości.

Wyjaśnienia wymagają także liczby przedstawione w prezentowanych wykresach, dotyczące pytań wielokrotnego wyboru. We wszystkich tych pytaniach respondenci mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź (np. dwa lub trzy wskazania), stąd suma głosów przekracza liczebność próby, a łączne wartości procentowe wynoszą więcej niż 100%.

O osobach objętych badaniem

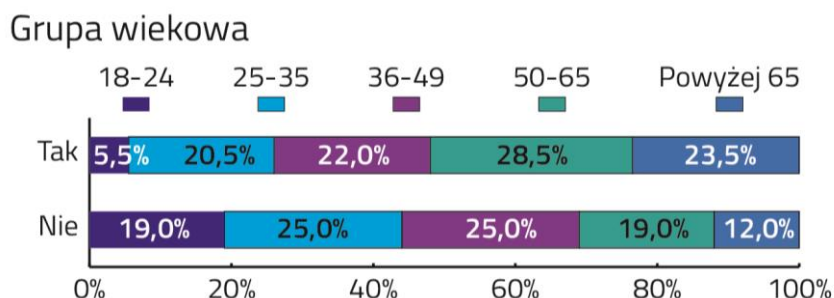
Informacje o badanych mieszkańcach

Wśród 200 badanych osób, które słyszały o Radach Osiedli odnajdziemy większy odsetek kobiet (55,5%) niż mężczyzn (44,5%). Nieco inny procentowy rozkład w oparciu o płeć respondentów mamy w przypadku stu osób, które nie słyszały o Radach – w grupie tej znalazło się 52% kobiet i 48% mężczyzn.

Czy słyszał/a Pan/i o Radach Osiedli?		Płeć	
		Mężczyzna	Kobieta
Tak	N	89	111
	%	65,0%	68,1%
Nie	N	48	52
	%	35,0%	31,9%
Ogółem	N	137	163
	%	100%	100%

Na dane tzw. metryczkowe możemy spojrzeć z drugiej strony. Biorąc na pierwszy plan poszczególne cechy (tj. wiek, płeć) badanych osób. Analiza płci mieszkańców Poznania pokazuje, że nieznacznie więcej badanych kobiet (68,1%) niż mężczyzn (65%) słyszała o Radach Osiedli.

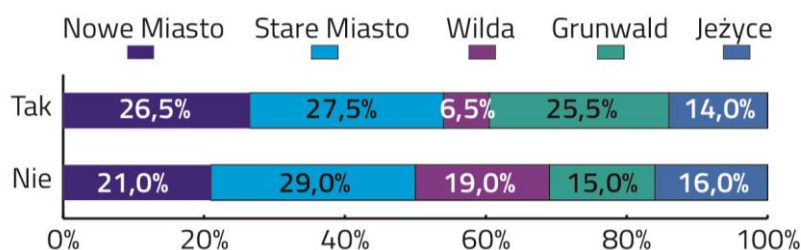

Kiedy porównamy wskazania dotyczące znajomości Rad Osiedli, biorąc pod uwagę wiek badanej osoby zauważymy, że zdecydowanie najmniejszy odsetek stanowią osoby młode należące do grupy wiekowej 18-24 lat (5,5%) a najwięcej osób znających Rady jest w wieku od 50 do 65 lat (28,5%). Wśród osób, które słyszały o Radach Osiedli jest także 23,5% osób z najstarszej grupy wiekowej (powyżej 65 lat). Co istotne wśród najstarszej grupy badanych jest tylko 12% (najmniejszy odsetek ze wszystkich grup wiekowych), które nie słyszało o Radach. Największą różnicę porównując wszystkich badanych znających i nie znających Rady mamy wśród najmłodszych osób w wieku 18-24 lat: wyniosła ona 13,5% (5,5% wskazań „tak” i 19% „nie”).

Czy słyszał/a Pan/i o Radach Osiedli?		Grupa wiekowa				
		18-24 lat	25-35 lat	36-49 lat	50-65 lat	Powyżej 65 lat
Tak	N	11	41	44	57	47
	%	36,7%	62,1%	63,8%	75,0%	79,7%
Nie	N	19	25	25	19	12
	%	63,3%	37,9%	36,2%	25,0%	20,3%
Ogółem	N	30	66	69	76	59
	%	100%	100%	100%	100%	100%

Kiedy przyjrzymy się rozkładowi odpowiedzi ze względu na wiek respondentów ujrzymy bardzo charakterystyczną i widoczną tendencję: wraz z rosnącym wiekiem wzrasta liczba osób znających poznańskie Rady Osiedla. O ile wśród najmłodszej grupy badanych (18-24 lata) znajomość jednostek pomocniczych miasta zadeklarowało 36,7% to już wśród nieco starszych osób (25-35) odsetek ten wynosił 62,1% i stopniowo zwiększał się wśród kolejnych, starszych grup wiekowych. Najbardziej zaawansowane wiekiem badane osoby (powyżej 65 roku życia) znają Rady w największym stopniu – deklaruje to, aż 79,7% z nich.

Dzielnica

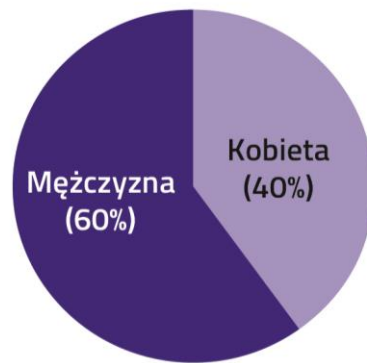
Wśród osób, które słyszały o Radach Osiedli najliczniejszy odsetek badanych mieszka w trzech dzielnicach Poznania: Starym Mieście (27,5%), Nowym Mieście (26,5%) i Grunwaldzie (25,5%). Najmniejsza liczba w tej grupie respondentów mieszkała natomiast na Wildzie (6,5%). W przypadku badanych, którzy nie słyszeli o jednostkach pomocniczych miasta największy odsetek respondentów jest ze Starego Miasta (29%), najmniejszy z Grunwaldu (15%).

Czy słyszał/a Pan/i o Radach Osiedli?		Dzielnica Poznania				
		Nowe Miasto	Stare Miasto	Wilda	Grunwald	Jeżyce
Tak	N	53	55	13	51	28
	%	71,6%	65,5%	40,6%	77,3%	63,6%
Nie	N	21	29	19	15	16
	%	28,4%	34,5%	59,4%	22,7%	36,4%
Ogółem	N	74	84	32	66	44
	%	100%	100%	100%	100%	100%

Podział na pięć dzielnic Poznania również przynosi ciekawe wyniki. Największą rozpoznawalnością Rady Osiedli cieszą się wśród mieszkańców Grunwaldu (77,3%) i Nowego Miasta (71,6%). Nieco mniejsze wskazania dotyczą osób mieszkających w Starym Mieście (65,5%) i Jeżycach (63,6%). Natomiast mniej niż połowa badanych – zaledwie 40,6% mieszkańców Wildy deklaruje znajomość Rady Osiedli.

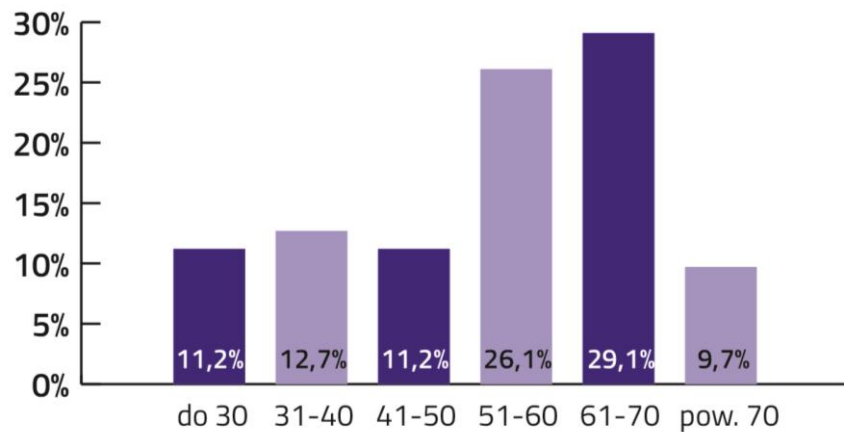
Informacje o badanych radnych osiedlowych

Płeć

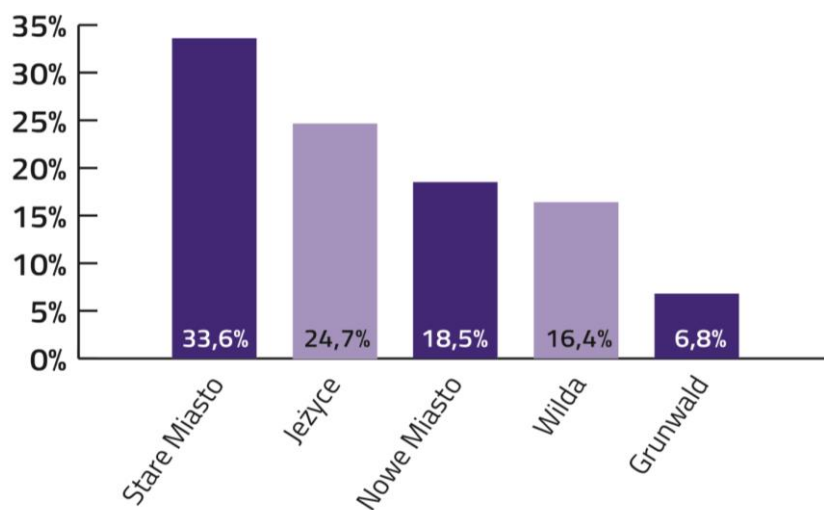
W badaniu wzięło udział 178 radnych. Więcej było mężczyzn (60%) niż kobiet (40%).

Grupy wiekowe

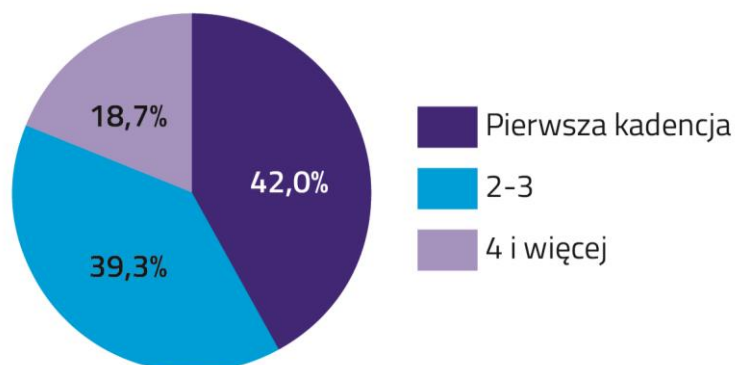
Najwięcej badanych radnych należało do dwóch grup wiekowych: 61-70 lat (29,1%) oraz 51-60 lat (26,1%). Co dziesiąty radny był w wieku 31-40 lat (12,7%), 41-50 lat (11,2%) i do 30 lat (11,2%). Odsetek najstarszych badanych (powyżej 70 lat) liczył 9,7%.

Dzielnica

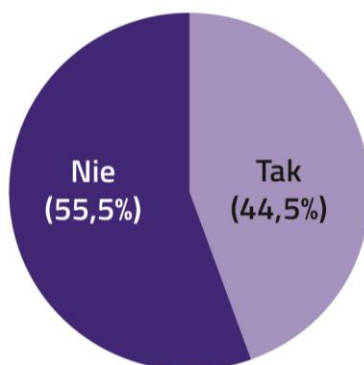
Co trzeci badany był radnym z Rady Osiedla działającej na terenie Starego Miasta (33,6%). W dalszej kolejności największą reprezentację radnych miały poznańskie dzielnice: Jeżyce (24,7%), Nowe Miasto (18,5%), Wilda (16,4%) oraz Grunwald (6,8%).

Liczba kadencji

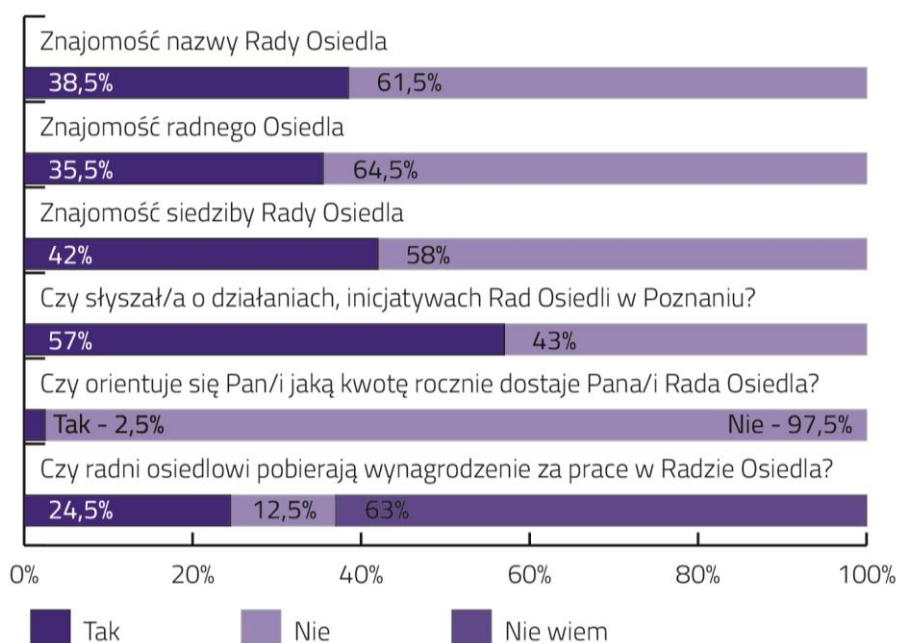
Różny był także staż radnych. Wśród badanych 42% stanowili radni z najmłodszym stażem - będący radnymi pierwszą kadencją. Radni działający w Radach Osiedli drugą lub trzecią kadencję stanowili 39,3% wszystkich respondentów, natomiast niemal co piąty badany radny (18,7%) pełnił swoją funkcję w jednostce pomocniczej miasta Poznania co najmniej przez cztery kadencje.

Członkostwo w zarządzie

Wśród badanych radnych 44,5% z nich pełniło aktualnie (w momencie przeprowadzenia badania) funkcje członka Zarządu Osiedla, a 55,5% było poza tym gremium.

Znajomość Rad Osiedli

Jeden z obszarów pytań kierowanych do mieszkańców dotyczył stopnia wiedzy badanych osób o Radzie Osiedla. Pytania te zadano tylko osobom, które wcześniej twierdząco odpowiedziały, iż słyszały o Radach Osiedli jako jednostkach pomocniczych miasta. Badani poproszeni zostali o ustosunkowanie się do kilku elementów związanych z funkcjonowaniem Rad Osiedli, a zatem odpowiadali, czy znają: nazwę osiedla, która działa w miejscu ich zamieszkania; miejsce będące jej siedzibą; radnego osiedlowego; inicjatywy i działania Rad Osiedli; aspekt związany z wynagrodzeniem radnych osiedlowych; wysokość rocznej kwoty, którą ma do dyspozycji ich Rada Osiedla. Analiza wskazań respondentów pokazała, że ponad połowa osób (57%) deklarowała, iż słyszała o działaniach/inicjatywach podejmowanych przez Rady Osiedla. Co więcej, ten element jako jedyny ze wszystkich badanych uzyskał większą liczbę osób znających go niż niesłyszących o nim. Co ciekawe, więcej osób odpowiadała, iż potrafi wskazać siedzibę w której funkcjonuje jej Rada Osiedla (42%) niż znała jej nazwę (38,5%). Znajomość radnego swojego osiedla wskazał co trzeci badany (35,5%). Niemal co czwarty natomiast jest zdania (24,5%) iż radni osiedlowi pobierają wynagrodzenie za pracę w Radzie Osiedla. Odmiennego zdania jest 12,5% respondentów i aż 63% odpowiedziało: „nie wiem”. Tylko bardzo nieliczni badani (2,5%) twierdzą, iż orientują się, jaką kwotę rocznie dostaje z budżetu Poznania na swoje działania ich Rada Osiedla.

Badanym postawiono pytanie: „Czy zna Pan/i nazwę Rady Osiedla która działa w Pana/i miejscu zamieszkania?” Niespełna 40% z nich (dokładnie 38,5%) odpowiedziało twierdząco na tak postawione pytanie. Częściej znają nazwę swojej Rady panowie (40,4%) niż panie (36,9%). Najmniej zorientowaną grupą wiekową w aspekcie nazwy osiedla są osoby w wieku 25-35 lat (22%). Natomiast największy odsetek badanych znających jego nazwę odnaleźć możemy wśród osób w przedziale 50-65 lat (49,1%). Kiedy dokonamy analizy odpowiedzi, biorąc pod uwagę dzielnicę w której mieszkają badani, okazuje się, że największy procent osób znających nazwę osiedla jest wśród osób Nowego Miasta (47,2%) i Jeźyc (46,4%), a najmniej badanych znających nazwę mieszka na Starym Mieście (29,1%) i na Wildzie (30,8%). Badani poproszeni zostali także o wskazanie nazwy osiedla w przypadku deklaracji o jej znajomości. Analiza odpowiedzi badanych pokazała, iż część z nich (13 osób) błędnie podaje nazwę, myląc ją z nazwą administracyjną osiedli spółdzielczych, mieszkaniowych, dawnych nazw osiedli (przed reformą zmniejszającą ich ilość) czy rejonów - jednostek niższego rzędu

wchodzących w skład Osiedla (*Rada Osiedla Bajkowe; Rada Osiedla Kopernika; Nasz Zieleniec; Rada Osiedla Spółdzielni Grunwald; Rada Osiedla Zielone Rataje*).

Respondentom zostało także zadane pytanie o znajomość (niekoniecznie osobistą) radnego, reprezentującego zamieszkiwane przez nich osiedle. Pozytywnie odpowiedziało na nie 35,5% badanych, a aż 64,5 udzieliło odpowiedzi negatywnej. W odniesieniu do poszczególnych dzielnic Poznania najwięcej osób opowiedziało się za znajomością radnych z Grunwaldu (aż 41,2%), następnie Nowego Miasta (37,4%), Jeźyc (35,7%), Wildy (30,8%) i Starego Miasta (29,1%). W przypadku tak postawionego pytania nie stwierdzono istotnej różnicy poziomu znajomości radnych osiedla w odniesieniu do płci: pozytywnej odpowiedzi udzieliło 36% mężczyzn i 35,1% kobiet. Biorąc pod uwagę kryterium wieku, największą grupą znającą radnych osiedlowych stanowiły osoby powyżej 65 roku życia (57,7%) najmniejszą osoby pomiędzy 25 a 35 rokiem życia (14,6%).

Odpowiedzi badanych na pytanie: „Czy wie Pan/i gdzie mieści się siedziba Pana/i Rady Osiedla?” pokazały, iż 42% z nich deklaruje swoją wiedzę w tym zakresie. Częściej czynią to mężczyźni (44,9%) niż kobiety (39,6%). Najmniej zorientowani są badani w wieku 25-35 lat (zaledwie 26,8% z nich odpowiedziało, iż orientuje się, w jakim miejscu działa jego Rada Osiedla). Największy odsetek osób znających siedzibę Rady jest wśród najstarszej grupy wiekowej (powyżej 65 lat) i wynosi 51,1%. Największy problem ze znajomością miejsca obrad Rady Osiedla mają mieszkańcy Wildy – wśród jej mieszkańców tylko 15,4% badanych zorientowanych jest które to miejsce. Natomiast ponad połowa respondentów z Nowego Miasta (56,6%) nie ma problemu ze wskazaniem siedzimy Rady Osiedla. Nieco gorzej z wiedzą o tym elemencie funkcjonowania jednostek pomocniczych w Poznaniu jest wśród mieszkańców Jeźyc (46,4%) i Grunwaldu (41,2%). Badani poproszeni zostali także o wskazanie miejsca, siedziby w której działa Rada Osiedla na terenie której mieszka badana osoba w przypadku deklaracji o jej znajomości. Analiza odpowiedzi badanych pokazała, że część z nich myli jednostki pomocnicze miasta (Rady Osiedli) ze spółdzielniami mieszkaniowymi podając siedzibę obrad tych drugich (*Klub Osiedlowy „Kraąg”; os. Chrobrego w spółdzielni mieszkaniowej; w budynku spółdzielni mieszkaniowej*).

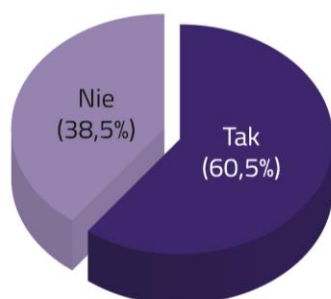
Badani w tej części ankiety odpowiadali również na pytanie: „Czy słyszała Pan/i o działaniach, inicjatywach Rad Osiedli w Poznaniu?”. Warto na początku podkreślić, że tylko przypadku tego elementu było więcej osób deklarujących swoją znajomość (57%) niż osób mówiących o tym, że nie słyszało o żadnej inicjatywie Rad Osiedlowych w Poznaniu (43%). Zdecydowanie więcej osób posiadających wiedzę o działaniu jednostek pomocniczych miasta było wśród mężczyzn (65,2%) niż wśród kobiet (50,5%). Jedyną grupą wiekową, która w większości nie słyszała o działaniach Rad Osiedli, byli badani w wieku 25-35 lat (48,8% słyszało i 52,2% nie słyszało). Pozostałe grupy wiekowe w większości znały działania jednostek pomocniczych Poznania a największy odsetek badanych był wśród osób powyżej 65 roku życia – 61,7%. Badanych, którzy zadeklarowali, iż znają działania Rad Osiedla poproszono o doprecyzowanie, o jakie inicjatywy chodzi. Było to pytanie otwarte w którym nie narzucano respondentom zakresu ani poziomu szczegółowości odpowiedzi. Zespół badawczy chciał za jego pomocą dowiedzieć się, jakie inicjatywy są w oczach mieszkańców najbardziej zauważalne – jakie są poniekąd ich „pierwszym skojarzeniem”. Najczęściej respondenci wymieniali obszary związane z zagospodarowaniem przestrzeni zielonej (parki, zieleńce, skwery) – zyskały one 25 wskazań. Na kolejnym miejscu znalazły się: place zabaw (20 wskazań), chodniki (18), drogi (14), rewitalizacja, zagospodarowanie terenu (14), siłownie zewnętrzne (13). Dopiero na kolejnym miejscu badani wymieniali wydarzenia zorganizowane przez Rady Osiedli (11 wskazań), porządki (11) i ścieżki rowerowe (10). Jeszcze mniejszą popularnością wskazań cieszyły się: boiska (7 wskazań), pomoc placówką oświatowym (4), kanalizacja (4), przystanki autobusowe (3), ławki (3), parkingi (3), budżet obywatelski (3) oraz oświetlenie (2).

Kolejnym pytaniem, mającym na celu zbadanie stopnia wiedzy o funkcjonowaniu Rad Osiedli, była kwestia kwot, którą otrzymują one na swoją działalność. Okazało się, że tylko bardzo nieliczna grupa przyznaje się do posiadania informacji w tym zakresie, a aż 97,5% badanych nie ma w tej sferze żadnej wiedzy. Najwyższy poziom deklarowanej niewiedzy odnotowano na Wildzie (100% badanych), następnie z Nowego Miasta, Starego Miasta i Grunwaldu (w okolicach 98%), najniższy na Jeżycach (92,9%). Osoby deklarujące wiedzę w tej kwestii miały podać szacunkową kwotę, którą ma do dyspozycji rocznie Rada Osiedla. Zważywszy na wcześniej przytaczane dane, odpowiedzi takiej udzieliły jedynie pojedyncze osoby, a kwoty te wahały się od kilkudziesięciu do czterystu tysięcy złotych. Biorąc pod uwagę kryterium wieku, grupą która najczęściej udzielała odpowiedzi pozytywnej były osoby w wieku od 25 do 35 roku życia, najrzadziej – osoby pomiędzy 18 a 24 rokiem życia. Wśród osób deklarujących posiadanie wiedzy w tym względzie przeważali mężczyźni.

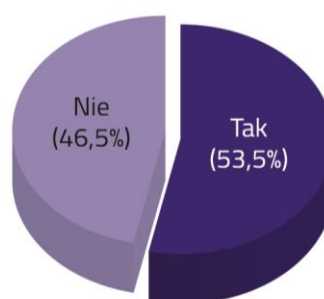
Dopełnieniem pytań z zakresu wiedzy o funkcjonowaniu Rad Osiedli była kwestia wynagrodzenia radnych. Na pytanie o to, czy pobierają oni za pracę w Radzie Osiedla wynagrodzenie, aż 63% badanych zadeklarowało w tym zakresie brak wiedzy, ponad 12% uznało, że radni nie mają z tego tytułu wynagrodzenia, a ponad 24% udzieliło odpowiedzi twierdzącej. Najczęściej niewiedzę w tym zakresie deklarowały osoby badane z Jeżyc (75%), a także ze Starego Miasta i Wildy (po około 70%). Najrzadziej odpowiedzi takiej udzielali respondenci z Nowego Miasta (50,9%) i Grunwaldu (58,8%). Niemal co czwarty mieszkaniec (24,5%) udzielił odpowiedzi twierdzącej, najwięcej z Nowego Miasta (34%), najmniej z Wildy (15,4%). Odpowiedzi negatywnej udzieliło 12,5% respondentów, najwięcej z Grunwaldu (17,6%), najmniej z Jeżyc (7,1%). Wskazania „tak” częściej udzielały osoby młodsze. W odniesieniu do zmiennej związanej z płcią, można stwierdzić tu nieistotną różnicę: 25,8% badanych, którzy odpowiedzieli, że radni pobierają wynagrodzenie, stanowili mężczyźni, a 23,4% to kobiety.

Działania Rad Osiedli w oczach mieszkańców

Czy może Pan/i podać przykład inwestycji zrealizowanej z inicjatywy Rady Osiedla?

Czy potrafi Pan/i podać przykład wydarzenia organizowanego przez Pana/i i Radę Osiedla?

Poproszono badanych mieszkańców Poznania o ustosunkowanie się do dwóch pytań dotyczących zakresów działań Rad Osiedli. Pierwsze z nich brzmiało: „Czy może Pan/i podać przykład inwestycji zrealizowanej z inicjatywy Rady Osiedla?”. Drugie: „Czy potrafi Pan/i podać przykład wydarzenia osiedlowego, którego organizatorem była Pana/i Rada Osiedla?” Analiza odpowiedzi respondentów pokazała, że częściej badani potrafili wskazać przykład inwestycji (60,5%) niż wydarzenia (53,5%).

Co ważne, nie stwierdzono istotnej różnicy poziomu znajomości inwestycji w odniesieniu do płci. Natomiast w przypadku wiedzy o wydarzeniu – już tak. Kobiety w większości (56,8%) dostrzegły

wydarzenia organizowane przez Radę Osiedla działającą w miejscu ich zamieszkania. Mężczyzn, którzy potrafili podać przykład takiego wydarzenia było już 49,4%. Ciekawa jest także analiza grup wiekowych badanych w kontekście tych pytań. Okazuje się, że wśród badanych z najmłodszej grupy wiekowej (18-24 lat) jest największy odsetek osób (63,6%) potrafiących wskazać przykład inwestycji zrealizowanej z inicjatywy Rady Osiedla. Najmniejszy procent osób potrafiący wskazać inwestycję ze wszystkich grup wiekowych należy natomiast do poznaniaków w nieco starszym wieku (25-35 lat) i wynosi 53,7%. Inaczej rozkładają się odpowiedzi, gdy przyjrzymy się drugiemu aspektowi. Przykład wydarzenia organizowanego przez jednostkę pomocniczą miasta Poznania potrafi wskazać 41,5% osób w wieku 24-35 lat i 45,5% w wieku 36-49 lat oraz aż 64,9% badanych osób w przedziale wiekowym od 50 do 65 lat. Kiedy weźmiemy pod uwagę dzielnicę, w której mieszkają badani zauważymy, że aż trzech na czterech badanych mieszkańców Jeżyc (75%) podaje przykład inwestycji poczynionej przez Radę Osiedla na tym terenie. Trochę mniejszy, ale nadal duży, odsetek mieszkańców Wildy (69,2%). Na kolejnych miejscach znalazły się dzielnice: Nowe Miasto (58,5%) i Stare Miasto (58,2%) a najmniejszy odsetek osób potrafiących wskazać inwestycje Rad Osiedli był wśród mieszkańców Grunwaldu (54,9%). Z innym rozkładem odpowiedzi mieszkańców poszczególnych poznańskich dzielnic mamy do czynienia, kiedy weźmiemy pod uwagę znajomość wydarzeń organizowanych przez Rady Osiedli. Ponownie prym wiodą mieszkańcy Jeżyc, a dokładnie 57,1% z nich, którzy potrafią wskazać przykład wydarzenia. Następnie z wysokimi odsetkami osób znających osiedlowe wydarzenia mamy do czynienia wśród poznaniaków z Nowego Miasta (54,7%) i Starego Miasta (54,5%) oraz Grunwaldu (52,9%), a jedynie 38,5% z Wildy.

Mieszkańców poproszono także o wskazanie inwestycji poczynionej z inicjatywy ich Rady Osiedla. Odpowiedzi badanych w przypadku pytań otwartych w ankiecie zostały zebrane w kilkunastu dających się wyodrębnić kategoriach tematycznych. Najczęściej wymianą kategorią inwestycji były place zabaw (32 wskazania), na drugim miejscu – chodniki (25), a trzecim: parki, zieleńce, skwery (23). Popularnymi wskazaniami badanych były także: siłownie zewnętrzne (19 wskazań), drogi (16), boiska i place sportowe (13). Na kolejnych miejscach, pod względem liczby wskazań mieszkańców, znalazły się takie inwestycje Rad Osiedli jak: ścieżki rowerowe (8 wskazań), ławki (7), parkingi (6), kosze na śmieci (5), ocieplenie bloków, remont elewacji budynków (5), budowa targów i miejsc handlowych (4), oświetlenia (2), kanalizacji (2) i miejsc dla psów (2).

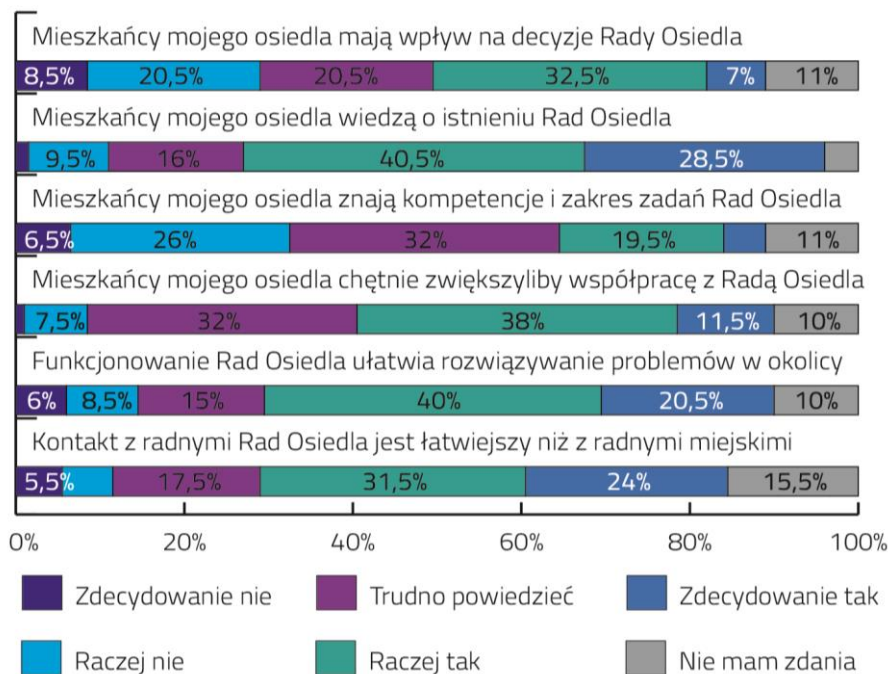
Przykład inwestycji Rady Osiedla	Liczba wskazań
Place zabaw	32
Chodniki	25
Parki, zieleńce, skwery	23
Siłownie zewnętrzne	19
Drogi	16
Boiska, place sportowe	13
Ścieżki rowerowe	8
Ławki	7
Parkingi	6
Kosze	5
Ocieplenie bloków, elewacji budynków	5
Targi, miejsca handlowe	4
Oświetlenie	2
Kanalizacja	2
Miejsca dla psów	2
Inne	13

O podobne rozwinięcie i uszczegółowienie swojej odpowiedzi poproszone zostały osoby, które wskazały, iż potrafią podać przykład wydarzenia zorganizowanego przez Radę Osiedla na terenie którego mieszkają. Zdecydowanie najpopularniejszą formą wydarzeń, wymiennych przez

mieszkańców, były festyny osiedlowe (33 wskazania). Na kolejnym miejscu znalazła się kategoria wydarzeń okazjonalnych (21 wskazań – np. dzień dziecka, wiosny czy babci i dziadka) oraz dni osiedla (18). Popularną i relatywnie często wymienianą kategorią były imprezy szczególnie związane z kulinariami: pikniki, majówki, śniadania, grillowanie (13). Wydarzenia o charakterze sportowym (zawody, turnieje, rajdy) wymieniane były przez 9 osób. Siedem osób wskazywało na wydarzenia kierowane do poszczególnych grup wiekowych – dzieci (4 wskazania) i seniorów (3). Trzy osoby, jako przykład wydarzeń zorganizowanych przez Radę Osiedla, podały protesty i zebrania.

Przykład wydarzenia Rady Osiedla	Liczba wskazań
Festyn	33
Wydarzenie okazjonalne (dzień babci, dziadka, dziecka, walentynki)	21
Dni osiedla	18
Pikniki, majówki, śniadania, grillowanie	13
Sportowe, zawody, turnieje, rajdy	9
Wydarzenia dla dzieci	4
Wydarzenia dla seniorów	3
Protesty, zebrania	3
Inne	13

Opinie mieszkańców o Radach Osiedli

Pytanie zadano respondentom, którzy słyszeli o Radach Osiedli

Badanych poproszono o ustosunkowanie się do opinii dotyczących Rad Osiedli, które były szczególnie zogniskowane na relacji mieszkańiec – jednostka pomocnicza miasta. Mogli oni wyrazić swoje zdanie za pomocą pięciostopniowej skali Likerta: od zdecydowanej aprobaty (odpowiedzi: zdecydowanie tak) do negacji (zdecydowanie nie). Dla uchwycenia bardziej precyzyjnych opinii pozostawiono także możliwość wskazania opcji „nie mam zdania”. Największy odsetek badanych osób (69%) podziela przekonanie, iż mieszkańcy ich osiedla wiedzą o istnieniu Rad Osiedlowych (28,5% wskazań „zdecydowanie tak” i 40,5% „raczej tak”). Zaledwie co dziesiąty respondent (11%) jest odmiennego zdania w tym obszarze. Podobnie znaczna liczba osób pozytywnie odniosła się do tezy: „Funkcjonowanie Rad Osiedla ułatwia rozwiązywanie problemów mojej najbliższej okolicy”. W

tym przypadku osoby wskazujące odpowiedzi zdecydowanie i raczej tak stanowiły 60,5% badanych. Większość respondentów (55,5% - w tym 24% w sposób zdecydowany) jest zdania, że kontakt z radnymi osiedlowymi jest łatwiejszy niż z radnymi miejskimi. Warto odnotować, że w przypadku tego stwierdzenia odsetek osób wskazujących „nie mam zdania” – wyniósł 15,5% i był największy spośród wszystkich opinii. Nieco mniej niż połowa badanych (49,5%) jest przekonana, że mieszkańcy ich osiedla chętnie zwiększyliby swoją współpracę z Radą Osiedla. Co istotne, jedynie 8,5% (najmniej ze wszystkich opinii w tej części ankiety) uważa, że mieszkańcy nie chcieliby zwiększyć swojej współpracy z jednostkami pomocniczymi miasta. Warto jednak zauważyć, że bardzo dużo osób, niemal co trzeci badany (32%), nie potrafiło jednoznacznie odnieść się do tak postawionej opinii i wskazało kategorię „trudno powiedzieć”. Najmniej optymistycznie ocenione zostały dwa wskazania dotyczące współpracy na polu Rada Osiedla - mieszkańiec. W ocenie 39,5% badanych osób mieszkańcy mają wpływ na decyzje podejmowane przez Radę Osiedla. Zupełnie przeciwnego poglądu jest 29% badanych (8,5% wskazań „zdecydowanie nie” oraz 20,5% „raczej nie”). Jeszcze gorzej wypada analiza odpowiedzi respondentów w obszarze oceny znajomości kompetencji i zakresu zadań Rady Osiedla. Niemal co trzeci badany twierdzi, iż mieszkańcy jego osiedla nie znają zakresu zadań i kompetencji, które posiada Rada Osiedla. Innego zdania jest „zaledwie” 24,5% respondentów. Co warto odnotowania, tylko w przypadku tych dwóch opisywanych na końcu opinii więcej było zdecydowanych przeciwników (wskazujących „zdecydowanie nie”) niż zwolenników („zdecydowanie tak”).

Kiedy przeanalizujemy wszystkie korelacje między zmiennymi w podziale na płeć, wiek czy dzielnicę w której mieszka badany, warto napisać o najbardziej istotnych różnicach w prezentowanych opiniach. Z tezą głoszącą, iż mieszkańcy mają wpływ na decyzje podejmowane przez Radę Osiedla zgadza się więcej mężczyzn (47,2% wskazań zdecydowanie i raczej tak) niż kobiet (36,9%). Jeszcze większe różnice, w przypadku tego twierdzenia, zauważyć można, gdy przeanalizujemy wiek badanych mieszkańców. Niemal dwóch na trzech (63,6%) najmłodszych wiekiem respondentów (18-24 lata) uważa, że mieszkańcy mają wpływ na decyzje, ale już 43,9% trochę starszych mieszkańców (25-35 lat) uważa, że nie mieszkańcy nie odgrywają roli w procesie decyzyjnym. Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku odsetki tak twierdzących osób odbiegają znacznie od opinii prezentowanych przez pozostałe grupy wiekowe. Z opinią „mieszkańcy mojego osiedla mają wpływ na decyzje podejmowane przez Radę Osiedla” najbardziej zgadzają się mieszkańcy Jeżyc (46,4%) i Starego Miasta (43,7%). Przeciwników tak postawionego sformułowania jest najwięcej wśród badanych z Wildy (38,5%). Należy zaważyć, że jest to jedyna dzielnica, w której było ich więcej niż zwolenników.

Mężczyźni (16,8%) w większym stopniu niż kobiety (6,3%) wyrażają pogląd, iż mieszkańcy ich osiedla nie wiedzą o istnieniu Rad Osiedli. Wszyscy badani młodzi mieszkańcy (18-24 lata) uważają, że mieszkańcy ich osiedla wiedzą o Radach Osiedli. Natomiast niemal co czwarty badany (24,4%) w wieku 25-35 lat jest odmiennego zdania. Warto zauważyć, że podobnie jak wśród najmłodszej grupy wiekowej, także wśród najstarszej grupy mieszkańców nie znalazła się żadna osoba, która wskazała „zdecydowanie nie” lub „raczej nie” w kontekście tego stwierdzenia. Największy odsetek osób przekonanych o wiedzy mieszkańców dotyczącej Rad Osiedli jest wśród badanych z Wildy (84,6%), a najmniejszy (choć nadal relatywnie duży): Grunwaldu (60,8%) i Jeżyc (60,7%).

Także w przypadku tezy o znajomości przez mieszkańców kompetencji i zakresu zadań Rad Osiedli mamy do czynienia z bardziej krytyczną oceną mężczyzn (37,1% wskazań zdecydowanie i raczej nie) niż kobiet (28,8%). Ponownie najbardziej krytyczną grupą wiekową są osoby w wieku 25-35 lat. Ponad połowa (51,2%) z nich nie uważa, by mieszkańcy orientowali się w kompetencjach Rad Osiedli. We wszystkich dzielnicach odsetek badanych negatywnie odnoszących się do tak postawionej

tezy jest większy niż osób pozytywnie oceniający wiedzę mieszkańców w tym zakresie. Największa różnica jest w przypadku Grunwaldu – tam 31,3% respondentów odpowiedziało „zdecydowanie nie” lub „raczej nie”, a jedynie 15,6% - zdecydowanie lub raczej tak.

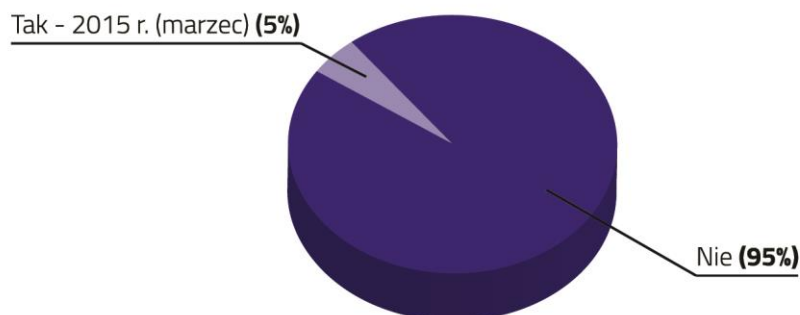
W przypadku tezy „mieszkańcy mojego osiedla chętnie zwiększyliby swoją współpracę z Radą Osiedla” większymi optymistami w tym zakresie są panowie (55% - z czego 15,7% odpowiedzi „zdecydowanie tak”) niż panie (45% - z czego 8,1% „zdecydowanie tak”). Niezwykle interesująco wyglądają odpowiedzi badanych, gdy spojrzymy na nie przez pryzmat grup wiekowych. Do tej pory najbardziej krytyczna grupa (25-35 lat) w zdecydowanie największym stopniu jest zdania, że mieszkańcy chcieliby zaangażować się w działania Rad Osiedla – 70,7% z nich wskazuje „zdecydowanie tak” i „raczej tak”. Najmniej wierzący w chęci do współpracy mieszkańców są najstarsi badani (powyżej 65 lat) – 27,7% wskazań zdecydowanie i raczej tak. Grupa ta wraz z nieco młodszą kategorią wiekową (50-65 lat) w największym stopniu oceniła negatywnie tak postawioną tezę, kolejno: 12,8% i 12,3% wskazań zdecydowanie i raczej nie. Wśród badanych z Wildy (76,9%) w największym stopniu panuje przekonanie o chęci zwiększenia współpracy mieszkańców z Radą Osiedla. Natomiast najbardziej krytyczni wobec tej tezy są osoby ze Starego Miasta (12,7% - wskazuje odpowiedzi negatywne)

Co piąty (21,4%) badany mężczyzna nie zgadza się z tezą głoszącą, że „funkcjonowanie Rad Osiedla ułatwia rozwiązywanie problemów mojej najbliższej okolicy” podczas gdy wśród kobiet odsetek osób krytycznie odnoszących się do tak postawionego sformułowania wyniósł jedynie 9%. Najwięcej zwolenników opinii o pozytywnym skutku działania Rad Osiedli znajdziemy wśród osób w wieku 36-49 lat (70,4% wskazań raczej i zdecydowanie tak). Najmniej przekonanych o tym odnajdziemy wśród najstarszych badanych (50-65 i pow. 65 lat): 56,1% i 53,2%. Wśród grupy 50-65 lat istnieje największy odsetek negatywnych wskazań – aż co piąty (21,1%) mieszkaniec w tym wieku zaznaczył kategorię „zdecydowanie nie” lub „raczej nie”. W pozostałych grupach odsetek ten mieści się w granicach od 9,1% (18-24 lata) do 14,6% (25-35 lat). Trzech na czterech (75%) badanych mieszkańców Jeżyc jest przekonanych o korzystnej roli Rad Osiedli w rozwiązywaniu problemów okolicy. Najwięcej przeciwników tak postawionej tezy odnajdziemy wśród mieszkańców Nowego Miasta (18,8%) i Starego Miasta (18,2%).

Ostatnia w tym zestawieniu teza brzmiała: „Kontakt z radnymi Rad Osiedla jest łatwiejszy niż z radnymi miejskimi”. Nie odnotowano istotnych różnic między badanymi pod kątem ich płci. Natomiast opinia ta zdobyła ogromną większość zgadzających się z nią osób wśród najmłodszych badanych (18-24 lat). W tej grupie wiekowej aż 90,9% wskazało: raczej lub zdecydowanie tak. Warto też dodać, iż nie znalazła się żadna osoba w tym wieku, która by formułowała by przeciwne twierdzenia. O łatwiejszym kontakcie w najmniejszym stopniu przekonani są badani w wieku 36-49 lat – 43,2% z nich zgodziło się z tak postawioną opinią. Najwięcej wskazań „zdecydowanie nie” i „raczej nie” było udziałem respondentów w wieku 25-31 lat (17,1%). Wskazania w podziale na poszczególne dzielnice mieszkańców pokazały, że dwa razy większy jest odsetek zwolenników prezentowanej opinii wśród osób z Nowego Miasta (62,2%) i Jeżyc (60,7%) niż z Wildy (30,8%). Także trzy razy większy jest odsetek przeciwników tej tezy, kiedy porównamy mieszkańców Grunwaldu (17,6%) i Nowego Miasta (5,7%).

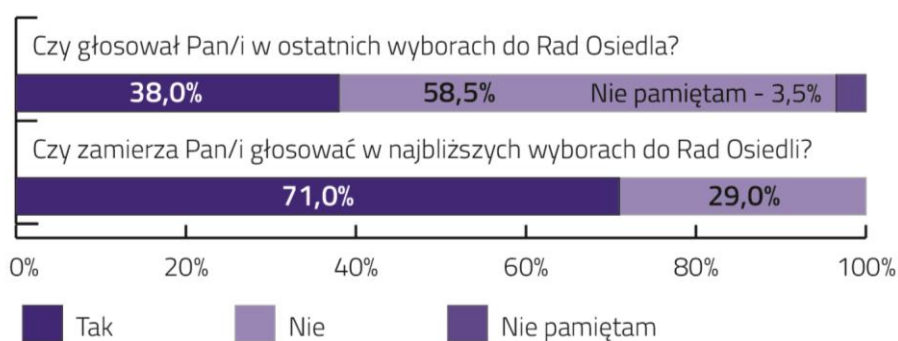
Udział mieszkańców w wyborach do Rad Osiedli

Czy wiesz, kiedy będą najbliższe wybory do Rad Osiedli?

Sondowaniu poziomu aktywności obywatelskiej mieszkańców służyły kolejne pytania, dotyczące wyborów do Rad Osiedli. Na pytanie (zadane tylko badanym, którzy słyszeli o jednostkach pomocniczych miasta): „Kiedy będą najbliższe wybory do Rad Osiedli?” odpowiedziało w grudniu 2014 roku zaledwie 5% respondentów, pozostałe 95% przyznało się do całkowitej niewiedzy.

Najwięcej odpowiedzi pozytywnych uzyskano wśród badanych z Nowego Miasta (7,5%) i Jeżyc (7,1%), mniej Starego Miasta (5,3%) i Grunwaldu (2%). Uwagę zwraca Wilda, gdzie nie uzyskano pozytywnej odpowiedzi od żadnego z badanych. O wyborach najczęściej wiedzieli badani w wieku 36-49 lat (9,1%) i 25-35 lat (7,3%), a najrzadziej osoby bardzo młode. W grupie osób w wieku pomiędzy 18-24 rokiem życia nie znalazła się ani jedna osoba, która wiedziała o nadchodzących wyborach. Struktura odpowiedzi nie wskazuje na istotne różnice związane z płcią. Wiedzę w tym zakresie wykazało 5,6% mężczyzn i 4,5% kobiet.

Pytanie zadano respondentom, którzy słyszeli o Radach Osiedli

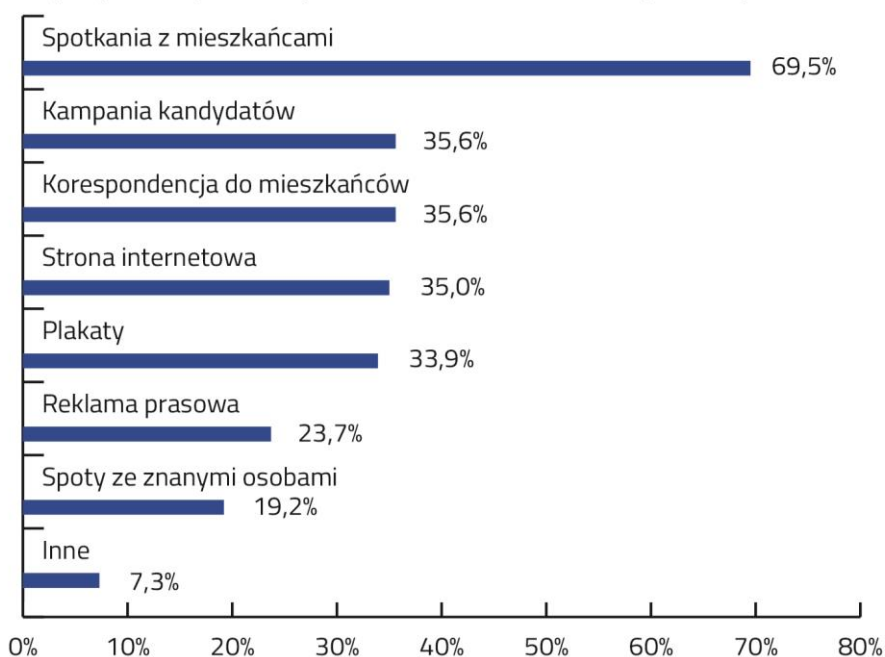
Kolejne dwa pytania dotyczyły udziału w wyborach: w poprzednich i nadchodzących wyborach do Rad Osiedli. Na pierwsze z nich, twierdząco odpowiedziało 38% badanych, 58,5% udzieliło odpowiedzi negatywnej, a 3,5% uznało, że nie pamięta czy brało udział w wyborach, czy też nie.

Najwięcej pozytywnych odpowiedzi uzyskano wśród badanych z Nowego Miasta (50,9%), najmniej – Wildy (23,1%). Na średnim poziomie sytuują się pozytywne odpowiedzi badanych na Jeżycach (35,7%), Grunwaldzie (35,3%) i Starym Mieście (32,7%). Najliczniej reprezentowaną grupą w tym przypadku były osoby w wieku między 50 a 65 rokiem życia (49,1% tej grupy) oraz osoby powyżej 65 roku życia (48,9%). Najmniej licznie reprezentowane były osoby młode w wieku 18-24 lata (9,1% tej grupy) – choć należy pamiętać, iż tylko część z nich miała 4 lata temu możliwość oddania swojego głosu. Wyższy wskaźnik pozytywnych odpowiedzi uzyskały w tym wypadku kobiety (39,6%) w stosunku do mężczyzn (36%).

Uzupełnieniem powyższych informacji były deklaracje osób badanych, dotyczące zbliżający się wyborów do Rad Osiedli w marcu 2015 roku. Z uzyskanych odpowiedzi wynika, że zdecydowana większość osób badanych deklaruje, iż zamierza skorzystać z prawa wyborczego (aż 71%), pozostałe 29% nie zamierza głosować.

Zamiar głosowania najwyraźniej przejawiał się wśród badanych na Jeźyczach (78,6%), a najmniej pozytywnych deklaracji odnotowano na Wildzie (61,5%). Na średnim poziomie sytuują się deklaracje respondentów na Grunwaldzie (72,5%), Starym Mieście (70,9%) oraz Nowym Mieście (67,9%). Kategoria wieku nie przejawia, w przypadku tych deklaracji, diametralnych różnic. Choć wyższy wskaźnik pozytywnych odpowiedzi uzyskali w tym wypadku mężczyźni (74,2%) w stosunku do kobiet (68,5%).

Pomysły radnych na podniesienie frekwencji w wyborach:

Pytanie wielokrotnego wyboru – łączne wartości procentowe wynoszą więcej niż 100%

W ankiecie, kierowanej do radnych, zadano im pytanie: „Za pomocą jakich metod można podnieść frekwencję w wyborach osiedlowych 2015?”. Było to pytanie wielokrotnego wyboru w którym badani poproszeni zostali o wskazanie maksymalnie trzech najskuteczniejszych, ich zdaniem, działań. W tym miejscu należy dodać, że w związku z tym wartości procentowe nie sumują się do 100%. Respondenci mieli do wyboru osiem kategorii: spoty z udziałem znanych osób; reklama prasowa; plakaty na słupach ogłoszeniowych oraz w pojazdach komunikacji miejskiej; kampania kandydatów na radnych; spotkania z mieszkańcami; korespondencja bezadresowa do wszystkich mieszkańców; strona internetowa prezentująca działania Osiedli oraz inne, w której to kategorii pozostawiono możliwość wpisania własnej propozycji działań. Zdaniem radnych zdecydowanie najskuteczniejszą metodą na podniesienie frekwencji w zbliżających się wyborach są spotkania z mieszkańcami (69,5%). W dalszej kolejności za skuteczne metody uznano: korespondencję wysyłaną do mieszkańców (35,6%), kampanię kandydatów na radnych (35,6%), stronę internetową, która prezentowałaby działania Rad Osiedli (35%) oraz plakaty (33,9%). Najrzadziej badani radni wskazywali na reklamę prasową (23,7%) oraz spoty ze znanymi osobami (19,2%). Pojawiło się także 13 innych propozycji badanych. Wśród nich m.in.: *codzienne kontakty z mieszkańcami* (oraz kilka podobnych

wskazań); *dotrzymanie zobowiązań; informowanie mieszkańców o roli Osiedli; namowa w kościele; zapoznanie z programami; tworzyć zaangażowane grupy sąsiedzkie; działać wśród mieszkańców - wykazać się.*

Największe różnice, biorąc pod uwagę płeć radnych, można zaobserwować, gdy porównamy kategorie reklamy prasowej oraz kampanii kandydatów. W obu przypadkach większy odsetek mężczyzn (reklama prasowa: 28,1%, kampania kandydatów: 40,6%) niż kobiet (reklama prasowa: 18,8%, kampania kandydatów: 29,7%) uznały te metody za skuteczną formę umożliwiającą podniesienie uczestnictwa mieszkańców w zbliżających się wyborach do Rad Osiedli. Radni będący z zarządzie chętniej niż osoby poza nim wskazywały reklamę prasową (27,9% a 18,6%) czy stronę internetową (42,6% a 36%). Bez względu na staż respondentów w Radzie Osiedla na pierwszym miejscu znalazła się forma spotkań z mieszkańcami. Osoby działające jako radni pierwszą kadencję wybierali na kolejnych miejscach: korespondencje do mieszkańców (42,9%), kampanie kandydatów (36,5%) oraz stronę internetową (34,9%). Radni 2-3 kadencję na drugiej i kolejnych pozycjach wybierali: stronę internetową (46,6%), plakaty (43,1%) i kampanie kandydatów (36,2%). Podobnie jak osoby z najdłuższym stażem, które wybierały na kolejnych miejscach: stronę internetową (42,9%), plakaty (35,7%) i kampanie kandydatów (35,7%). Największy odsetek osób popierających pomysł na podniesienie frekwencji przez emisję spotów ze znanymi osobami jest wśród radnych w wieku 31-40 lat (41,2%). We wszystkich kategoriach wiekowych dominuje idea spotkań z mieszkańcami, ale warto zwrócić uwagę, że wśród radnych powyżej 70 lat taki sam odsetek osób wskazał również plakaty (61,5%). Spotkania z mieszkańcami to pomysł, który najbardziej przypadł do gustu radnym z Jeżyc (82,9%), a w najmniejszym zakresie radnym ze Starego Miasta (63,3%). W przypadku radnych z centralnej i północnej dzielnicy Poznania oraz Wildy szczególnie silnie spodobał się pomysł korespondencji do mieszkańców (42,9% i 45,8%).

Znaczenie i waga działań Rad Osiedli – porównanie: mieszkańiec – radny

Wykres przedstawia średnie wartości odpowiedzi respondentów

Badanym mieszkańcom i radnym zadano tak samo brzmiące pytanie: „Jak ważne są dla Pana/i poszczególne obszary działań Rad Osiedli?” a następnie wymieniono dziesięć zakresów: tworzenie więzi lokalnych; mała architektura (oświetlenie, ławki, kosze na śmieci, place zabaw); lokalne drogi, chodniki; oświata; kultura; ład przestrzenny i estetyka; porządek i bezpieczeństwo; skwery, zieleńce, parki; sport i rekreacja; miejsca parkingowe. Poproszono respondentów, z obu badanych grup, o ustosunkowanie się do każdego aspektu w skali szkolnej od 1 (zupełnie nieważny) do 5 (bardzo ważny). W przypadku braku zdania w danym zakresie badany proszony był o wskazanie odpowiedzi „0”. Dzięki badaniom przeprowadzonym w obu grupach możliwe jest porównanie wskazań i przyjrzenie się, czy radni osiedlowi ustawiają hierarchię obszarów działań w Radzie w podobny sposób jak uczyniliby to mieszkańcy Poznania. Porównując średnie oceny obu grup, zauważyć można, że mieszkańcy częściej używali wysokich ocen, gdyż średnie ich są wyższe niż radnych i tylko jedno wskazanie ma średnią mniejszą niż 4,0.

Mieszkańcy na pierwszym miejscu wskazali porządek i bezpieczeństwo (śr. 4,64), która to kategoria zajęła relatywnie odległe, piąte miejsce (śr. 4,32) u radnych. Zarówno dla mieszkańców (śr. 4,62 i drugie miejsce), jak i dla radnych (śr. 4,58 i pierwsze miejsce) ważnym problemem są lokalne drogi i chodniki. Pewne różnice pojawiają się także w kolejności dalszych obszarów zakresów działań. Trzecim pod względem wartości średniej wskazaniem mieszkańców była mała architektura (śr. 4,56), która znalazła się nieznacznie wyżej u radnych – na drugiej pozycji, ze średnią na poziomie 4,57. W opinii mieszkańców na czwartym miejscu w hierarchii wagi działań samorządu osiedli znalazły się skwery, zieleńce, parki (śr. 4,54), które to według średnich wskazań radnych znalazły się ex-quo na trzecim miejscu (śr. 4,34) wraz z ładem przestrzennym i estetyką. Podobne były także u obu badanych grup obszary zamykające hierarchię wagi działań Rad Osiedli (nieznacznie tylko zamienione kolejnością). Były to w przypadku mieszkańców: sport i rekreacja (śr. 4,23), kultura (śr. 4,20) i oświata (śr. 4,17). W przypadku radnych: sport i rekreacja (śr. 4,09), oświata (śr. 4,02) i kultura (śr. 3,96). Największe różnice, oprócz kategorii „porządek i bezpieczeństwo”, dotyczą dwóch wskazań: tworzenia więzi lokalnych oraz miejsc parkingowych, które to niejako „zamieniły” się miejscami.

W ocenie mieszkańców najmniej istotnym zakresem działań Rad Osiedli jest tworzenie więzi lokalnych – zyskał on średnią na poziomie tylko 3,44, podczas gdy kolejny - oświata - już 4,17. Ten obszar (tworzenie więzi) natomiast u radnych zyskał szóste miejsce ze średnią 4,30. Z odwrotną sytuacją mamy do czynienia w przypadku kategorii miejsc parkingowych. W ocenie radnych problem ten jest najmniej istotnym (śr. 3,92) natomiast w ocenie mieszkańców niekoniecznie, gdyż jest ze średnią 4,27 znalazł się na szóstym miejscu. Badani mieszkańcy mieli także możliwość wskazania innego, istotnego dla nich obszaru. Z tej możliwości nie skorzystało wiele osób, ale ich wskazania wydają się ważne, a były to między innymi: *egzekucja istniejących przepisów; wsparcie emerytów; przystosowanie dla osób niepełnosprawnych; rozwój współpracy między firmami danej dzielnicy.*

Ciekawe jest zestawienie opinii o wadze poszczególnych zakresów działań Rad ze względu na płeć respondentów. Wśród mieszkańców szczególnie widoczne różnice między średnimi kobiet i mężczyzn dotyczą następujących zakresów działań: kultura (mężczyźni - śr. 3,95/kobiety: 4,42), tworzenie więzi lokalnych (M:3,24/K:3,61) oraz skwery, zieleńce, parki (M:4,35/K:4,71). Te trzy wymienione obszary są zdecydowanie ważniejsze dla pań niż panów. Oczywiście w ocenie ważności poszczególnych obszarów decyduje także wiek badanego. W przypadku tworzenia więzi lokalnych najmniejszą średnią ocen uzyskali najmłodsi badani (18-24 lat) na poziomie 2,79. Natomiast im starszy badany tym te wartości rosną – najwyższa średnia jest udziałem mieszkańców w wieku 50-65 lat i wynosi 3,79. Dla najstarszej grupy wiekowej badanych mieszkańców (powyżej 65 lat) najistotniejszym obszarem jest „porządek i bezpieczeństwo” (śr. 4,72), ale już dla osób w przedziale 50-65 lat są to skwery, zieleńce, parki (śr. 4,72). Najważniejszymi obszarami dla młodych osób w przedziale wiekowym od 25 do 35 lat są: mała architektura oraz lokalne drogi chodniki (śr. 4,75). Jak ważne są poszczególne elementy, kiedy przyjrzymy się wskazaniom mieszkańców ze względu na dzielnice w których mieszkają? Otóż dla wszystkich dzielnic najmniej istotnym z zaproponowanych zakresów działania samorządu lokalnego okazał się ten związany z tworzeniem więzi lokalnych – średnie od 3,25 (Stare Miasto) do 3,57 (Wilda i Nowe Miasto). W trzech dzielnicach (Stare Miasto, Grunwald, Jeżyce) najistotniejszym zakresem działań, którymi zajmują się Rady Osiedli jest „porządek i bezpieczeństwo”. Na Wildzie najważniejszym obszarem w oczach mieszkańców tej części miasta jest „mała architektura” (śr. 4,81) a mieszkańcy Nowego Miasta wskazywali również na tę kategorię oraz na lokalne drogi i chodniki (obie śr. 4,71).

Analiza hierarchii wskazań radnych pokazała, że nie ma dużych różnic między kobietami a mężczyznami pełniącymi tę funkcję. Największa różnica średnich ocen wynosiła zaledwie 0,26 i dotyczyła obszaru oświaty, który nieznacznie ważniejszy jest dla pań radnych (śr. 4,15) niż dla panów

(śr. 3,89). Warto zauważyć także to, że najmniej istotnym obszarem dla radnych pierwszej oraz 2-3 kadencji były miejsca parkingowe. Zresztą w przypadku tego zakresu działań Rad Osiedli mamy do czynienia z tendencją wzrostu wagi tego obszaru wraz ze stażem radnego (1 kadencja – śr. 3,60; 2-3 kadencja – 4,0; 4 i więcej – 4,22). Dla radnych z najdłuższym stażem najmniej istotnym obszarem jest kultura (śr. 3,73). Najważniejszym obszarem działań dla nich (oraz radnych pierwszej kadencji) jest mała architektura (kolejno: śr. 4,62 i 4,51). Natomiast dla radnych działających w Radzie Osiedla drugą lub trzecią kadencję najistotniejszym obszarem są lokalne drogi i chodniki (śr. 4,77). U najmłodszych radnych (do 30 lat) możemy zauważyć największą ze wszystkich grup wiekowych różnicę w średnich ocenach wagi najważniejszego i najmniej ważnego zakresu działań Rad Osiedli. Mała architektura wśród tych radnych uzyskała średnią na poziomie 4,73, natomiast miejsca parkingowe zaledwie 2,71. Kiedy przyjrzymy się wskazaniom radnych ze względu na dzielnicę w której mieszkają, to zobaczymy, że radni z Nowego Miasta i Starego Miasta (śr: 4,58 i 4,67) oraz z Wildy (śr. 4,68) za najistotniejszy obszar działalności uznają lokalne drogi i chodniki. Natomiast Jeżyc (śr. 4,50) i Grunwaldu (śr. 4,90) – małej architektury. Warto zauważyć, że w przypadku radnych z dzielnicy Grunwald na drugim miejscu znalazły się lokalne drogi, ale także tworzenie więzi lokalnych (obie kategorie ze średnimi 4,80), który to obszar nie był na tak wysokim miejscu w przypadku ocen radnych z innych dzielnic.

Dwa najważniejsze działania Rad Osiedli w ocenie mieszkańców

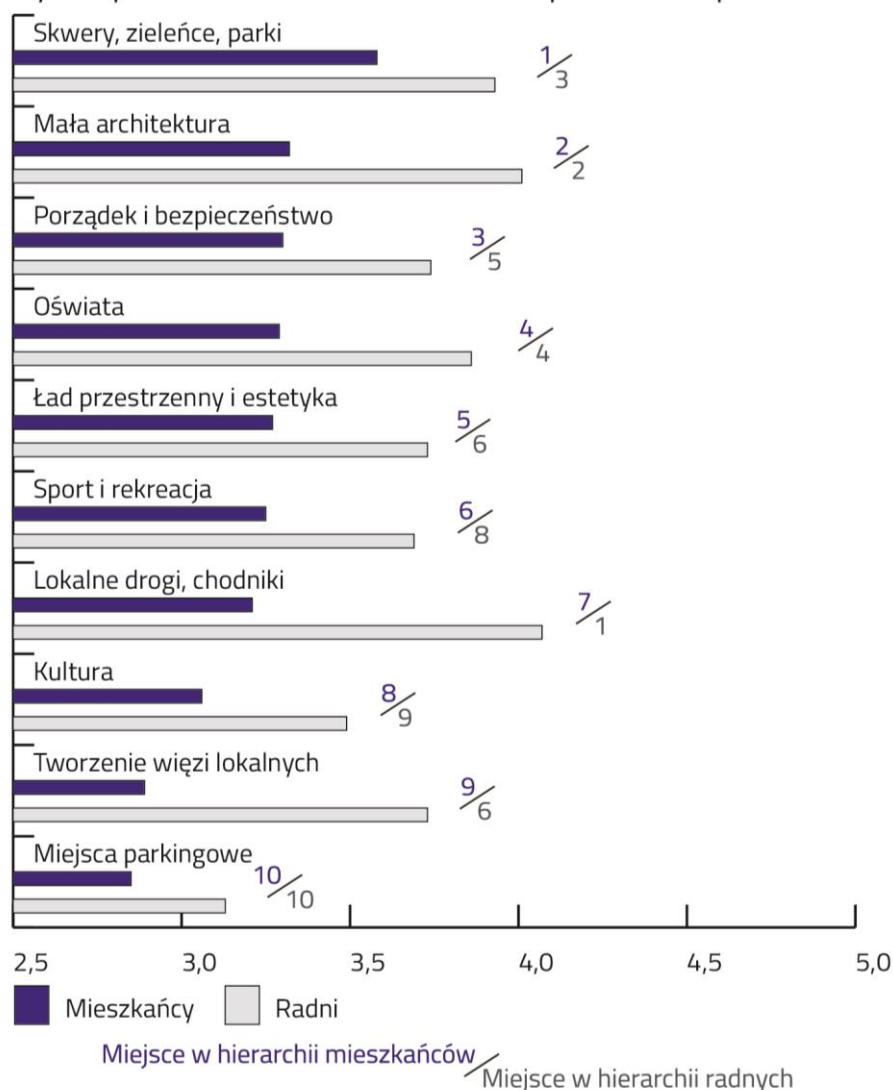
Najważniejsze działania Rad Osiedli w ocenie mieszkańców	Pierwsze zadanie <i>Liczba wskazań</i>	Drugie zadanie <i>Liczba wskazań</i>	Łącznie
Ład przestrzenny, porządek	53	50	103
Bezpieczeństwo	48	34	82
Parkingi	36	28	64
Chodniki	24	18	42
Drogi	19	17	36
Społeczne, więzi, rozwiązywanie problemów mieszkańców	19	15	34
Place zabaw, miejsca dla dzieci	19	15	34
Parki, zieleńce, skwery	8	21	29
Czystość, zsypy, kosze na śmieci	13	13	26
Sport i rekreacja, boiska, ścieżki rowerowe	13	12	25
Mała infrastruktura, ławki	16	7	23
Oświata	11	8	19
Kultura	8	10	18
Komunikacja miejska	4	4	8
Oświetlenie	3	5	8
Inne	12	7	19

Po ocenie wagi poszczególnych obszarów, badanych mieszkańców poproszono, przy pomocy pytania otwartego, o wskazanie dwóch najważniejszych działań, którymi w pierwszej kolejności powinny zajmować się Rady Osiedli. Co ciekawe, w pytaniu otwartym badani oczywiście wskazywali najbardziej w ich ocenie istotne chodniki (42 łączne wskazania) i drogi (36 wskazań), lecz w sposób zdecydowany najczęściej zaznaczali odpowiedzi, które zaliczono do kategorii ładu przestrzennego i porządku (103 wskazania w tym aż 53 wskazań jako zadanie pierwszej kolejności i 50 drugiej). W tej kategorii znalazły się takie wskazania badanych, jak między innymi: *dobre zagospodarowanie wolnych terenów; estetyka; ład przestrzenny; porządek i estetyka; wygląd osiedla; przestrzeń osiedla; zagospodarowanie przyjazne dla mieszkańców*. Na drugim miejscu znalazło się bezpieczeństwo z 82 łącznymi wskazaniami. Widać zatem wyraźnie, iż mieszkańcy oczekują od Rad Osiedla, iż te zapewnią porządek estetyczny i wizerunkowy okolicy oraz zadbają, by była ona bezpieczna. Istotnym zadaniem dla Rad Osiedla jest także kwestia miejsc parkingowych (64 wskazania). Wydaje się istotne, iż

mieszkańcy wymieniają relatywnie często nie tylko miejsca dla dzieci czy place zabaw (34 wskazania), ale także dostrzegają społeczne funkcje i rolę jaką pełnić powinny jednostki pomocnicze Poznania: działania społeczne, budowanie więzi międzyludzkich i rozwiązywanie problemów mieszkańców (również 34 łączne wskazania). Na kolejnym miejscu pod względem liczby wskazań znalazły się parki, zieleńce, skwery (29 łącznych wskazań). W tym przypadku warto jednak zauważyć, iż jest to bardzo popularna kategoria „drugiej kolejności” (aż 21 wskazań jako drugie zadanie a tylko 8 jako pierwsze). Zupełnie odwrotnie jest w przypadku małej infrastruktury i ławek. Ta kategoria zdobyła 16 wskazań w „pierwszym zadaniu” i 7 w drugim. To sprawiło, że nieznacznie wyprzedziły ją kategorie związane z czystością (kosze na śmieci, zsypy) oraz sportem i rekreacją (boiska, ścieżki rowerowe), które zyskały kolejno 26 i 25 łącznych wskazań mieszkańców. Wyniki nieznacznie poniżej 20 odpowiedzi należą do kategorii: oświata (19) i kultura (18). Dwa zakresy zamykające otwartą listę najważniejszych działań to w ocenie badanych: komunikacja miejska i oświetlenie (po 8 łącznych wskazań).

Ocena działań Rad Osiedli w różnych obszarach – porównanie: mieszkańiec – radny

Wykres przedstawia średnie wartości odpowiedzi respondentów

Badanym mieszkańcom i radnym po pytaniu dotyczącym istotności dziesięciu obszarów działań Rad Osiedla zadano analogiczne pytanie o ocenę pracy swojej Rady Osiedla w tych obszarach. Pytanie brzmiało: „Jak ocenia Pan/i pracę swojej Rady Osiedla w poszczególnych jej zakresach”. W tym przypadku również respondenci mogli każdy z wymienionych obszarów ocenić w skali od 1 (ocena niedostateczna) do 5 (bardzo dobra) oraz posłużyć się wskazaniem „0”, gdyby nie zdecydowali dokonać oceny w danym zakresie. Porównując oceny obu grup można zauważyć, że tym razem radni skłonni byli dokonywać ocen używając większych wartości liczbowych o czym świadczą wyższe średnie ocen poszczególnych wskazań. Żadnego z ocenianych obszarów mieszkańcy nie ocenili na średnią powyżej 4,0 – a radni (co prawda nieznacznie powyżej) ocenili tak dwa obszary. Ponadto najniższej oceniany obszar w przypadku radnych uzyskał średnią na poziomie 3,13 natomiast mieszkańcy dwa obszary średnio ocenili niżej niż 3,0. Kiedy przyjrzymy się ocenom obu badanych grup dostrzeżemy pewne rozbieżności. Najlepiej ocenianymi obszarami w oczach mieszkańców są: skwery, zieleńce, parki (śr. 3,58) oraz mała architektura (śr. 3,32) i porządek i bezpieczeństwo (śr. 3,30). O ile w równie wysoki sposób oceniane są u radnych osiedlowych mała architektura (druga pozycja i śr. 4,01) i skwery, zieleńce, parki (trzecia pozycja ze średnią 3,93) to już porządek i bezpieczeństwo zajęło w hierarchii ocen piątą pozycję ze średnią 3,74). Jednak największa różnica w ocenie dotyczy najwyżej ocenianej przez radnych kategorii – lokalne drogi i chodniki (śr. 4,07). Ta kategoria działań znalazła się

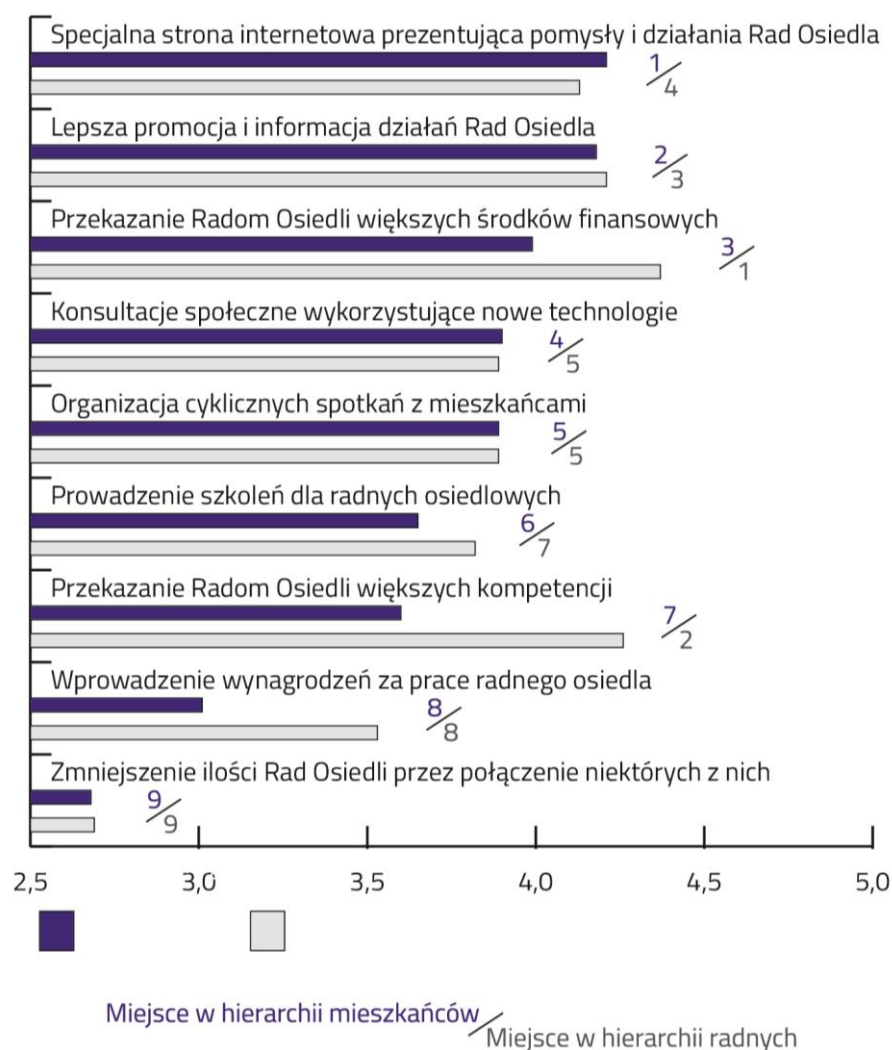
w ocenie mieszkańców dopiero na siódmej pozycji ze średnią rzędu 3,21). Wysoką czwartą lokatę, w przypadku ocen obu grup, zyskała oświata (śr. 3,29 mieszkańcy i 3,86 radni). Mieszkańcy na jednym z niższych poziomów ocenili działania Rad Osiedla w aspekcie tworzenia więzi lokalnych (dziewiąte miejsce i śr. 2,89). Radni ten obszar umieścili na początku drugiej połowy stawki – szóste miejsce i śr. 3,73. Warto zauważyć, że zarówno w przypadku ocen mieszkańców jak i radnych najniżej ocenianym zakresem pracy Rad Osiedli była kwestia miejsc parkingowych – średnia mieszkańców wyniosła zaledwie 2,85 a radnych: 3,13. Należy także zaznaczyć, że zbieżność mieszkańców i radnych w przyznawaniu niskich ocen dotyczyła także obszaru kultury. Znalazł się on na ósmej pozycji w ocenach mieszkańców (śr. 3,06) oraz dziewiątej w przypadku radnych osiedlowych ze średnią 3,49.

Kiedy przeanalizujemy wskazania mieszkańców w podziale na płeć dostrzec możemy, że kobiety wyżej niż mężczyźni oceniły każdy z aspektów zakresu pracy Rady Osiedla. Największe różnice w średnich ocenach odnaleźć możemy w kategoriach: sport i rekreacja (średnia ocena mężczyzn wyniosła 2,97 a kobiet: 3,47) oraz tworzenie więzi lokalnych (M:2,65/K:3,10). Interesująca wydaje się także być analiza ocen biorąc pod uwagę przedział wiekowy badanych mieszkańców. Niemal przez wszystkie grupy wiekowe najgorzej ocenione zostały miejsca parkingowe (a w zasadzie ich brak). Od śr. 2,30 mieszkańców w wieku 18-24 lata do 3,13 (powyżej 65 lat). Wyjątkiem są dwie grupy wiekowe (25-35 i 36-49) które najniżej oceniły aspekt tworzenia więzi lokalnych. Najwyżej ocenianym obszarem trzech grup (18-24, 50-65 i pow.65) były skwery, zieleńce, parki. Natomiast wśród mieszkańców w wieku 36-49 była to oświata (śr. 3,25), a wśród osób w wieku 25-35 lat – porządek i bezpieczeństwo (śr. 3,43). Ocena poszczególnych obszarów w podziale na dzielnice badanych osób także przynosi ciekawe różnice. W czterech dzielnicach (oprócz Jeżyc) największą średnią ocenę otrzymał obszar związany z zielenią (skwery, zieleńce, parki). Mieszkańcy Jeżyc najwyżej ocenili natomiast oświatę (śr. 3,52). Badani z Nowego Miasta i Starego Miasta najniższe noty przyznali kategorii „tworzenie więzi lokalnych” (średnia kolejno: 2,91 i 2,66), Wildy – lokalnym drogom chodnikom (śr. 2,10), a Grunwaldu i Jeżyc: miejscom parkingowym (śr. 2,79 i 2,58).

W tym miejscu warto przyrzeć się bardziej szczegółowo ocenom samych radnych. Panie radne są bardziej krytycznie nastawione w swojej ocenie niż panowie radni do niemal wszystkich zaproponowanych przez badaczy obszarów. Wyjątkiem jest „tworzenie więzi lokalnych”, który został oceniany lepiej przez kobiety (śr. 3,9) niż mężczyzn (śr. 3,62). Najniższe oceny radni pierwszej kadencji wystawili w obszarze „miejsca parkingowe” – średnia wyniosła zaledwie 2,91. Działania Rad Osiedli w tym aspekcie były zresztą także najgorzej oceniane przez bardziej doświadczonych radnych (2-3 kadencje i 4 i więcej). Z jakich działań najbardziej zadowoleni są radni? Najmłodszy stażem, będący radnymi pierwszą kadencją, najwyżej oceniają „skwery, zieleńce, parki” (śr. 3,91), pełniący funkcje radnych 2-3 kadencje – „lokalne drogi i chodniki” (śr. 4,41), a radni z doświadczeniem czterech lub większej ilości kadencji najlepiej oceniają „małą architekturę” (śr. 4,19). Podział na dzielnice pokazuje, że najgorzej ocenianym obszarem działań są miejsca parkingowe. Tylko w przypadku Starego Miasta ten obszar nie był najniżej oceniony. W tej dzielnicy najmniejszą średnią ocenę zdobyła kategoria „kultura” (śr. 3,14). Warto dodać, iż zdecydowanie najgorzej kategorię „miejsc parkingowych” ocenili mieszkańcy Jeżyc (śr. 2,63). Mimo, iż średnia dla Grunwaldu w tej kategorii wynosi 3,14 i nie jest tak niska jak w przypadku Jeżyc to warto zwrócić uwagę, że tylko ta kategoria, wśród radnych z Grunwaldu, zdobyła mniejszą średnią niż 4,0. Analiza korelacji różnych zmiennych w tym obszarze pytań pokazała także bardzo różne wskazania poszczególnych radnych z danej dzielnicy jeśli chodzi o najlepiej oceniane obszary pracy Rady Osiedla. Dla radnych z Nowego Miasta najlepiej ocenianym polem ich pracy były lokalne drogi i chodniki (śr. 4,44). Radni ze Starego Miasta wskazali na obszar sportu i rekreacji (śr. 3,98), Wildy na kategorię „skwery, zieleńce, parki” (śr. 4,37) a Jeżyc – małą architektury (śr. 3,85). Wśród radnych z Grunwaldu najwyższe średnie oceny zyskały dwie kategorie: „mała architektura” oraz „tworzenie więzi lokalnych” (obie ze średnimi 4,60).

Ocena pomysłów wzmacniających funkcjonowanie Rad Osiedli – porównanie: mieszkańiec – radny

Wykres przedstawia średnie wartości odpowiedzi respondentów

Kolejne pytanie dotyczyło pomysłów na wzmocnienie działań Rad Osiedli. Również w przypadku tego obszaru zespół badawczy zdecydował się uzyskać opinię zarówno mieszkańców jak i radnych osiedlowych. Badani obu grup poproszeni zostali o ustosunkowanie się do pytania: „Jakie działania w Pana/i ocenie wzmocniłyby funkcjonowanie Rad Osiedli w Poznaniu?” i przedstawiono im dziewięć kategorii: organizacja cyklicznych spotkań z mieszkańcami; lepsza promocja i informacja działań Rad Osiedla; specjalna/nowa strona internetowa prezentująca pomysły i działania Rad Osiedla; konsultacje społeczne wykorzystujące nowe technologie – sms, internet, aplikacje mobilne; prowadzenie szkoleń dla radnych osiedlowych; przekazanie Radom Osiedli większych kompetencji; przekazanie Radom Osiedli większych środków finansowych; zmniejszenie ilości Rad Osiedli przez połączenie niektórych z nich; wprowadzenie wynagrodzeń/stałych diet za prace radnego osiedla. Poproszono badanych o ustosunkowanie się do poszczególnych pomysłów przy pomocy skali ocen od 1 (bardzo zły pomysł), 2 (zły pomysł), 3 (trudno powiedzieć), 4 (dobry pomysł) do 5 (bardzo dobry pomysł) lub 0 (nie mam zdania).

Dodatkowo badani mogli wpisać/ lub powiedzieć (radni/mieszkańcy) swój pomysł nie będący wśród wcześniej wymienionych. Z tej możliwości nie skorzystało wiele osób. Niektóre z nich wydają się godne uwagi a były to między innymi: *możliwość, żeby mieszkańcy mogli uczestniczyć w*

posiedzeniach; przystosowanie [siedziby RO] dla osób niepełnosprawnych (opinie mieszkańców); więcej środków na granty; większe diety dla Zarządu - ryczałt; poprawa rozdziału kompetencji Rady Osiedla i Zarządu Osiedla oraz kolegalności Zarządu Osiedla (opinie radnych).

Porównanie średnich ocen mieszkańców i radnych osiedlowych dla poszczególnych zaproponowanych pomysłów przynosi ciekawe spostrzeżenia. Na początku warto zwrócić uwagę na generalny rozkład ocen. Zobaczyć należy, że radni byli bardziej przychylnie nastawieni do niektórych zaproponowanych działań niż mieszkańcy, o czym świadczyć może iż znalazły się cztery kategorie, które uzyskały wskazania powyżej średniej 4,0. W przypadku mieszkańców - były dwie takie kategorie. Najlepiej ocenianymi pomysłami na wzmocnienie funkcjonowania jednostek pomocniczych Poznania w oczach mieszkańców są: stworzenie specjalnej strony internetowej prezentującej pomysły i działania Rad Osiedla (śr. 4,21) i co się z tym wiąże – także, lepsza promocja i informacja ich działań (śr. 4,18) oraz przekazanie Radom Osiedli większych środków finansowych (śr. 3,99). Radni zgadzają się szczególnie z tymi dwoma ostatnimi propozycjami. Przekazanie Osiedlom większych kompetencji (śr. 4,26) zajęło drugie a polepszenie działań promocyjno-informacyjnych (śr. 4,21) trzecie miejsce w hierarchii pomysłów ułożonej przy pomocy średnich ocen. Natomiast, w ocenie radnych osiedlowych, działaniem, które w największy stopniu wzmocniłoby funkcjonowanie poznańskich jednostek pomocniczych jest przekazanie Osiedlom większych środków finansowych (śr. 4,37). Warto zauważyć, że pomysł przekazania Osiedlom większych kompetencji (śr. 4,26) zajęł u radnych drugie miejsce – u mieszkańców dopiero siódme (śr. 3,60). Pełna zgodność w ocenie, wśród obu grup, panuje w przypadku najniżej ocenianych propozycji działań, które zajęły ósme i dziewiąte miejsce: wprowadzenia wynagrodzeń/ stałej diety za prace radnego osiedla (śr. 3,01 mieszkańcy i 3,53 radni) oraz zmniejszenia ilości Rad Osiedli przez połączenie niektórych z nich (średnie tylko na poziomie: 2,68 wśród mieszkańców i 2,69 wśród radnych).

Organizacja cyklicznych spotkań z mieszkańcami

Organizacja cyklicznych spotkań z mieszkańcami – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	6	3,0
Zły pomysł	10	5,0
Trudno powiedzieć	33	16,5
Dobry pomysł	88	44,0
Bardzo dobry pomysł	51	25,5
Nie mam zdania	12	6,0
Ogółem	200	100

Organizacja cyklicznych spotkań z mieszkańcami – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	6	3,6
Zły pomysł	6	3,6
Trudno powiedzieć	28	16,9
Dobry pomysł	83	50,0
Bardzo dobry pomysł	40	24,1
Nie mam zdania	3	1,8
Ogółem	166	100

Zestawienie poszczególnych rozkładów odpowiedzi radnych i mieszkańców pokazuje, iż większymi zwolennikami pomysłu organizacji cyklicznych spotkań radnych z mieszkańcami są sami radni – 74,1% z nich (a 69,5% badanych mieszkańców) wskazało to działanie jako dobry i bardzo dobry pomysł, który wzmocniłby funkcjonowanie Rad Osiedli w Poznaniu.

Wśród odpowiedzi mieszkańców nie ma istotnych różnic między badanymi ze względu na ich płeć. Natomiast wyraźnie widać, iż najmniejszymi zwolennikami pomysłu związanego z organizacją spotkań radni-mieszkańcy są najmłodsi badani (w wieku 18-24 lata), gdyż tylko 36,4% z nich uważa tę propozycję za dobry lub bardzo dobry pomysł, podczas gdy w pozostałych grupach wiekowych odsetek pozytywnie nastawionych do tej propozycji jest od 68,2% (36-49 lat) do 77,2% (50-65 lat). Największymi zwolennikami tego pomysłu są mieszkańcy Nowego Miasta (75,5%) i Jeżyc (71,4%) a najmniejszymi Wildy (53,9%).

Nieznacznie większymi orędownikami pomysłu cyklicznych spotkań są mężczyźni-radni (80,2% wskazań dobry i bardzo dobry pomysł) niż panie radne (71,7%). Bez znaczenia jest natomiast to czy dana osoba była w momencie badania w zarządzie czy też nie. Największy odsetek, przychylnych temu pomysłowi radnych, odnajdziemy wśród najmłodszych stażem (81,6%) i najbardziej doświadczonych radnych (81,5%). Wśród radnych pełniący funkcje drugą lub trzecią kadencję 69,6% oceniało ten pomysł jako dobry lub bardzo dobry. Najwięcej przychylnych opinii było wśród radnych w wieku 51-60 lat (90,9%), najmniej wśród radnych pow. 70 lat (54,6%). Wszyscy badani radni z Grunwaldu uznali cykliczne spotkania radnych z mieszkańcami za dobry i bardzo dobry pomysł. Wskazał tak także bardzo znaczny odsetek radnych z Wildy i Jeżyc (82,6% i 82,9%) i najmniejszy ze Starego Miasta (60,9%).

Lepsza promocja i informacja działań Rad Osiedla

Lepsza promocja i informacja działań Rad Osiedla – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	2	1,0
Zły pomysł	6	3,0
Trudno powiedzieć	20	10,0
Dobry pomysł	86	43,0
Bardzo dobry pomysł	72	36,0
Nie mam zdania	14	7,0
Ogółem	200	100

Lepsza promocja i informacja działań Rad Osiedla – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	4	2,5
Zły pomysł	2	1,3
Trudno powiedzieć	17	10,7
Dobry pomysł	70	44,0
Bardzo dobry pomysł	66	41,5
Ogółem	159	100

Działanie w postaci lepszej promocji i informacji dokonań Rad Osiedli ocenione zostało jako dobry i bardzo dobry pomysł przez 79% badanych mieszkańców oraz aż 85,5% radnych, którzy

poddali się badaniu. Warto zauważyć, że w przypadku tej propozycji nie było żadnego radnego, który nie dokonałby swojej oceny wybierając opcję „nie mam zdania”.

W opiniach mieszkańców, w aspekcie lepszej promocji i informacji działań, nie można odnaleźć większych różnic pod względem płci czy wieku badanych. Kiedy jednak przyjrzymy się wskazaniom respondentów ze względu na dzielnice w której mieszkają to odkrywamy, że największymi zwolennikami tego działania są badani z Wildy (92,3%) a najmniejszymi: Starego Miasta (74,5%) i Nowego Miasta (75,5%) – choć, zauważyć należy, iż to i tak są bardzo znaczące odsetki osób wskazujące kategorię dobry lub bardzo dobry pomysł.

We wskazaniach badanych radnych w tym aspekcie nie można odnaleźć większych różnic pod względem płci, stażu czy pełnienia funkcji w Zarządzie Osiedla. Wszyscy najmłodszy wiekiem badani radni (do 30 lat) ocenili konieczność lepszej promocji i informacji działań Rad Osiedli za dobry lub bardzo dobry pomysł. Najmniejsza ilość zwolenników takiego pomysłu jest wśród osób w wieku 41-50 (73,4%). Wszyscy radni z Grunwaldu, 90% z Wildy oraz 88,5% z Nowego Miasta uważa tak sformułowaną propozycję za pomysł wart wprowadzenia. Najmniejszymi jego ambasadorami są radni z Jeżyc (79,4% wskazań bardzo dobry i dobry pomysł).

Specjalna strona internetowa prezentująca pomysły i działania Rad Osiedli

Specjalna strona internetowa prezentująca pomysły i działania Rad Osiedla – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	2	1,0
Zły pomysł	7	3,5
Trudno powiedzieć	21	10,5
Dobry pomysł	70	35,0
Bardzo dobry pomysł	79	39,5
Nie mam zdania	21	10,5
Ogółem	200	100

Specjalna strona internetowa prezentująca pomysły i działania Rad Osiedla – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	2	1,3
Zły pomysł	5	3,1
Trudno powiedzieć	25	15,7
Dobry pomysł	62	39,0
Bardzo dobry pomysł	61	38,4
Nie mam zdania	4	2,5
Ogółem	159	100

Niezwykle zgodni są zarówno radni jak i mieszkańcy w kwestii dotyczącej oceny propozycji stworzenia specjalnej/nowej strony internetowej, która prezentowałaby pomysły i działania Rad Osiedli w Poznaniu. Dla 77,4% radnych i dla 74,5% mieszkańców to dobry lub bardzo dobry pomysł. Przeciwnikami tej inicjatywy jest zaledwie 4,4% radnych i 4,5% mieszkańców. Choć warto zauważyć, że co dziesiąty badany mieszkaniec (10,5%) nie ma zdania w tym zakresie.

O ile wśród zwolenników pomysłu powstania specjalnej strony internetowej o charakterze promocyjno-informacyjnym nie dominuje żadna z płci (75,3% mężczyzn i 73,8% kobiet) o tyle, co ciekawe, odsetek panów (7,8%) negatywnie oceniających ten pomysł jest wyższy niż pań (1,8%). Największych orędowników wśród mieszkańców pomysł ten ma wśród badanych w wieku 36-49 lat (86,3%) i 25-35 lat (85,4%). Najmniej przychylnych osób (oceniających to działanie jako dobre lub bardzo dobre) jest wśród najstarszej grupy wiekowej (pow. 65 lat) mieszkańców – 55,3%. Natomiast największą ilość zwolenników pomysłu powstania strony internetowej odnajdziemy na Wildzie (92,3%), Jeżycach (82,2%) i Starym Mieście (80%).

Panowie pełniący funkcje radnych (83,3%) częściej niż panie radne (74,5%) są zwolennikami powstania nowej strony internetowej, która promowała i informowała by o działaniach Rad Osiedli w Poznaniu. O ile wiek radnych nie jest zmienną znacząco różnicującą ich wskazania to już ich staż – tak. Otóż zaobserwować możemy większy odsetek radnych oceniających ten pomysł wśród radnych pierwszej kadencji (85,7%) niż 2-3 (82,1%) i najbardziej doświadczonych, będących radnymi co najmniej czwartą kadencję (65,4%).

Konsultacje społeczne wykorzystujące nowe technologie – sms, Internet, aplikacje mobilne

Konsultacje społeczne wykorzystujące nowe – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	4	2,0
Zły pomysł	19	9,5
Trudno powiedzieć	25	12,5
Dobry pomysł	82	41,0
Bardzo dobry pomysł	56	28,0
Nie mam zdania	14	7,0
Ogółem	200	100

Konsultacje społeczne wykorzystujące nowe – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	4	2,5
Zły pomysł	9	5,6
Trudno powiedzieć	37	22,8
Dobry pomysł	51	31,5
Bardzo dobry pomysł	50	30,9
Nie mam zdania	11	6,8
Ogółem	162	100

Większą ilość zwolenników wprowadzenia konsultacji społecznych wykorzystujących nowe technologie (SMS, Internet, aplikacje mobilne) odnaleźć możemy wśród badanych mieszkańców (69%) niż radnych poznańskich Rad Osiedli (62,4%). Co ciekawe również wśród mieszkańców jest większy odsetek osób (11,5%), którzy uważają inicjatywę włączenia nowych form konsultacji społecznych za zły i bardzo zły pomysł. W przypadku radnych odsetek ten wyniósł 8,1%. Zaznaczyć należy także, że co piąty radny (22,8%) nie potrafi jednoznacznie ocenić tego pomysłu i dlatego wybrał wskazanie „trudno powiedzieć”.

Badani mężczyźni (75,3%) częściej niż kobiety (63,9%) uważają pomysł konsultacji społecznych przy użyciu nowych technologii za dobrą i bardzo dobrą idee. Podobnego zdania jest zdecydowana część (81,8%) młodych mieszkańców (18-24 lata) i tylko 48,9% osób należących do najstarszej grupy wiekowej (powyżej 65 lat). Niemal we wszystkich (oprócz Grunwaldu – 56,9%) dzielnicach Poznania aprobata tego pomysłu była na poziomie 70-75%.

W przypadku radnych również panowie (choć nie tak wyraźnie jak w przypadku wskazań mieszkańców, gdyż odsetek wyniósł 65,5%) częściej niż panie (60,3%) popierali propozycję wprowadzenia konsultacji społecznych opartych na nowych technologiach. Największymi zwolennikami tego pomysłu byli radni: drugiej i trzeciej kadencji (70,1%), w wieku 51-60 lat (78,1%), Grunwaldu (80%) i Jeżyc (76,2%). Natomiast najmniejszy odsetek badanych wskazujących ten rodzaj konsultacji za dobry i bardzo dobry pomysł był wśród radnych: czwartej i większej ilości kadencji (51,8%), w wieku powyżej 70 lat (54,6%), ze Starego Miasta (52,2%). Większymi zwolennikami takiej formy konsultacji społecznych są radni spoza zarządu (68,8%) niż jego członkowie (56,3%).

Prowadzenie szkoleń dla radnych Rad Osiedli

Prowadzenie szkoleń dla nowych radnych osiedlowych – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	5	2,5
Zły pomysł	19	9,5
Trudno powiedzieć	43	21,5
Dobry pomysł	63	31,5
Bardzo dobry pomysł	38	19,0
Nie mam zdania	32	16,0
Ogółem	200	100

Prowadzenie szkoleń dla nowych radnych osiedlowych – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	2	1,2
Zły pomysł	12	7,4
Trudno powiedzieć	38	23,5
Dobry pomysł	60	37,0
Bardzo dobry pomysł	40	24,7
Nie mam zdania	10	6,2
Ogółem	162	100

Zdecydowanie większymi orędownikami pomysłu przeprowadzenia szkoleń dla radnych osiedlowych są sami radni (61,7% wskazań „dobry pomysł” i „bardzo dobry pomysł”) niż mieszkańcy (50,5%). Co dziesiąty badany mieszkaniec (12%) nie jest przekonany o słuszności takich działań oceniając je w kategorii „zły” lub „bardzo zły pomysł”. W podobny sposób myśli 8,6% badanych radnych. W przypadku obu grup spory odsetek osób, gdyż co piąty badany nie potrafił jednoznacznie ocenić tego działania: 21,5% mieszkańców i 23,5% radnych wskazało „trudno powiedzieć”.

Nie odnotowano większych różnic, między opiniami mieszkańców w tym aspekcie, ze względu na płeć. Kiedy spojrzymy na strukturę odpowiedzi ze względu na wiek badanej osoby przekonamy się, że największymi zwolennikami pomysłu szkoleń dla nowych radnych są młodzi mieszkańcy (18-24

lata). Wśród nich 72,8% uważa szkolenia za dobry i bardzo dobry pomysł. Najmniejszymi orędownikami tego działania są osoby starsze. Grupy wiekowe (50-65 lat i pow. 65 lat) pozytywnie oceniają tę propozycję wzmacniającą działanie Rad Osiedli na poziomie 43,9% i 40,5%. Biorąc pod uwagę dzielnice można zaobserwować, że mieszkańcy Grunwaldu (43,2% odpowiedzi na „tak”) są najmniej przychylnie nastawieni do tego pomysłu a badani z Wildy (69,3%) najbardziej go popierają.

Nie stwierdzono istotnych różnic, w ocenach radnych w tym aspekcie, ze względu na płeć czy też członkostwo (lub nie) w zarządzie. Różnice pojawiły się kiedy weźmiemy pod uwagę staż radnych. Największych zwolenników szkoleń dla nowych radnych odnaleźć możemy wśród radnych pierwszej kadencji (71,9%). Natomiast 66,6% najbardziej doświadczonych radnych (pełniących tę funkcję minimum czwartą kadencję) uważa, że szkolenia są dobrym lub bardzo dobrym pomysłem. W najmniejszym stopniu pomysł ten poparli radni 2-3 kadencji (58,9%). Interesująca jest analiza odpowiedzi badanych pod kątem grup wiekowych radnych. Największy odsetek propagatorów tego pomysłu jest wśród najmłodszych (do 30 lat) i najstarszych (pow. 70 lat) respondentów (po 80%). Najmniejsza natomiast wśród radnych w wieku 31-40 (52,9%) i 51-60 lat (54,9%).

Przekazanie Radom Osiedli większych kompetencji

Przekazanie Radom Osiedli większych kompetencji – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	10	5,0
Zły pomysł	18	9,0
Trudno powiedzieć	44	22,0
Dobry pomysł	72	36,0
Bardzo dobry pomysł	38	19,0
Nie mam zdania	18	9,0
Ogółem	200	100

Przekazanie Radom Osiedli większych kompetencji – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	3	1,9
Zły pomysł	4	2,5
Trudno powiedzieć	22	13,7
Dobry pomysł	45	28,0
Bardzo dobry pomysł	78	48,4
Nie mam zdania	9	5,6
Ogółem	161	100

Aż trzech na czterech badanych radnych osiedlowych (76,4%) uważa, że przekazanie Radom Osiedli większych kompetencji będzie dobrym i bardzo dobrym pomysłem, który wzmocni ich funkcjonowanie. Podobnego zdania jest 55% mieszkańców. Dużą równicę widać także gdy porównamy odsetek osób w ocenie których to zły lub bardzo zły pomysł. Wśród radnych takich osób jest zaledwie 4,4%, a wśród mieszkańców już 14%.

Zwolenników tezy o przekazaniu większych kompetencji Radom Osiedla nie różnicuje płeć (mężczyźni: 56,1%, kobiety: 54% odpowiedzi zdecydowanie i raczej tak). Natomiast, w większym stopniu, wiek badanej osoby. Najmłodszy respondenci (18-24 lat), w najmniejszym zakresie, popierają

pomysł dotyczący zwiększenia Radom kompetencji (45,5%), ale już osoby w wieku 50-65 lat są bardziej przychylnie takiej propozycji (59,7%). Najmniej zwolenników takiego pomysłu odnajdziemy wśród mieszkańców z Nowego Miasta (47,2%), najwięcej – Wildy (69,3%) i Grunwaldu (60,8%).

Pomysł dotyczący tego, by zwiększyć kompetencje Rad Osiedli spotkał się z większą przychylnością mężczyzn radnych (81,1%) niż kobiet (70,2%) pełniących tę funkcję. Odsetek zwolenników tej propozycji rośnie wraz ze stażem radnych: pierwsza kadencja (75,9%), 2-3 kadencja (79%), 4 i więcej (85,1%). Najwięcej ambasadorów tego pomysłu (wskazujących odpowiedź dobry i bardzo dobry pomysł) było wśród radnych w wieku do 30 lat (85,7%) i mających 61-70 lat (88,9%). Natomiast najmniejszy odsetek był wśród radnych w wieku 41-50 lat (66,7%). W największym stopniu za zwiększeniem kompetencji Rad Osiedli byli badani z Wildy (90%) i Nowego Miasta (84%), najmniejszym – z Jeżyc (63,3%).

Przekazanie Radom Osiedli większych środków finansowych

Przekazanie Radom Osiedli większych środków finansowych – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	5	2,5
Zły pomysł	10	5,0
Trudno powiedzieć	31	15,5
Dobry pomysł	75	37,5
Bardzo dobry pomysł	65	32,5
Nie mam zdania	14	7,0
Ogółem	200	100

Przekazanie Radom Osiedli większych środków finansowych – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	4	2,5
Zły pomysł	7	4,3
Trudno powiedzieć	11	6,8
Dobry pomysł	41	25,3
Bardzo dobry pomysł	95	58,6
Nie mam zdania	4	2,5
Ogółem	162	100

Ponad połowa badanych radnych (58,6%) jest zdania, że przekazanie Radom Osiedli do dyspozycji większych środków finansowych to „bardzo dobry pomysł”. Kiedy do tej wartości dodamy wskazania 25,3% radnych uznających tę propozycję za „dobry pomysł” uzyskamy bardzo wysoki 83,9% odsetek badanych działających w jednostkach pomocniczych Poznania, którzy popierają tezę o zwiększeniu budżetów Rad Osiedli. Zauważyć należy, że radni w swoich ocenach nie odbiegają znacznie od mieszkańców, gdyż 70% z nich popiera zwiększenie środków finansowych Osiedli.

Pomysł, przekazania Radom Osiedli większych środków finansowych, spodobał się bardziej panom (74,2%) niż paniom (66,6%). Biorąc pod uwagę opinie badanych mieszkańców, idea ta ma swoich zwolenników wśród osób młodych (18-24 lata), którzy w największym zakresie (81,8%) ze wszystkich grup wiekowych popierają takie rozwiązanie. Natomiast osoby trochę starsze (w wieku 25-35 lat) są w najmniejszym stopniu (63,4%) orędownikami takiego pomysłu. Podobnie zresztą jak

mieszkańcy Starego Miasta (63,6%) i Nowego Miasta (64,2%). Przekonywać w sprawie zwiększenia budżetu jednostkom pomocniczym miasta Poznania nie trzeba 84,7% badanych z Wildy, którzy ocenili propozycję zwiększenia budżetów Rad Osiedli jako dobry i bardzo dobry pomysł.

Za zwiększeniem budżetów Rad Osiedli jako działania poprawiającego ich funkcjonowanie odpowiedziało się więcej radnych mężczyzn (88,3%) niż kobiet (76,3%). Wśród radnych pierwszej kadencji jest mniejszy odsetek zwolenników (79,3%) takiej propozycji niż bardziej doświadczonych badanych: 2-3 kadencja (89,8%), 4 i więcej (88,5%). Kiedy pod uwagę weźmiemy wiek radnych, to zauważymy, iż najwyższa ilość osób popierających zwiększenie środków finansowych znajduje się wśród radnych do 30 roku życia (93,3%) i 61-70 lat (91,7%), najmniejsza natomiast wśród badanych w wieku powyżej 70 lat (72,8%).

Zmniejszenie ilości Rad Osiedli przez połączenie niektórych z nich

Zmniejszenie ilości Rad Osiedli przez połączenie niektórych z nich – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	29	14,5
Zły pomysł	58	29,0
Trudno powiedzieć	50	25,0
Dobry pomysł	35	17,5
Bardzo dobry pomysł	11	5,5
Nie mam zdania	17	8,5
Ogółem	200	100

Zmniejszenie ilości Rad Osiedli przez połączenie niektórych z nich – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	26	16,0
Zły pomysł	53	32,5
Trudno powiedzieć	27	16,6
Dobry pomysł	20	12,3
Bardzo dobry pomysł	20	12,3
Nie mam zdania	17	10,4
Ogółem	163	100

Teza mówiąca o tym, że zmniejszając ilość Rad Osiedli (przez ich połączenie) wzmocnimy ich funkcjonowanie nie zyskała aprobaty ani wśród mieszkańców ani radnych. Blisko połowa radnych (48,5%) i 43,5% mieszkańców uważa takie ewentualne posunięcie za zły i bardzo zły pomysł. W tym wypadku tylko co niemal czwarty radny (24,6%) i mieszkaniec (23%) jest odmiennego zdania.

Nieznacznie więcej kobiet (26,1%) niż mężczyzn (19,1%) uważa, że połączenie, i co za tym idzie, zmniejszenie ilości Rad Osiedli jest dobrym i bardzo dobrym pomysłem. Co ważne, wiek badanej osoby nie jest czynnikiem generującym istotne różnice między badanymi w ocenie zasadności tego pomysłu. Jeśli przyjrzymy się dzielnicom Poznania zauważymy, że odmiennie zdanie od pozostałych dzielnic mają mieszkańcy Wildy. Większy odsetek badanych tej dzielnicy uważa zmniejszenie ilości Rad Osiedli za dobry pomysł (46,2%) niż zły (23,1%). W pozostałych dzielnicach procenty osób są na podobnym poziomie, ale kształtują się one zupełnie na odwrót.

W przypadku radnych większymi zwolennikami zmniejszenia liczby Rad Osiedli są mężczyźni (29,7% wskazań dobry i bardzo dobry pomysł) niż kobiety (17,3%). Największe różnice w ocenie tego pomysłu możemy zaobserwować w przypadku radnych pierwszej kadencji (17,6% „za” i 64,9% „przeciw”) a najmniejsze drugiej i trzeciej kadencji (31% „za i 39,7% „przeciw”). Podział na dzielnice pokazuje, że w każdej z nich większy jest odsetek badanych, którzy są przeciwnikami zmniejszenia ilości jednostek pomocniczych miasta, choć najmniejsze różnice w tym względzie przejawiają radni z Jeżyc: 36,1% wskazań dobry i bardzo dobry pomysł oraz 44,5% - zły i bardzo zły.

Wprowadzenie wynagrodzeń/stałych diet za prace radnego osiedla

Wprowadzenie wynagrodzeń za prace radnego osiedla – opinie mieszkańców	N	Procent
Bardzo zły pomysł	21	10,5
Zły pomysł	29	14,5
Trudno powiedzieć	66	33,0
Dobry pomysł	56	28,0
Bardzo dobry pomysł	8	4,0
Nie mam zdania	20	10,0
Ogółem	200	100

Wprowadzenie stałych diet za prace radnego osiedla – opinie radnych	N	Procent
Bardzo zły pomysł	12	7,4
Zły pomysł	20	12,3
Trudno powiedzieć	34	20,9
Dobry pomysł	35	21,5
Bardzo dobry pomysł	43	26,4
Nie mam zdania	19	11,7
Ogółem	163	100

Pomysł, by wprowadzić stałe wynagrodzenia/ diety za pracę radnego ocenia pozytywnie (jako dobry i bardzo dobry) niemal co drugi radny (47,9%) i niemal co trzeci mieszkaniec (32%). Należy zauważyć, że najczęstszą, wybieraną przez mieszkańców kategorią w przypadku tej kwestii, była odpowiedź niejednoznaczna „trudno powiedzieć” (33%), a następną, iż to „dobry pomysł” (28%). Natomiast najczęściej wybieranym wskazaniem radnych była opcja „bardzo dobry pomysł” (26,4%). Co czwarty badany mieszkaniec (25%) uważa, że wprowadzenie stałych wynagrodzeń dla radnych Rad Osiedli jest złym i bardzo złym pomysłem. W ten sam sposób twierdzi 19,7% radnych.

W przypadku badanych mieszkańców płci męskiej mamy do czynienia z bardzo podobnym procentem osób będących zwolennikami (33,7%) jak przeciwnikami (32,6%) wprowadzenia stałych wynagrodzeń dla radnych Rady Osiedla. U kobiet zwolenniczek jest więcej (30,6%) niż przeciwniczek (18,9%). Warto odnotować, iż nie było żadnej osoby w wieku 18-24 lat, która by uznała tak sformułowaną propozycję za dobrą lub bardzo dobrą, a aż 90,9% najmłodszych badanych wskazało opcje „nie mam zdania” lub „trudno powiedzieć”. Oprócz tej grupy wiekowej także osoby w wieku 50-65 lat w większej ilości opowiedzieli się przeciw temu pomysłowi (36,8%) niż za nim (19,3%). We wszystkich dzielnicach mieszkańcy w większej ilości aprobowali przedstawiony pomysł niż byli jego

oponentami. Najwięcej zwolenników odnaleźć możemy wśród badanych z Nowego Miasta (39,6%) i Wildy (38,5%), najmniej z Jeżyc – 25%.

Panie radne (54,6%) są w większym stopniu niż panowie radni (44,1%) zwolennikami wprowadzenia stałych diet dla radnych Rad Osiedli. O potrzebie wprowadzenia takiego pomysłu najmniej licznie przekonani są radni pełniący swoją funkcję od co najmniej czterech kadencji (34,6% wskazań dobry i bardzo dobry pomysł). Natomiast nieznacznie więcej niż połowa radnych pierwszej i 2-3 kadencji (kolejno: 53,6% i 52,5%). Największy odsetek respondentów przychylających się do takiego pomysłu odnaleźć możemy wśród radnych z Grunwaldu (70%) i Jeżyc (61,1%), najmniejszy: Starego Miasta (31,9%) i Nowego Miasta (44%).

Źródła informacji o Radach Osiedli w Poznaniu

Jednym z ważniejszych badawczych obszarów, w ankiecie kierowanej do mieszkańców, był aspekt źródeł ich informacji, czy to o okolicy, czy Radach Osiedla. W związku z dwoma typami badanych (znających lub nie Rady Osiedla) zespół badawczy zdecydował się zadać dwa pytania odmienne w swej treści, ale obszarowo bliskie. Dwieście osób, które słyszało o jednostkach pomocniczych miasta, dostało pytanie: „Z jakich źródeł dowiaduje się Pan/i o działalności i inicjatywach Rad Osiedli?” natomiast 100 osób, które nie słyszało o Radach Osiedli odpowiadało na pytanie zadane na wyższym poziomie ogólności: „Z jakich źródeł korzysta Pan/i poszukując informacji o swojej okolicy?”. Nieco inne były także poszczególne wskazania, na które badany mógł udzielić odpowiedzi: „tak”, „nie” lub „nie spotkałem/am takiego źródła”. W przypadku mieszkańców znających Rady Osiedli były to: drukowany osiedlowy informator; media lokalne (prasa, radio, TV); tablice informacyjne, ogłoszeniowe na osiedlu; strony internetowe Rad Osiedli; Facebook (profil Rad Osiedli, profile radnych); od znajomych/ rodziny. Natomiast w przypadku badanych, którzy nie słyszeli o Radach Osiedli, pytania dotyczyły korzystania z: drukowanego lokalnego informatora; mediów lokalnych (prasa, radio, TV); tablic informacyjnych, ogłoszeniowych; stron internetowych; Facebooka; informacji od znajomych/ rodziny. Z jednej strony odpowiedzi znających Rady Osiedli dają wiedzę o tym jakie kanały kontaktu z mieszkańcami są skuteczne, a z drugiej wiedza o źródłach informacji mieszkańców Poznania, którzy nie słyszeli o jednostkach pomocniczych miasta, pozwoli precyzyjnie kierować do nich komunikaty związane z funkcjonowaniem Rad Osiedli, tak by mogli je poznać.

Źródła informacji o Radzie Osiedla	Tak (%)	Nie (%)	Nie spotkałem/am takiego źródła (%)
Drukowany osiedlowy informator	58,5	21,0	20,5
Media lokalne (prasa, radio, TV)	50,0	39,5	10,5
Tablice informacyjne, ogłoszeniowe na osiedlu	54,0	28,5	17,5
Strony internetowe Rad Osiedli	31,5	52,5	16,0
Facebook (profil Rad Osiedli, profile radnych)	7,0	72,0	21,0
Od znajomych/ rodziny	45,0	52,5	2,5

Wśród pytań postawionych przed grupą dwustu badanych pojawiło się również takie, które służyło określeniu źródeł pozyskiwania informacji o Radzie Osiedli. Osoby badane miały wskazać w ramach rozbudowanej kafeterii odpowiedzi, wszystkie źródła informacji, z jakich korzystają. Zawierała ona zarówno tradycyjne, jak też elektroniczne media. Najbardziej popularnym, wśród respondentów, źródłem informacji okazał się drukowany informator osiedlowy, z którego korzysta blisko 60% mieszkańców. Następnie, 54% badanych wskazało tablice ogłoszeniowe znajdujące się na osiedlu, 50% - lokalne media. Rodzinę i znajomych, jako źródło informacji o działalności i inicjatywach Rad Osiedli, wskazało 45% badanych. Natomiast strony internetowe Rad Osiedli są źródłem wiedzy dla 31,5% mieszkańców. Profile Rad Osiedli czy samych radnych osiedlowych stanowią źródło wiedzy dla 7% respondentów. Warto jednak zauważyć, że największy odsetek badanych (21%) właśnie w przypadku profili na popularnym portalu społecznościowym wskazał, że nie spotkał się z takim źródłem.

Okazuje się, że istnieją pewne różnice w czerpaniu przez respondentów wiedzy na temat inicjatyw Rad Osiedli w odniesieniu do poszczególnych dzielnic. Media lokalne okazały się być istotnym źródłem informacji dla ponad połowy badanych z Grunwaldu i Nowego Miasta, a tylko niespełna 40% z Wildy. Osiedlowe tablice ogłoszeń wskazało blisko 70% respondentów z Nowego

Miasta, a niespełna 40% z Wildy. Strony internetowe Rad Osiedli są źródłem informacji dla połowy badanych z Jeżyc, ale jedynie niespełna 16% z Wildy. Profile facebookowe Rad Osiedli i radnych wskazało 10% badanych ze Starego Miasta, ponad 7% z Nowego Miasta i Jeżyc, bez wskazań w przypadku badanych z Wildy. Znajomi i rodzina są źródłem informacji o jednostkach pomocniczych miasta dla ponad 60% badanych z Jeżyc, ponad połowy mieszkańców Grunwaldu, blisko 40% badanych ze Starego Miasta i Nowego Miasta, ale jedynie niespełna co czwartego badanego z Wildy. Drukowany osiedlowy informator wskazało ponad 70% respondentów z Grunwaldu, a tylko 45% poznaniaków mieszkających na Starym Mieście.

Warto zauważyć, że istnieją dość znaczące różnice w czerpaniu informacji o działalności Rad Osiedli w rozróżnieniu na płeć. Z drukowanych informatorów korzysta 49,4% mężczyzn i aż 65,8% kobiet, z lokalnej prasy, radia i telewizji 47,2% mężczyzn i 52,3% kobiet, z tablic informacyjnych 48,3% mężczyzn i 58,6% kobiet, ze stron internetowych Rad Osiedli 34,8% mężczyzn i 28,8% kobiet, z portali facebookowych Rad Osiedli i radnych 3,4% mężczyzn i 9,9% kobiet, a informacje od rodziny i znajomych pozyskuje 42,7% mężczyzn i 46,8% kobiet.

Biorąc pod uwagę wiek osób badanych można zauważyć, że niektóre źródła informacji wykazują wysoki poziom wskazań w różnych grupach wiekowych. Należą do nich: drukowany informator osiedlowy, tablice ogłoszeń, a także rodzina i znajomi. Inaczej jest w przypadku stron internetowych Rad Osiedli. Są one źródłem informacji dla ponad połowy badanych w wieku 18-24 lata, ale jedynie niecałych 13% respondentów w wieku powyżej 65 roku życia.

Źródła informacji o okolicy

Badanym, którzy nie słyszeli o Radach Osiedli, zadano pytanie o to skąd czerpią informacje o swojej okolicy. Zespół badawczy chciał poznać źródła informacji by mieć wiedzę przy pomocy jakich mediów kierować informacje by skutecznie dotarła do osób niezorientowanych w działalności Rad Osiedli. Najpopularniejszym medium informacyjnym okazały się lokalne media (prasa, TV, radio) – aż trzech na czterech respondentów to właśnie z nich czerpie swoją wiedzę o otaczającej ich okolicy. Na kolejnym miejscu uplasowały się strony internetowe (65% wskazań „tak”). Nieco ponad połowa badanych (51%) dowiaduje się o tym co dzieje się w ich okolicy od znajomych czy rodziny. Podobny odsetek badanych czerpie swoją wiedzę z dwóch źródeł: tablic ogłoszeniowo-informacyjnych (38%) oraz drukowanych lokalnych informatorów (35%). Co czwarty mieszkaniec, który nie słyszał o Radach Osiedli, przy pomocy Facebooka zdobywa informacje o swojej okolicy.

Źródła informacji o okolicy	Tak (%)	Nie (%)	Nie spotkałem/am takiego źródła (%)
Drukowany lokalny informator	35,0	37,0	28,0
Media lokalne (prasa, radio, TV)	75,0	22,0	3,0
Tablice informacyjne, ogłoszeniowe	38,0	51,0	11,0
Strony internetowe	65,0	33,0	2,0
Facebook	25,0	69,0	6,0
Od znajomych/ rodziny	51,0	49,0	-

Wiek badanych jest czynnikiem różnicującym ich wskazania w tym aspekcie. O ile drukowany informator jest źródłem wiedzy dla 42,1% i 41,7% badanych z najstarszych grup wiekowych (50-65 i pow. 65 lat), a 28% w wieku 25-35 lat to już w przypadku stron internetowych i Facebooka mamy do

czynienia z sytuacją odwrotną. Ze stron w sieci, w celu znalezienia wiadomości o swojej okolicy, korzysta aż 89,5% osób w wieku 18-24 lata i jedynie 16,7% badanych powyżej 65 lat. Facebook: 57,3% (18-24 lata) i żadna osoba w najstarszej grupie wiekowej. Warto także odnotować, że w przypadku tablic informacyjnych największa ilość osób deklarujących korzystanie z nich była wśród najmłodszej (18-24 lata) i najstarszej (pow. 65 lat) grupy wiekowej: 47,4% i 50%.

Najczęstsze źródła informacji – porównanie: słyszał – nie słyszał o Radach Osiedli

Dopełnieniem wiedzy na temat źródeł informacji są dane na temat najczęściej wykorzystywanego źródła informacji. Ciekawych spostrzeżeń dostarczają one z zestawieniem danych na temat tego, czy osoby badane słyszały czy nie o Radach Osiedli. Najbardziej popularne, wśród 200 badanych znających Rady, okazały się: drukowany osiedlowy informator (wskazało go 29,9%) oraz lokalne media (23,2%). Nieco mniej popularne okazały się tablice ogłoszeniowe na osiedlu (17,5%), strony internetowe Rad Osiedli (10,8%). Dla blisko co 10 badanego (9,8%) najczęstszym źródłem wiedzy o działaniach Rad Osiedli jest rodzina i znajomi. Najmniej wskazań (1%) zanotowano w przypadku profili facebookowych Rad Osiedli i radnych. Inaczej wyglądają wskazania osób, które nie słyszały o Radach Osiedli. Wśród tych stu badanych najpopularniejszym źródłem, z jakiego korzystają poszukując informacji o swojej okolicy, były strony internetowe (34,3%). Na kolejnych miejscach, pod względem popularności, znalazły się: media lokalne (22,2%), informacje od znajomych/ rodziny (16,2%). W mniejszym stopniu: drukowany lokalny informator (9,1%), tablice ogłoszeniowo-informacyjne (7,1%), Facebook (7,1%) czy inne źródła (4%). Badani otrzymali także możliwość dodania własnego źródła, które nie pojawiło się w kafeterii odpowiedzi. Wśród nie wymienionych wyżej źródeł w kafeterii wskazywano najczęściej: portale i fora internetowe, stronę internetową spółdzielni mieszkaniowej, ulotki wyborcze, a także sąsiadów i kolegów z pracy.

Z jakiego wymienionego wcześniej źródła najczęściej Pan/i korzysta?		Czy słyszał/a o Radach Osiedli?		Ogółem
		Tak	Nie	
Drukowany osiedlowy informator/ drukowany lokalny informator	N	58	9	67
	%	29,9%	9,1%	22,9%
Media lokalne (prasa, radio, TV)	N	45	22	67
	%	23,2%	22,2%	22,9%
Tablice informacyjne, ogłoszeniowe na osiedlu	N	34	7	41
	%	17,5%	7,1%	14,0%
Strony internetowe Rad Osiedli/ Strony internetowe	N	21	34	55
	%	10,8%	34,3%	18,8%
Facebook (profil Rad Osiedli, profile radnych)/ Facebook	N	2	7	9
	%	1,0%	7,1%	3,1%
Od znajomych, rodziny	N	19	16	35
	%	9,8%	16,2%	11,9%
Inne źródło	N	15	4	19
	%	7,7%	4,0%	6,5%
Ogółem	N	194	99	293
	%	100%	100%	100%

Ocena radnych Rad Osiedli w Poznaniu

Osoby badane poproszone zostały o ocenę wybranych aspektów działalności Rad Osiedli. Służyła do tego pięciostopniowa skala, gdzie, 1 oznaczało ocenę niedostateczną, a 5 – bardzo dobrą. Natomiast „0” - brak wiedzy w tym zakresie. Pierwszy aspekt dotyczył pracy radnych w Radzie Osiedla badanego mieszkańca, drugi stopnia zaufania do radnych, trzeci możliwości kontaktu z nimi. Średnie oceny poruszanych aspektów sytuują się odpowiednio na poziomie: 3,23 punktu, 3,03 punktu i 3,29 punktu. Warto zauważyć, że kobiety częściej niż mężczyźni wyżej oceniali sytuację w każdym z przywoływanych aspektów. Co więcej, w każdym z trzech badanych obszarów największy odsetek badanych wskazywał „0” czyli brak wiedzy w danym zakresie (od 30% do 33,5%). Mimo nieznaczących różnic w tym zbiorczym zestawieniu odpowiedzi respondentów warto odnotować, że najlepiej oceniany jest aspekt możliwości kontaktu z radnymi (33,5% wskazań 4 i 5). Należy też podkreślić, że największy odsetek (14,5%) najwyższych ocen (5) można zaobserwować w przypadku właśnie tego obszaru.

Ocena pracy radnych w swojej Radzie Osiedla	N	Procent
1 – Ocena niedostateczna	16	8,0
2 – Ocena mierna	12	6,0
3 – Ocena dostateczna	47	23,5
4 – Ocena dobra	42	21,0
5 – Ocena bardzo dobra	16	8,0
0 – Brak wiedzy	67	33,5
Ogółem	200	100

Warto zauważyć, że co trzeci mieszkaniec Poznania (33,5%) nie podjął się w ogóle oceny funkcjonowania pracy radnych w Radzie swego Osiedla ze względu na brak wiedzy w tym zakresie, a prawie połowa badanych (44,5%) posłużyła się wyborem oceny dostatecznej lub dobrej. Najczęściej brak wiedzy deklarowali badani z Jeźyc (46,4%) i Wildy (46,2%), najrzadziej z Nowego Miasta (28,3%) oraz Starego Miasta (29,1%). Wśród wszystkich badanych tylko 8% udzieliło odpowiedzi negatywnej, podobnie jak oceny bardzo dobrej. Ocenę negatywną pracy Radnych Osiedli najczęściej odnotowywano wśród badanych z Nowego Miasta (9,4%), najrzadziej – wśród badanych z Jeźyc (3,6%). Ocenę bardzo dobrą wystawiali Radom Osiedli najczęściej respondenci z Jeźyc (10,7%), najrzadziej – z Wildy (0%). Biorąc pod uwagę kryterium wieku, najczęściej brak wiedzy w tym zakresie deklarowały osoby pomiędzy 36 a 49 rokiem życia (40,9%) oraz pomiędzy 50 a 65 rokiem życia (36,8%), najrzadziej – osoby w wieku pomiędzy 18 a 24 rokiem życia (18,2%). Warto zauważyć, że w grupie wiekowej osób najczęściej deklarujących niewiedzę, także najliczniej występują osoby najwyżej oceniające pracę radnych w swoich Radach Osiedli.

Ocena stopnia zaufania do radnych Rady Osiedla	N	Procent
1 – Ocena niedostateczna	22	11,0
2 – Ocena mierna	14	7,0
3 – Ocena dostateczna	49	24,5
4 – Ocena dobra	42	21,0
5 – Ocena bardzo dobra	10	5,0
0 – Brak wiedzy	63	31,5
Ogółem	200	100

Jeśli weźmiemy pod uwagę stopień zaufania mieszkańców do radnych, ponad 30% przyznaje się do braku wiedzy, nie pozwalający na dokonanie oceny. Najczęściej brak wiedzy deklarowali badani z Wildy (53,8%), najrzadziej z Nowego Miasta (24,5%). Dostatecznie lub dobrze ocenia swoje zaufanie blisko połowa respondentów (45,5%), a bardzo dobrze jedynie 5%. Niepokojące jest także to, że aż 11% badanych dokonało w tym zakresie oceny niedostatecznej, co świadczy o znaczącym braku zaufania do radnych. Negatywną ocenę swego zaufania do radnych Rad Osiedla najczęściej deklarowali respondenci z Nowego Miasta (15,1%), najrzadziej z Wildy (0%). Bardzo dobrą ocenę najczęściej deklarowali badani ze Starego Miasta (10,9%), najrzadziej z Wildy i Jeżyc (0%). Zestawiając te dane z badaniami dotyczącymi zaufania wśród Polaków przeprowadzonych w roku 2012, z których wynika, że jedynie 23% obywateli uważa, że większości ludzi można ufać, uzyskane wyniki nie zaskakują¹. Inaczej niż w przypadku poprzedniego pytania, biorąc pod uwagę kryterium wieku, nie ma tu aż tak wyraźnych różnic w deklaracji braku wiedzy w różnych grupach wiekowych. Kształtują się one na poziomie od 25,5% (osób powyżej 65 lat) do 36,4% (18-24 lata) i 36,8% (50-65 lat).

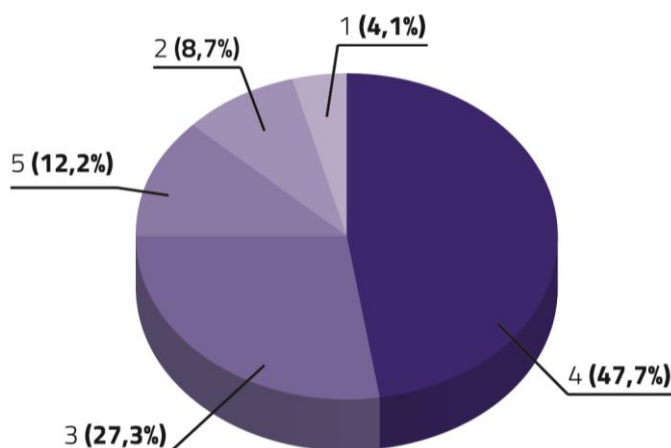
Ocena możliwość kontaktu z radnymi Rady Osiedla	N	Procent
1 – Ocena niedostateczna	23	11,5
2 – Ocena mierna	10	5,0
3 – Ocena dostateczna	40	20,0
4 – Ocena dobra	38	19,0
5 – Ocena bardzo dobra	29	14,5
0 – Brak wiedzy	60	30,0
Ogółem	200	100

Ocena możliwości kontaktu mieszkańców z radnymi także nie prezentuje się szczególnie optymistycznie. Brak wiedzy, w tym zakresie, deklaruje blisko co trzeci badany. Najwięcej takich wskazań odnotowano wśród respondentów z Wildy (38,5%), najmniej z Grunwaldu (25,5%). Może niepokoić, że ponad 11% mieszkańców Poznania nie dostrzega możliwości kontaktu z nimi. Najwięcej takich wskazań odnotowano wśród badanych z Wildy (23,1%), najmniej – z Jeżyc (7,1%). Blisko 40% badanych dokonało w tym zakresie oceny dostatecznej lub dobrej. Warto zwrócić uwagę na to, że ponad 14% mieszkańców ocenia możliwość kontaktu z radnymi bardzo dobrze. Wśród respondentów tak pozytywnie oceniających możliwość kontaktu z Radnymi Osiedla najwięcej wskazań odnotowano na Starym Mieście (20%), najmniej na Wildzie (0%). Biorąc pod uwagę kryterium wieku, najczęściej brak wiedzy w tym zakresie deklarowały osoby pomiędzy 25 a 35 rokiem życia (39% tej grupy) oraz pomiędzy 36 a 49 rokiem życia (29,5%), najrzadziej – osoby w wieku pomiędzy 18 a 24 rokiem życia (18,2%).

¹ Zaufanie społeczne. Komunikat z Badań. Warszawa: Centrum Badania Opinii Społecznej, 2014. Tekst dostępny na: http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2012/K_033_12.PDF

Ocena reformy Rad Osiedli w Poznaniu w opinii radnych

Jak oceniasz (w skali 1-5) reformę Rad osiedla z 2011 roku?

Badani radni poproszeni zostali o dokonanie oceny reformy Osiedli. Jako narzędzie służyła im pięciostopniowa skala, gdzie 1 oznaczało ocenę niedostateczną, a 5 – ocenę bardzo dobrą. Najwięcej, bo blisko połowa (47,7%) badanych radnych oceniła reformę dobrze, następnie ponad jedna czwarta (27,3%) – dostatecznie. Skraje oceny – zarówno bardzo dobre, jak też łącznie mierne i niedostateczne sytują się w granicach kilkunastu procent (5:12,2% i 1+2:12,8%).

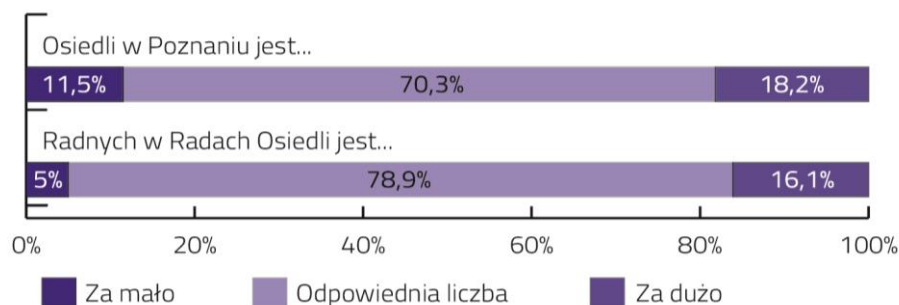
Oceny skrajnie negatywne w tym zakresie, wystawiło zaledwie 1,7% radnych pełniących swoją rolę dopiero pierwszą kadencję, 5,1% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają już 2 lub 3 kadencje i 7,7% radnych działających od 4 i więcej kadencji. Z kolei oceny bardzo dobre przypisali reformie Osiedli 8,2% radnych pełniących swoją rolę pierwszą kadencję, 16,9% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają już 2 lub 3 kadencje i 11,5% radnych ze stażem co najmniej czterech kadencji.

Uzyskane wyniki jeszcze bardziej się różnicują, jeśli wziąć pod uwagę członkostwo respondentów w zarządach Rad Osiedli. W tej grupie tylko 1,5% dokonało oceny negatywnej, 8,8% oceny miernej, 22,1% dostatecznej, 51,5% dobrej i 16,2% bardzo dobrej.

Biorąc pod uwagę płeć respondentów, oceny negatywnej dokonało 3,2% kobiet i 5,3% mężczyzn. Z kolei bardzo dobrze reformę osiedli oceniło 9,7% pań i 14,9% panów będących radnymi.

Mając na względzie kryterium wieku, ocen negatywnych nie wystawiali w ogóle respondenci poniżej 50 roku życia. Natomiast wśród osób powyżej 70 roku życia, stanowią one ponad 16% wszystkich ocen w tej grupie wiekowej. Oceny bardzo dobre pojawiały się w poszczególnych grupach wiekowych z różną częstotliwością. Wystawiło je 6,7% radnych w wieku poniżej 20 roku życia, 20% w wieku pomiędzy 41 a 50 rokiem życia, 11,8% w wieku pomiędzy 51 a 60 rokiem życia, 23,1% w wieku pomiędzy 61 a 70 rokiem życia i 16,7% najstarszych radnych (w wieku powyżej 70 roku życia).

Odnosząc analizowane dane do poszczególnych dzielnic Poznania, najwięcej negatywnych wskazań uzyskano wśród Radnych Osiedli na Grunwaldzie (10%), Jeźycach (5,7%) następnie Starego Miasta (2%). Oceny bardzo dobre w największym stopniu stały się udziałem Radnych Osiedli: Nowego Miasta (28%), Grunwaldu (20%), Starego Miasta (10,2%), Wildy (8,7%), a najmniej - Jeźyc (2,9%).

Zadaniem respondentów była także ocena adekwatności liczby osiedli i Radnych Osiedli. Radni mieli stwierdzić zatem, czy w ich opinii jest ich za mało, za dużo, czy też aktualna liczebność jest odpowiednia. Na pytanie o liczbę poznańskich osiedli, 70,3% radnych odpowiedziało, jest ich odpowiednio dużo, 11,5% opowiedziało się za tym, że jest ich za mało, a 18,2%, że jest ich za dużo.

Odpowiedź „za mało” wskazało 9,8% radnych pełniących swoją rolę dopiero pierwszą kadencję, 12,7% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają już 2 lub 3 kadencje i 12,5% radnych pełniących swoją funkcję od co najmniej czterech kadencji. Odpowiedzi „za dużo” udzieliło 14,8% radnych pełniących swoją rolę pierwszą kadencję, 21,8% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają już drugą lub trzecią kadencję i 16,7% radnych od co najmniej czterech kadencji.

Wśród osób będących członkami Zarządów Rad Osiedli 7,6% uważa, że osiedli jest za mało, 74,2% uznało, że liczba jest odpowiednia, a 18,2%, że za duża.

Biorąc pod uwagę płeć respondentów, w grupie, która uznała, że osiedli w Poznaniu mamy za mało jest 9,3% kobiet i 12,9% mężczyzn. Z kolei wśród osób, które odpowiedziały, że osiedli w Poznaniu jest za dużo jest 16,7% kobiet i 20,4% mężczyzn.

Mając na względzie kryterium wieku, odpowiedzi „za mało” udzieliło 6,7% radnych w wieku poniżej 30 roku życia i aż 25% radnych w wieku powyżej 70 roku życia. Z kolei odpowiedzi „za dużo” udzieliło 13,3% radnych w wieku poniżej 30 roku życia i 8,3% radnych w wieku powyżej 70 roku życia.

Odnosząc analizowane dane do poszczególnych dzielnic Poznania, najczęściej odpowiedzi wskazujących na to, że osiedli w Poznaniu jest za mało uzyskano wśród radnych z Nowego Miasta (20%), następnie Starego Miasta (11,6%), Grunwaldu (10%), najmniej Wildy (4,5%) i Jeźyc (3%). Z kolei odpowiedzi wskazujących na to, że osiedli w Poznaniu jest za dużo uzyskano wśród radnych Rad Osiedli z Jeźyc (24,2%), następnie Starego Miasta (20,9%), Nowego Miasta (16%), najmniej Wildy (9,1%). Odpowiedzi takiej nie udzielili w ogóle radni z Grunwaldu.

Natomiast na pytanie o liczbę radnych, 78,9% odpowiedziało, że jest ich odpowiednia liczba, 16,1% uznało, że jest ich za dużo, a 5% badanych uznała, że za mało.

Odpowiedź „za mało” wskazało 1,7% radnych pełniących swoją funkcję dopiero pierwszą kadencję, 3,8% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają już drugą lub trzecią kadencję i 11,5% radnych działających w strukturze Rady co najmniej od czterech kadencji. Odpowiedzi „za dużo” udzieliło 19% radnych pełniących swoją rolę pierwszą kadencję, 17,3% tych, którzy w Radach Osiedli zasiadają 2-3 kadencje i 11,5% radnych ze stażem co najmniej czterech kadencji.

Wśród osób będących członkami zarządów Rad Osiedli 1,7% uważa, że radnych osiedli jest za mało, 83,3% uznało, że liczba jest odpowiednia, a 15%, że za dużo.

Biorąc pod uwagę płeć respondentów, w grupie, która uznała, że radnych Rad Osiedli w Poznaniu jest za mało jest 10,2% kobiet i 2,4% mężczyzn. Z kolei wśród osób, które odpowiedziały, że osiedli w Poznaniu jest za dużo jest 23,3% kobiet i 12,9% mężczyzn.

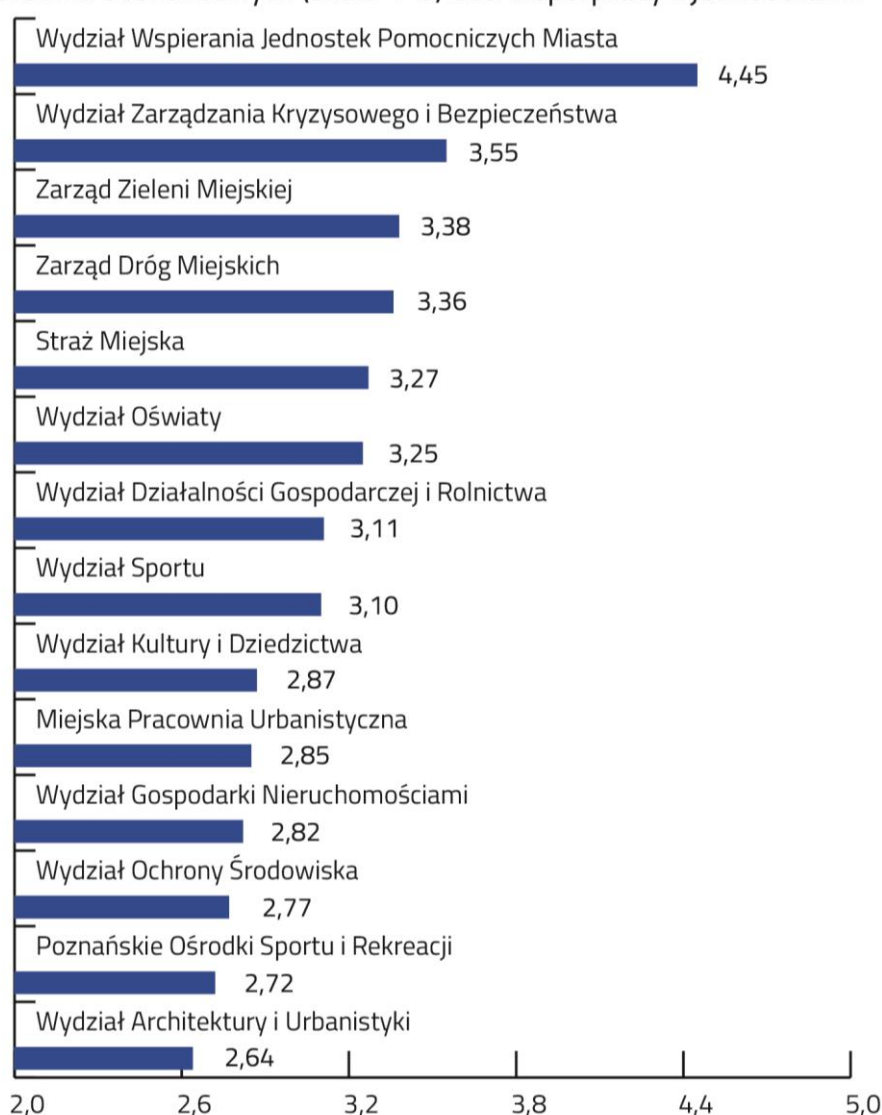
Mając na względzie kryterium wieku, odpowiedzi „za mało” udzieliło 6,7% radnych w wieku poniżej 30 roku życia i 9,1% radnych w wieku powyżej 70 roku życia. Z kolei odpowiedzi „za dużo”

udzieliło 13,3% radnych w wieku poniżej 30 roku życia i nie udzielono jej w ogóle wśród radnych w wieku powyżej 70 roku życia.

Odnosząc analizowane dane do poszczególnych dzielnic Poznania, najczęściej odpowiedzi wskazujących na to, że radnych Rad Osiedli w Poznaniu jest za mało uzyskano wśród radnych z Wildy (8,7%), w dalszej kolejności: Starego Miasta (6,8%), Nowego Miasta (4,3%) i Jeżyc (3,1%). Odpowiedzi takiej nie uzyskano w ogóle spośród radnych na Grunwaldzie. Z kolei odpowiedzi wskazujących na to, że radnych Rad Osiedli w Poznaniu jest za dużo uzyskano wśród badanych z: Jeżyc (35,5%), Grunwaldu (22,2%), następnie Starego Miasta (13,6%), Wildy (13%), a najmniej Nowego Miasta (8,7%).

Ocena współpracy Rad Osiedli z wydziałami Urzędu Miasta Poznania i jednostkami organizacyjnymi Miasta

Średnia ocena radnych (skala 1-5) dot. współpracy z jednostkami:

Badani radni zostali także poproszeni o ocenę współpracy pomiędzy reprezentowaną przez siebie Radą Osiedla z poszczególnymi wydziałami Urzędu Miasta Poznania i miejskimi jednostkami organizacyjnymi. Do tego celu służyła respondentom pięciostopniowa skala, gdzie 1 oznaczało ocenę niedostateczną, a 5 – ocenę bardzo dobrą. W przypadku kiedy radny nie miał wiedzy o danym

wydziale czy jednostce mógł wpisać 0. Analiza średnich ocen pokazuje, że zdecydowanie najlepiej oceniona została współpraca z wydziałem, który znajduje się najbliżej Rad Osiedli a więc Wydziałem Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta (średnia aż 4,45 i 162 osoby oceniające). Na drugim miejscu oceniono współpracę z Wydziałem Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa (śr. 3,55 – 125 os.), trzecim - Zarządem Zieleni Miejskiej (śr. 3,38 – 148 os.), a czwartym: Zarządem Dróg Miejskich (śr. 3,36 – 157 os.). Do kolejnych czterech wydziałów i jednostek mających średnie powyżej 3,0 należą: Straż Miejska (śr. 3,27 – 156 os.), Wydział Oświaty (śr. 3,25 – 123 os.), Wydział Działalności Gospodarczej i Rolnictwa (śr. 3,11 – 75 os.), Wydział Sportu (śr. 3,10 – 84 os.). Ogólną średnią ocenę poniżej „trójki” otrzymały: Wydział Kultury i Dziedzictwa (śr. 2,87 – 76 os.), Miejska Pracownia Urbanistyczna (śr. 2,85 – 111 os.), Wydział Gospodarki Nieruchomościami (śr. 2,82 – 112 os.), Wydział Ochrony Środowiska (śr. 2,77 – 105 os.), Poznańskie Ośrodki Sportu i Rekreacji (śr. 2,72 – 83 os.). Radni na najniższą średnią ocenili współpracę z Wydziałem Architektury i Urbanistyki (śr. 2,64 – 101 osób dokonujących oceny).

Wydaje się, że w przypadku tego pytania warto przyrzeć się jeszcze dokładniej poszczególnym ocenom radnych - w tym także wskazaniom „brak wiedzy”, które także pokazują skalę współpracy między radnymi a poszczególnymi jednostkami miejskimi i wydziałami urzędu.

W przypadku Zarządu Dróg Miejskich, brak wiedzy zadeklarowało 6,5% badanych, niedostatecznie oceniło tę jednostkę 9,5%, miernie 12,5%, dostatecznie 23,8%, dobrze 29,8%, a bardzo dobrze 17,9% badanych. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Wildy (18,2%), najmniej z Grunwaldu (0%). Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Grunwaldu (40%), najmniej z Jeżyc (11,4%).

Zarząd Zieleni Miejskiej niedostatecznie oceniło 10,1%, miernie 9,5%, dostatecznie 23,8%, dobrze 27,2%, a bardzo dobrze 17,8% badanych. Natomiast 12,4% radnych zadeklarowało przy tym brak wiedzy, wykluczający dokonanie oceny. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Jeżyc (16,7%), najmniej z Grunwaldu (0%). Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Grunwaldu (30%) i Jeżyc (27,8%), najmniej ze Starego Miasta (6,3%).

Wydziału Oświaty nie oceniła, ze względu na brak wiedzy, jedna czwarta radnych (25%). Natomiast 8,5% respondentów dokonało oceny niedostatecznej, 9,8% miernej, 18,9% dostatecznej, 29,9% dobrej, a 7,9% bardzo dobrej. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Jeżyc (14,7%) i Starego Miasta (13%), najmniej z Nowego Miasta (3,8%) i Grunwaldu (0%). Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Wildy (13,6%), najmniej z Jeżyc (2,9%).

Wydział Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa niedostatecznie oceniło 4,2%, miernie 10,8%, dostatecznie 13,8%, dobrze 31,7%, a bardzo dobrze 14,4% badanych. Ponad jedna czwarta radnych Rad Osiedli (25,1%) zadeklarowała przy tym brak wiedzy, wykluczający dokonanie oceny. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych ze Starego Miasta (5,8%), przy czym ani jednej negatywnej oceny nie wystawili radni z Wildy, Grunwaldu i Jeżyc. Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Wildy (22,7%), najmniej ze Starego Miasta (6,4%).

Wydziału Kultury i Dziedzictwa nie oceniła ze względu na brak wiedzy ponad połowa radnych (52,8%). Wśród badanych 8,1% dokonało oceny niedostatecznej, 8,7% miernej, 13,7% dostatecznej, 14,9% dobrej, a 1,9% bardzo dobrej. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Wildy (13%), najmniej z Grunwaldu (0%). Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Jeżyc (3%), a ze strony radnych z Nowego Miasta, Wildy i Grunwaldu nie padły takie w ogóle.

Wydział Działalności Gospodarczej i Rolnictwa niedostatecznie oceniło 6,8%, miernie 8,1%, dostatecznie 11,8%, dobrze 13,0%, a bardzo dobrze 6,8% badanych. Ponad połowa radnych (53,4%) zadeklarowała przy tym brak wiedzy, wykluczający dokonanie oceny. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Grunwaldu (11,1%), najmniej z Wildy (0%). Z kolei ocen

bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Wildy (9,1%), najmniej z Nowego Miasta i Grunwaldu (0%).

Wydział Ochrony Środowiska niedostatecznie oceniło 11,7%, miernie 12,9%, dostatecznie 20,9%, dobrze 16,6%, a bardzo dobrze 2,5% badanych. Natomiast 35,6% zadeklarowała brak wiedzy. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Nowego Miasta (19,2%), najmniej z Wildy (4,5%). Z kolei ocen bardzo dobrych najwięcej padło ze strony radnych z Wildy (4,5%), najmniej ze Starego Miasta i Grunwaldu (0%).

Wydziału Sportu nie oceniło, ze względu na brak wiedzy, prawie połowa radnych (47,8%). Wśród dokonujących oceny: 6,2% dokonało oceny niedostatecznej, 8,7% miernej, 17,4% dostatecznej, 13,7% dobrej, a 6,2% bardzo dobrej. Najwięcej ocen niedostatecznych przypisali Wydziałowi radni ze Starego Miasta (8,9%), bez negatywnych wskazań pozostali w tym przypadku badani z Wildy i Grunwaldu. Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów ze Starego Miasta (13,3%), a bez wskazań oceny bardzo dobrej pozostali radni z Nowego Miasta, Grunwaldu i Jeżyc.

Jak można było się spodziewać, najbardziej znaną komórką Urzędu Miasta jest, dla radnych Rad Osiedli, Wydział Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta. Nie oceniło go jedynie 3% badanych radnych. Niedostatecznie oceniło go jedynie 0,6%, 3% dokonało oceny miernej, 6% dostatecznej, 29,9% dobrej, a aż 57,5% bardzo dobrej. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Jeżyc (2,9%), przy czym w pozostałych dzielnicach negatywnych wskazań nie odnotowano. Wydział ten zebrał ze strony radnych Rad Osiedli rekordowy wskaźnik ocen bardzo dobrych: najwięcej ze strony badanych z Grunwaldu (80%), najmniej z Wildy (40,9%).

Wydziału Architektury i Urbanistyki nie oceniło ze względu na brak wiedzy 37,7% badanych. Niedostatecznie oceniło go 14,2%, miernie 11,1%, dostatecznie 21,0%, dobrze 14,8%, a bardzo dobrze 1,2% respondentów. Najwięcej ocen niedostatecznych przypisali Wydziałowi radni z Grunwaldu (40%), najmniej z Nowego Miasta (4%). Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów ze Nowego Miasta (4%), a bez wskazań oceny bardzo dobrej pozostali radni z pozostałych dzielnic.

Wydział Gospodarki Nieruchomościami niedostatecznie oceniło 13,6%, miernie 11,1%, dostatecznie 22,8%, dobrze 17,3%, a bardzo dobrze 4,3% badanych. Natomiast 30,9% radnych Osiedli zadeklarowała przy tym wydziale swój brak wiedzy, wykluczający dokonanie oceny. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Grunwaldu (44,4%), najmniej radnych z Jeżyc (6,1%). Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów z Nowego Miasta (7,7%), a najrzadziej ze strony badanych z Wildy i Grunwaldu (0%).

Oceny współpracy z Poznańskimi Ośrodkami Sportu i Rekreacji nie podjęła się blisko połowa badanych radnych Rad Osiedli (48,1%). Niedostatecznie oceniło ją 11,3%, miernie 10%, dostatecznie 15,6%, dobrze 11,9%, a bardzo dobrze 3,1%. Najwięcej ocen niedostatecznych przypisali Ośrodkom radni z Grunwaldu (22,2%), najmniej z Wildy i Jeżyc (9,1%). Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów z Wildy (4,5%), a bez wskazań oceny bardzo dobrej pozostali radni z Nowego Miasta, Grunwaldu i Jeżyc.

Współpraca z Miejską Pracownią Urbanistyczną niedostatecznie została oceniona przez 10,6% radnych, miernie przez 12,5%, dostatecznie przez 26,9%, dobrze przez 15,6%, a bardzo dobrze przez 3,8% badanych. Natomiast 30,6% respondentów nie podjęło się oceny ze względu na brak, w tym zakresie jakiegokolwiek, wiedzy. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Grunwaldu (40%), najmniej radnych z Nowego Miasta (0%). Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów z Nowego Miasta (12%), a najrzadziej ze strony badanych ze Starego Miasta, Grunwaldu i Jeżyc (0%).

I wreszcie, kończąca to zestawienie, Straż Miejska. Ocena współpracy z tą jednostką organizacyjną przez 10,2% respondentów została oceniona niedostatecznie, 15,1% oceniło ją miernie, 25,3% dostatecznie, 25,9% dobrze, a 17,5% bardzo dobrze. Nie pozwalający na dokonanie oceny brak

wiedzy zadeklarowało 6% badanych. Najwięcej ocen niedostatecznych stało się udziałem radnych z Grunwaldu (22,2%), najmniej radnych z Nowego Miasta i Wildy (0%). Oceny bardzo dobre najczęściej padały ze strony respondentów ze Nowego Miasta (23,1%), a najrzadziej ze strony badanych osób z Grunwaldu (0%).

Bariery utrudniające współpracę z wydziałami UM Poznania oraz jednostkami organizacyjnymi Miasta

Jedno z pytań w ankiecie, dotyczące obszaru współpracy radnych z urzędem miejskim i miejskimi jednostkami organizacyjnymi, przyjęło formę pytania otwartego. Brzmiało ono: „Proszę wymienić przeszkody oraz bariery utrudniające współpracę z wydziałami Urzędu Miasta Poznania oraz jednostkami organizacyjnymi Miasta”. Czterdziestu ośmiu radnych zdecydowało się podzielić swoimi opiniami zapisując je w ankiecie. Odpowiedzi radnych i tym samym wymienione przez nich bariery utrudniające współpracę zostały podzielone, przez zespół badawczy, na osiem kategorii.

Najczęściej badani radni (8 osób) wymieniali aspekty związane z brakiem zainteresowania sprawami Rad Osiedli (*brak zainteresowania problemami osiedla; brak zainteresowania urzędników sprawami społecznymi; brak zaangażowania w efektywne rozwiązywanie problemów*). Na kolejnym miejscu, pod względem ilości zawartych w nich opinii, znalazły się aż cztery kategorie. W każdej z nich znalazły się wpisy sześciu radnych. Kolejnymi kategoriami barier są zatem: długie terminy załatwiania spraw (*długi okres oczekiwania na spotkanie; długie oczekiwanie na odpowiedź; długie terminy załatwiania pism; opieszałość wydziałów UMP w podejmowaniu decyzji*), lekceważenie Rad Osiedli (*jednostki organizacyjne - nie traktują JPM jako części struktury miejskiej i gremium opiniodawczemu ich działań, ale jako „klub społecznika” i źródło dofinansowania; lekceważenie propozycji i opinii RO; marginalizowanie spraw osiedla przez niektóre wydziały miasta; nie liczenie się Osiedlami, niezrealizowanie wspólnych uzgodnień, traktowanie Osiedli jako konieczne zło, dodatkowy i niepotrzebny poziom współpracy*), brak miejsc parkingowych (*brak miejsc parkingowych przed urzędem*) oraz godziny pracy urzędu, które utrudniają z nim kontakt (*godziny pracy urzędników; jednostki te pracują jedynie do 15 co utrudnia kontakt; praca jednostek pokrywa się z godzinami pracy radnych*). Bariery, które wymaniane były przez radnych (5 osób) związane były także z aspektem nieodpowiedniej komunikacji (*brak dobrej komunikacji; brak odpowiedzi; brak reakcji na postulaty; utrudniony kontakt telefoniczny z poszczególnymi pracownikami*). Pojawiły się także głosy (3 osób), które podkreślały, iż przeszkodą przy współpracy jest niewiedza radnych dotycząca tego czym zajmuje się i jakie kompetencje ma dana osoba czy jednostka (*brak wiedzy o działalności poszczególnych wydziałów; niedostateczny dostęp do informacji i zakresu ich kompetencji*). Również trzech radnych wymieniło zbyt dużą biurokrację jako element stanowiący barierę (*procedury; wysoki formalizm; zbyt dużo biurokracji w kierunku radnych Osiedla*).

Opinie radnych o funkcjonowaniu Wydziału Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta

Uzupełnieniem informacji pozyskanych w ramach pytania o poziom satysfakcji ze współpracy z określonymi wydziałami Urzędu Miasta oraz miejskimi jednostkami organizacyjnymi były kwestie związane ze współpracą z najbliższym spośród miejskich komórek – Wydziałem Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta. W tym przypadku, respondenci mieli ustosunkować się do pięciu kwestii, mających zasadniczy wpływ na sprawność organizacyjną. Badani mieli przy tym do dyspozycji pięciostopniową skalę Likerta od „zdecydowanie tak”, przez „raczej tak”, „trudno powiedzieć”, „raczej nie”, do „zdecydowanie nie”. Dodatkowo mogli oni wskazać opcje „nie mam zdania”.

Pomoc wydziału WJPM jest wystarczająca	N	Procent
Zdecydowanie tak	108	61,0
Raczej tak	56	31,6
Trudno powiedzieć	6	3,4
Raczej nie	5	2,8
Zdecydowanie nie	2	1,1
Ogółem	177	100

Pierwszą kwestią było określenie poziomu zgodności ze stwierdzeniem, iż „pomoc ze strony pracowników Wydziału Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta jest wystarczająca”. Opcję „zdecydowanie tak” wybrało 61% badanych, „raczej tak” 31,6%, „trudno powiedzieć” 3,4%, „raczej nie” 2,8%, a „zdecydowanie nie” 1,1%. W tym przypadku nikt z badanych nie skorzystał z opcji „nie mam zdania”. Tu także pojawiają się dysproporcje w rozkładzie odpowiedzi w odniesieniu do poszczególnych dzielnic: najwięcej odpowiedzi „zdecydowanie tak” odnotowano wśród radnych z Nowego Miasta (80,8%), najmniej z Jeżyc (41,7%). Symetrycznie rozłożyły się tu także odpowiedzi „zdecydowanie nie”, przy zerowej wartości wskaźnika wśród radnych Nowego Miasta, Wildy i Grunwaldu i wynoszącym 2,8% wskaźniku radnych z Jeżyc.

Urzednicy skrupulatnie opracowują protokoły z sesji	N	Procent
Zdecydowanie tak	120	69,0
Raczej tak	40	23,0
Trudno powiedzieć	11	6,3
Raczej nie	0	0
Zdecydowanie nie	3	1,7
Ogółem	174	100

Drugą kwestią było określenie poziomu zgodności ze stwierdzeniem, iż „urzednicy bardzo skrupulatnie opracowują protokoły z sesji Rady Osiedla”. Opcję „zdecydowanie tak” wybrało 69% badanych, „raczej tak” 23%, „trudno powiedzieć” 6,3%, a „zdecydowanie nie” 1,7%. W tym przypadku nikt z badanych nie skorzystał z opcji „nie mam zdania” oraz „raczej nie”. Najwyższy poziom wskazań opcji „zdecydowanie tak” zaobserwowano wśród radnych z Nowego Miasta (85,2%), najniższy z Jeżyc (55,6%). Z kolei opcję „zdecydowanie nie” najczęściej wskazywali radni z Jeżyc (5,6%), przy zerowej wartości wskazań osób z Nowego Miasta, Wildy i Grunwaldu.

Urzednicy terminowo wywiązują się z zadań	N	Procent
Zdecydowanie tak	122	70,5
Raczej tak	40	23,1
Trudno powiedzieć	6	3,5
Raczej nie	3	1,7
Zdecydowanie nie	1	0,6
Nie mam zdania	1	0,6
Ogółem	173	100

Koleją kwestią było określenie poziomu zgodności ze stwierdzeniem, iż „urzędnicy terminowo wywiązują się ze swoich zadań względem Osiedli”. Opcję „zdecydowanie tak” wybrało 70,5% badanych, „raczej tak” 23,1%, „trudno powiedzieć” 3,5%, „raczej nie” 1,7%, a „zdecydowanie nie” 0,6%. Kategorię „nie mam zdania” wybrało 0,6% badanych. Odpowiedzi „zdecydowanie tak” najczęściej udzielali radni z Grunwaldu (80%), najrzadziej z Jeżyc (55,6%). Z kolei odpowiedź „zdecydowanie nie” najczęściej pojawiała się w przypadku radnych ze Starego Miasta (2,1%), przy zerowej wartości tego wskaźnika wśród radnych z pozostałych dzielnic.

Urzędnicy powinni protokołować posiedzenia komisji	N	Procent
Zdecydowanie tak	41	24,1
Raczej tak	27	15,9
Trudno powiedzieć	30	17,6
Raczej nie	40	23,5
Zdecydowanie nie	28	16,5
Nie mam zdania	4	2,4
Ogółem	170	100

Osoby badane ustosunkowywały się także do stwierdzenia „urzędnicy powinni protokołować również posiedzenia komisji Rad Osiedli”. Odpowiedź „zdecydowanie tak” wybrało 24,1% badanych, „raczej tak” 15,9%, „trudno powiedzieć” 17,6%, „raczej nie” 23,5%, a „zdecydowanie nie” 16,5%. Opcję „nie mam zdania” wybrało 2,4% badanych. Odpowiedzi „zdecydowanie tak” najczęściej udzielali radni z Jeżyc (31,4%), najrzadziej z Nowego Miasta (15,4%). Z kolei odpowiedź „zdecydowanie nie” najczęściej pojawiała się w przypadku radnych ze Starego Miasta (14,9%), a najrzadziej radnych z Grunwaldu (10%).

W każdej jednostce i wydziale powinien być oddelegowany pracownik do kontaktu z Radami Osiedli	N	Procent
Zdecydowanie tak	76	44,4
Raczej tak	48	28,1
Trudno powiedzieć	16	9,4
Raczej nie	21	12,3
Zdecydowanie nie	9	5,3
Nie mam zdania	1	0,6
Ogółem	171	100

Ostatnim problemem było określenie poziomu zgodności z kwestią iż „w każdej jednostce miejskiej i w każdym wydziale Urzędu Miasta powinien być oddelegowany pracownik do kontaktu z Osiedlami”. Odpowiedź „zdecydowanie tak” wybrało 44,4% badanych, „raczej tak” 28,1%, „trudno powiedzieć” 9,4%, „raczej nie” 12,3%, a „zdecydowanie nie” 5,3%. Opcję „nie mam zdania” wybrało 0,6% badanych. Najwyższy poziom wskazań kategorii „zdecydowanie tak” zaobserwowano wśród radnych z Jeżyc (55,9%), najniższy ze Starego Miasta (40,8%). Oni także najczęściej udzielali odpowiedzi „decydowanie nie” (10%), przy zerowej wartości wskazań na Wildzie i Grunwaldzie.

Ocena współpracy Rad Osiedli z ich otoczeniem

Średnia ocena radnych (skala 1-5) dot. współpracy z otoczeniem:

Osoby badane miały także dokonać oceny współpracy z grupami podmiotów, mających istotne znaczenie dla funkcjonowania poznańskich osiedli. Były wśród nich placówki oświatowe (szkoły i przedszkola), domy kultury, parafie, kościoły i związki wyznaniowe, organizacje pozarządowe (fundacje i stowarzyszenia) oraz spółdzielnie mieszkaniowe. Do oceny ponownie służyła pięciostopniowa skala ocen oraz możliwość wskazania „nie mam zdania, wiedzy”. Radni najlepiej ocenili współpracę na polu Rada Osiedla – placówki oświatowe (śr. 4,32 i 159 radnych dokonujących oceny). Równie wysoko oceniona została współpraca z parafiami, kościołami czy związkami wyznaniowymi działającymi na terenie osiedli (śr. 4,16 – 161 os.). Następnie pod względem współpracy korzystnie ocenione zostały: placówki kultury (śr. 3,69 – 75 os.) i organizacje pozarządowe (śr. 3,61 – 113 os.). Wśród wymienionych podmiotów najgorzej kształtuje się, zdaniem radnych, współpraca ze spółdzielniami mieszkaniowymi (śr. 3,39 – 101 os.).

Placówki oświatowe uzyskały w wyniku tej oceny średnią 4,32 punktu. Najwięcej negatywnych wskazań odnotowano w tym przypadku wśród radnych z Nowego Miasta (4%). Natomiast wskazań niedostatecznych nie odnotowano na Wildzie i Grunwaldzie. Oceny bardzo dobre były najliczniejsze w przypadku radnych z Grunwaldu (80%), a najmniej popularne w przypadku radnych ze Starego Miasta (43,8%).

Placówki kultury uzyskały średnią na poziomie 3,69 punktu. Najwięcej negatywnych wskazań odnotowano w tym przypadku wśród radnych z Nowego Miasta (8,7%). Ponownie, wskazań niedostatecznych nie odnotowano na Wildzie i Grunwaldzie. Oceny bardzo dobre były najliczniejsze wśród radnych z Wildy (31,8%), a najmniej popularne w przypadku radnych z Grunwaldu (0%).

Parafie, kościoły i związki wyznaniowe uzyskały w wyniku oceny średnią 4,16 punktu. Najwięcej negatywnych wskazań odnotowano w tym przypadku wśród radnych ze Starego Miasta (4,3%), a wskazań niedostatecznych nie odnotowano na Wildzie i Grunwaldzie. Oceny bardzo dobre były najliczniejsze w przypadku radnych z Grunwaldu (75%), a najmniej popularne w przypadku radnych z Jeżyc (33,3%).

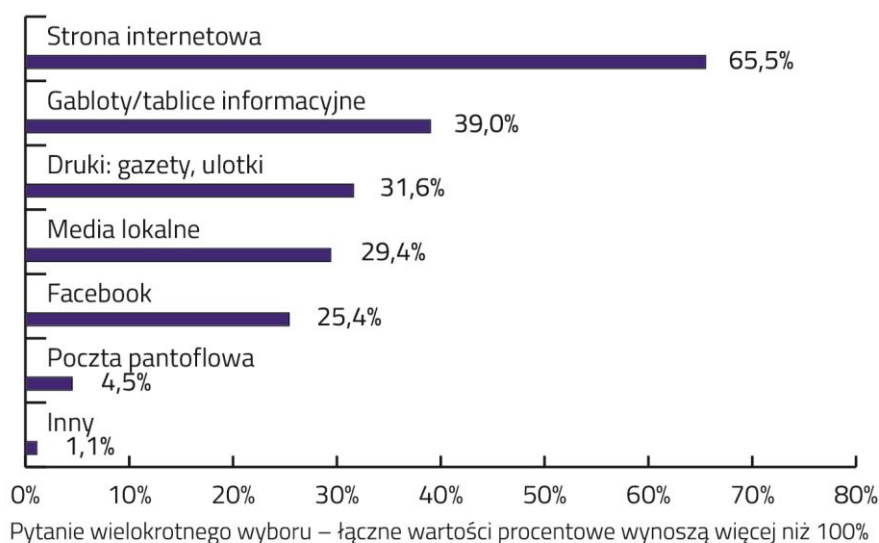
Organizacje pozarządowe uzyskały średnią na poziomie 3,61 punktu. Najwięcej negatywnych wskazań odnotowano w tym przypadku wśród radnych z Wildy (9,1%), a wskazań niedostatecznych nie odnotowano na Grunwaldzie i Jeżycach. Oceny bardzo dobre były najliczniejsze w przypadku radnych z Grunwaldu (22,2%), a najmniej popularne w przypadku radnych z Nowego Miasta (16%).

Spółdzielnie mieszkaniowe ocenione zostały na najniższą, w tym zestawieniu, średnią 3,39 punktu. Najwięcej negatywnych wskazań odnotowano w tym przypadku wśród radnych z Jeżyc (12,1%), a najmniej na Starym Mieście (2,1%). Oceny bardzo dobre były najliczniejsze w przypadku

radnych ze Starego Miasta (25,5%), a najmniej popularne w przypadku radnych z Grunwaldu i Jeżyc (0%).

Pomysły radnych na promocję Rad Osiedli

Pomysły radnych na promocję działań Rad Osiedli:

W pytaniu wielokrotnego wyboru poroszono radnych o zaznaczenie maksymalnie dwóch odpowiedzi na pytanie: „W jaki sposób Osiedla powinny promować swoje dokonania?”. Wśród możliwych odpowiedzi znalazło się siedem kategorii: Facebook; strona internetowa; media lokalne; poczta pantoflowa; gabloty/tablice informacyjne; druki: gazetki, ulotki; inny - jaki? Analiza ich wskazań pokazuje, że najlepszym kanałem informacyjnym, w ocenie radnych, jest strona internetowa (aż 65,5%). Na drugim miejscu znalazły się gabloty i tablice informacyjne (39%). Na trzecim: materiały drukowane np. gazetki czy ulotki (31,6%). Na kolejnych miejscach znalazły się: lokalne media (29,4%), Facebook (25,4%) i na końcu: poczta pantoflowa (4,5%). Tylko dwie osoby zaznaczyły kategorię „inne”.

Gdy porównamy odpowiedzi badanych radnych ze względu na ich płeć zauważymy, że mężczyźni częściej niż kobiety wybierają sposoby związane z Internetem (strona internetowa: 74% wskazań mężczyzn i 55,6% kobiet; Facebook: 29,2% mężczyzn i 20,6% kobiet). Panie radne preferują natomiast, bardziej od mężczyzn, tradycyjne formy promocji takie jak: gabloty, tablice informacyjne (kobiety: 44,4%, mężczyźni: 33,3%) czy druki: gazetki, ulotki (radne: 41,3%, radni: 26%). Radni pierwszej kadencji na wysokim miejscu wskazywali Facebooka (33,3%), który w ich ocenie jest dobrym sposobem na promocję działań Rad Osiedli. W mniejszym stopniu (18,5%) przekonani o tym byli najbardziej doświadczeni radni (działający cztery i więcej kadencji). Oni także najczęściej wskazywali mało popularną kategorię „poczta pantoflowa” (14,8% - podczas gdy odsetek radnych 2-3 kadencji wynosił 1,7%, a pierwszej kadencji - 3,2%). Wśród radnych największymi orędownikami promocji Rad Osiedli przy użyciu strony internetowej są osoby w wieku 41-50 lat (86,7%), najmniejszymi - najstarsi radni (mający powyżej 70 lat) - 50%.

Najprostszy sposób kontaktu z radnymi Rad Osiedli w ocenie radnych

Najprostszy sposób kontaktu z radnym Rady Osiedla	N	Procent
Oficjalny adres e-mail RO	81	46,6
Telefon osobisty do radnych	29	16,7
Telefon do przewodniczącego	18	10,3
List na adres siedziby RO	18	10,3
List na adres UM/WJPM	9	5,2
Inny	19	10,9
Ogółem	174	100

Radnym zadano pytanie o to jaki, jest w ich ocenie, najprostszy sposób przy pomocy, którego mieszkańcy mogą skontaktować się z Radą Osiedla. Do dyspozycji badani mieli sześć kategorii: oficjalny adres e-mail Osiedla; telefon osobisty do każdego z radnych; telefon do przewodniczącego; list na adres siedziby Rady Osiedla; list na adres Urzędu Miasta (Wydziału Jednostek Pomocniczych Miasta); inny - jaki?. Niemal połowa radnych (46,6%) uznała oficjalny adres mailowy poszczególnych Rad Osiedla za najłatwiejszy sposób kontaktu z nimi. Drugą, co do ilości wskazań, drogą kontaktu był telefon bezpośrednio do radnego (16,7%). Na trzecim miejscu badani radni (10,9%) wymieniali inny, nie ujęty w wachlarzu zaproponowanych odpowiedzi sposób kontaktu. Do najczęściej wskazywanych kategorii „inne” należały *dyżury radnych* (aż 13 wskazań). Oprócz nich znalazły się także takie sposoby kontaktu jak: *do skrzynki pocztowej; kościół; profil na portalu społecznościowym np. Facebook; strona www Rady Osiedla; radni idą do mieszkańców; siedziba; wspólne przedsięwzięcia z udziałem radnych i mieszkańców*. Co dziesiąty radny wskazał telefon do przewodniczącego (10,3%) i tradycyjny list wysłany na adres siedziby Rady Osiedla (10,3%). Tylko 5,2% badanych jest zdania, że najprostszym sposobem kontaktu mieszkańca z Radą Osiedla jest wysłanie listu na adres Urzędu Miasta.

Kiedy przyjrzymy się wskazaniom radnych biorąc pod uwagę ich doświadczenie w pracy radnego zauważymy, że wraz z przebyтым stażem rośnie odsetek osób wskazujących osobisty telefon do radnego jako najlepszy sposób kontaktu mieszkańca z radnym. Natomiast wraz z postępującym wiekiem radnego maleje ilość wskazań związanych z oficjalnym adresem e-mail. Wśród najmłodszej grupy osób (radnych do 30 roku życia) aż 73,3% wskazało pocztę elektroniczną jako drogę najlepszego kontaktu. Następnie było to: 31-40 lat (64,7%), 41-50 (60,0%), 51-60 (55,9%), 61-70 (43,2%), by wśród radnych mających powyżej 70 lat osiągnąć odsetek 25,0%. Zauważyć należy, że telefon do przewodniczącego chętniej wskazywali radni będący członkami zarządu (14,9%) niż nie pełniący takiej funkcji (4,8%).

Ocena funkcjonowania wybranych aspektów Rad Osiedli: wsparcie nowych radnych, siedziba, portal

Radni poproszeni zostali również o wyrażenie swoich opinii dotyczących niektórych aspektów funkcjonowania Rad Osiedli: wsparcia edukacyjnego nowych radnych oraz oceny siedziby i portalu osiedlowego. Biorąc pod uwagę wszystkie wskazania respondentów w tym obszarowym zestawieniu zauważyć należy, że najwięcej przeciwników i najmniej zwolenników ma teza, iż „wsparcie edukacyjne nowych radnych było po wyborach wystarczające” (23,6% radnych wskazało raczej i zdecydowanie nie, 45,3% - zdecydowanie i raczej tak). Spory odsetek badanych nie potrafił w tym aspekcie sformułować jednoznacznej oceny – 26,5% wskazań „trudno powiedzieć”. Nieco ponad połowa radnych (54,2%) zgadza się z tezą głoszącą, że „obecny portal osiedlowy spełnia swoje zadania”. Co piąty respondent (20,5%) nie zgodził się z tak postawioną tezą. Natomiast w przypadku opinii „obecna siedziba Osiedla spełnia swoje zadanie” mamy do czynienia z największym odsetkiem osób zgadzających się z tak postawionym stwierdzeniem (69,4% wskazań „zdecydowanie tak” i „raczej tak”). W przypadku tej tezy niemal co piąty radny (19,1%) jest odmiennego zdania.

Wsparcie edukacyjne nowych radnych było wystarczające	N	Procent
Zdecydowanie tak	23	13,5
Raczej tak	54	31,8
Trudno powiedzieć	45	26,5
Raczej nie	29	17,1
Zdecydowanie nie	11	6,5
Nie mam zdania	8	4,7
Ogółem	170	100

Obecny portal osiedlowy spełnia zadanie	N	Procent
Zdecydowanie tak	39	23,5
Raczej tak	51	30,7
Trudno powiedzieć	33	19,9
Raczej nie	24	14,5
Zdecydowanie nie	10	6,0
Nie mam zdania	9	5,4
Ogółem	166	100

Obecna siedziba Rady Osiedla spełnia zadanie	N	Procent
Zdecydowanie tak	53	30,6
Raczej tak	67	38,7
Trudno powiedzieć	20	11,6
Raczej nie	18	10,4
Zdecydowanie nie	15	8,7
Nie mam zdania	0	0
Ogółem	173	100

Największy odsetek osób, które nie uważają, iż wsparcie po wyborach nowych radnych było wystarczające było wśród najmłodszych stażem radnych a zatem, samych potencjalnych zainteresowanych, działających w Radzie Osiedla pierwszą kadencją. Wśród nich było 30,1% osób odnoszących się „zdecydowanie nie” i „raczej nie” do tak postawionej tezy. Podobne poglądy ma niemal trzy razy mniej osób wśród radnych pełniących swoją funkcję co najmniej czwartą kadencją (11,5%). Gdy spojrzymy na wiek radnych zaobserwujemy, że zdecydowanie w większej ilości, niż młodzi radni (do 30 lat: 20,9%), najstarsi z badanej grupy radnych (pow. 70 lat), nie zgadzają się z opinią o wystarczającym wsparciu edukacyjnym dla nowych radnych (41,1%).

Więcej osób niezadowolonych z działania portalu osiedla odnaleźć można wśród mężczyzn (25,3% wskazań na „nie”) niż kobiet (15,5%). Dla 40% radnych do 30 roku życia portal nie spełnia swojego zadania – co stanowi największy odsetek osób niezadowolonych z funkcjonowania portalu ze wszystkich grup wiekowych. Natomiast, najbardziej niezadowoleni z jego funkcjonowania są radni ze Starego Miasta (29,8%). Warto odnotować, że większy odsetek zadowolonych z jego funkcjonowania mamy wśród radnych będących z zarządzie (61,3%) niż poza nim (48,2%).

Panie radne (22,6%) nieznacznie bardziej krytycznie niż panowie (17,9%) odnoszą się do siedziby swojej Rady Osiedla. Wśród najstarszych radnych (powyżej 70 lat) jest największy odsetek (92,4%) osób dla których siedziba spełnia swoje zadanie. Nie było w tej grupie radnych żadnej osoby twierdzącej inaczej. Najbardziej zbliżony do siebie procent zadowolonych (47%), z obecnej siedziby ich Rady Osiedla, do niezadowolonych (41,1%) mamy w przypadku radnych w wieku 31-40 lat. Do dzielnic z których pochodzą radni dla których siedziby spełniają swoje zadanie w największym stopniu należą: Nowe Miasto (85,1%) i Stare Miasto (81,6%). Natomiast najmniej zadowoleni radni (wskazując raczej i zdecydowanie tak) pochodzą z Wildy (52,1%) i Jeżyc (55,8%).

Oprócz dokonania oceny (na pięciostopniowej skali) badani, w przypadku wskazania negatywnych ocen, poproszeni zostali o sprecyzowanie i uzasadnienie swojej opinii. Zespół badawczy chciał bowiem bliżej przyjrzeć się temu jakie elementy, poszczególnych aspektów funkcjonowania Rad Osiedli, stanowią konkretny problem dla radnych.

W przypadku wsparcia nowych radnych siedmiu badanych wskazało, że nie było szkoleniowych form edukacyjnych (*w ogóle nie prowadzono żadnych szkoleń, brak było jakiegokolwiek edukacji*). Część badanych podkreślała, że musiała uczyć się samodzielnie (*wszystkiego dowiedzieliśmy się sami, na bieżąco; uczyliśmy się głównie sami*). W opiniach radnych pojawiły się postulaty o cykliczności (*brak cyklicznych spotkań o charakterze edukacyjnym; jednorazowe szkolenie jest konieczne, ale lepiej pracować z nimi na bieżąco przez pierwszych kilka miesięcy*), konkretnych obszarów szkoleń (*nie było szkolenia w zakresie czynności prawnych radnych; brak wiedzy o podstawowych formach oczekiwania obywatelskich*) oraz większego wsparcia edukacyjnego kierowanego bezpośrednio, ale także przy wykorzystaniu materiałów szkoleniowych (*za małe wsparcie edukacyjne dla nowych radnych; powinny być kursy; mało materiałów edukacyjnych dostarczanych dla radnych*).

W przypadku krytycznych opinii dotyczących funkcjonowania portalu osiedlowego radni wskazywali kilka obszarów, które sprawiają, że nie można, w ich ocenie, uznać go za spełniający swoje zadanie. Uwagi dotyczyły niskiej rozpoznawalności wśród mieszkańców, mało zachęcającej szaty graficznej i jego technicznych ograniczeń, braku ważnych informacji i aktualizacji (*ograniczone możliwości portalu osiedlowego: brak możliwości np. tworzenia ankiet, trudno się do niego dostać; zbyt mało informacji na portalu - posiedzenia, terminy; brak multimedialności; portal nie funkcjonuje w praktyce ze względów technicznych; brak portalu Osiedla, a zakładka na www.poznan.pl trudna do odnalezienia; mało kto wie o jego istnieniu; portal nie umieszcza aktualności, jest prowadzony nieciekawie; jest mało czytelny; za mało informacji dla radnych - skany uchwał; każde osiedle powinno mieć osobną stronę www.*).

Uwagi radnych do siedziby w której działa ich Rada Osiedla również dotyczył różnych aspektów. Największa liczba radnych wskazywała, że jest on po prostu zbyt mały (*mała powierzchnia lokalu; ma za małe sale do spotkań z radnymi; pokój wielkości komórki; brak możliwości organizowania większych przedsięwzięć*). Część radnych zwracała uwagę na to, że siedziba leży w miejscu w którym trudno ją znaleźć (*powinna być w bardziej widocznym miejscu; siedziba ukryta; jest za mało atrakcyjnym miejscem na osiedlu*). Radni, w swoich uzasadnieniach, odnosili się także do tego, że Rada Osiedla nie ma stałej siedziby czy nie znajduje się ona na terenie Osiedla. Problemem są także warunki panujące w niektórych siedzibach (*miejsce niedogrzone; podziemia, trudno trafić, bez naświetli i wentylacji*) oraz to, że miejsca te czasami nie są miejscami reprezentatywnymi (*siedziba nie daje możliwości przeprowadzenia posiedzeń komisji i zarządu w godnych warunkach: spotykamy się na korytarzu*). Dodatkowym problemem sygnalizowanym przez radnych jest także utrudniony kontakt listowny siedzib, które są ulokowane w szkołach (*siedziba w szkole ma problem z dostarczaniem korespondencji*).

Opinie radnych dotyczące potrzeby zmian: zasad przyznawania diet, Statutu Osiedla

Radnym zadano także dwa pytania dotyczące tego czy dostrzegają potrzebę zmian zasad przyznawania diet członkom organów osiedlowych oraz obowiązującego Statutu Osiedla. Większość badanych zarówno w pierwszym aspekcie (81%) jak i drugim (65,1%) wskazała, iż nie dostrzega takiej potrzeby. Niemniej warto zauważyć, że więcej badanych opowiedziało się potrzebą zmiany zasad przyznawania diet niż za zmianą Statutu Osiedla – uczynił tak co trzeci badany (34,9%) radny w przypadku opinii o dietach i niemal co piąty (19%) w kwestii Statutu.

Potrzeba zmiany zasad przyznawania diet	N	Procent
Tak	59	34,9
Nie	110	65,1
Ogółem	169	100

Potrzeba zmiany Statutu Osiedla	N	Procent
Tak	30	19,0
Nie	128	81,0
Ogółem	158	100

Stosunek do zmiany obowiązującego Statutu nie różnicuje płeć badanych radnych. Jednakże większą potrzebę zmian w tym aspekcie dostrzec możemy wśród radnych pierwszej kadencji (17,8%) niż tych będących radnymi co najmniej cztery kadencje (8%). Większa ilość młodych, niż starszych badanych osób, jest zwolennikami tej zmiany. Przykładowo, wśród radnych do 30 lat i 31-40 odsetek ten wynosi 26,7% i 25%, 41-50 (15,4%), a wśród najstarszych radnych (powyżej 70 lat) nie znalazł się nikt, kto dostrzega potrzebę zmiany w tym zakresie. Podział ze względu na dzielnice pokazuje, że radni z Jeżyc w największym stopniu (37,1%) oczekiwaliby zmian w zapisach Statutu Osiedla.

Nieznacznie bardziej panie radne (39%) częściej niż panowie (34,3%) dostrzegają potrzebę zmiany zasad przyznawania diet radnym Rad Osiedla. Jedyną grupą wiekową radnych, którzy w większym zakresie wyrażają potrzebę zmiany zasad przydzielania diet (51,4%), niż są przeciwnego zdania (48,6%), są osoby w wieku 61-70 lat. Pozostałe grupy wiekowe są przeciwnikami wprowadzania zmian w tym zakresie - dla przykładu radni mający do 30 lat (73,3% - odpowiedzi „zdecydowanie nie” oraz „raczej nie”).

Badani poproszeni zostali, w przypadku odpowiedzi twierdzących, o określenie kierunku oczekiwanych zmian czy też ich zakresu. W przypadku zmiany zasad przyznawania diet najpopularniejszą kategorią wśród radnych (wskazało ją 9 osób) było przekonanie o tym, iż należy wprowadzić bardziej jasne kryteria ich przyznawania (*doprecyzowanie i regulamin jednakowy dla wszystkich rad osiedli ; brak jasnych kryteriów, duże różnice diet pomiędzy radnymi; powinno być jasno określone zasady przyznawania komu i po ile i za co przyznawane są diety; zdecydowanie jaśniejsze kryteria; uściślenie kryteriów przyznawania diet*). Innym, równie popularnym pomysłem (siedem osób) było uzależnienie wysokości diet od aktywności radnych. Warto zauważyć, że szczególnie w przypadku tej kategorii, w różny (często odmienny) sposób był wyznaczany zakres tej aktywności: *diety powinny być rekompensatą za wykonywaną pracę i poniesione koszty. Nie za samo przyście na Radę; dla radnych aktywnych zdecydowanie niezbędne jest wynagrodzenie; płacenie diet za zaangażowanie w pracę rady osiedla; proporcjonalna do uczestnictwa w zebraniach miesięcznych*. Nieco mniej orędowników (sześć osób) ma pomysł, by ustalić stałe stawki diet (*diety powinny być stałe; regularna w zależności od jurysdykcji; stała stawka wyjściowa + wzrost o dodatkowe koszty poniesione w drodze uchwały rady*). Po pięciu radnych opowiadało się za: podniesieniem wysokości diet (*kwota diet nie wystarcza do pokrycia poniesionych kosztów; podwyższyć diety, co da większe możliwości; większe diety, aby w realny sposób pokryły poniesione koszty*) oraz wzrostem wynagrodzeń Zarządu (*więcej dla ZO, mniej dla RO; dla zarządu ryczałt, dla członków według efektów współpracy; osoby pracujące w zarządzie powinny otrzymywać podwyższone diety; większe diety dla Przewodniczącego Rady i Zarządu*). Jeszcze inne pomysły radnych dotyczyły podziału środków diet w zależności od pełnionej funkcji (*wprowadzenie stawek diet dla radnych zgodnych z pełnioną funkcją i pozostawić pulę na dodatkowe działania; stała kwota od pełnionej funkcji*). Pojawiły się także nieliczne głosy o tym, by zupełnie z nich zrezygnować (*diety nie powinny być przyznawane - jest to praca społeczna; albo radni zawodowi albo społeczni; nie przyznawać*). Do innych pomysłów badanych, wartych zauważenia, należą: *Wprowadzić KPI [Kluczowe wskaźniki efektywności] do oceny efektywności prac radnych; nagrody na koniec roku; w przyznawaniu diet powinna uczestniczyć pracownica Wydziału Wspierania Jednostek Pomocniczych, która wie najlepiej kto ile pracował; więcej diet motywujących, bardziej zasadnych*.

Kiedy weźmiemy pod uwagę wpisy radnych obejmujące zakres zmian w Statucie Osiedla zauważymy, iż najczęściej wymieniany zakres zmian dotyczy wprowadzenia możliwości wygaszenia mandatu radnemu, który nie interesuje się pracami Rady Osiedla i nie wywiązuje się ze swojej funkcji (*wygaszanie mandatów radnych, które trwale przestały działać w RO - nieobecność na sesjach; statutowe wykluczenie członków RO z jej składu przy półrocznej nieprzerwanej nieobecności na sesja RO; uwzględnić wygaśnięcie mandatu z powodu nieobecności na sesjach*). Część radnych oczekiwałaby zwiększenia kompetencji jednostek pomocniczych Poznania. Inne pomysły dotyczyły między innymi: *osiedla powinny mieć możliwość przy braku środków własnych - braku grantu i środków z budżetu obywatelskiego - dofinansowania zadania pobierając środki budżetowe z roku kolejnego w celu wykonania zadania w całości [w danym roku a nie odkładania lub dzielenia zadania]; kolegalność ZO i rozdział (doprecyzowanie) kompetencji RO i ZO; osiedla powinny mieć osobowość prawną, więcej kompetencji i odpowiedzialności, więcej pieniędzy, możliwości decydowania kto za ile ma wykonywać zadanie będące w zakresie działań Osiedla; poza miejskimi jednostkami czy wydziałami do statutowych należy w odpowiednich miejscach wpisać też miejskie spółki; rola i znaczenie konsultacji; scharakteryzować kompetencje radnych, przewodniczącego rady i zarządu; możliwość powołania „komisji rewizyjnych”; zwiększenie puli zadań celowych; większej samodzielności; w ordynacji wyborczej: wielkość okręgu - ok. 1 tys. mieszkańców w jednym okręgu powinno się wybierać 1 radnego. Np. osiedla w którym wybiera się 15 radnych powinno zostać podzielone na 15 okręgów wyborczych*.

Opinie radnych o funkcjonowaniu Rad Osiedli – środki finansowe

Radni osiedlowi zostali także poproszeni o wyrażenie opinii dotyczącej pomysłu na powierzenie Radom Osiedli środków z określonych wydziałów Urzędu Miasta Poznania i komórek organizacyjnych. Największy odsetek radnych uważa, że Rady Osiedla powinny dysponować środkami powierzonymi przez Zarząd Dróg Miejskich (środki na remonty dróg i chodników) – aż 92,9% wskazań „zdecydowanie tak” i „raczej tak”. Nieco mniejszy procent badanych jest zdania, iż Rady powinny dysponować środkami Zarządu Zieleni Miejskiej (środki na utrzymanie zieleni) – 87,2% (łączych wskazań „tak”). W najmniejszym stopniu radni przychylni są do pomysłu dysponowania środkami Wydziału Oświaty (środki na remonty szkół) – 74,6% wskazań zgadzających się.

Dysponowanie środkami - remont szkół	N	Procent
Zdecydowanie tak	88	50,9
Raczej tak	41	23,7
Trudno powiedzieć	21	12,1
Raczej nie	15	8,7
Zdecydowanie nie	6	3,5
Nie mam zdania	2	1,2
Ogółem	173	100

W przypadku, gdy chodziło o środki na remonty szkół z Wydziału Oświaty opcję „zdecydowanie tak” wybrało 50,9% badanych, „raczej tak” 23,7%, „trudno powiedzieć” 12,1%, „raczej nie” 8,7%, a „zdecydowanie nie” 3,5%. Odpowiedzi „nie mam zdania” udzieliło 1,2% respondentów. Warto zwrócić uwagę na znaczące dysproporcje w rozkładzie odpowiedzi w odniesieniu do poszczególnych dzielnic: najwięcej odpowiedzi, świadczących o potrzebie dysponowania środkami na remonty szkół odnotowano wśród radnych z Nowego Miasta (65,4%), najmniej z Jeżyc (34,3%). Symetrycznie rozłożyły się tu także odpowiedzi „zdecydowanie nie”, przy zerowej wartości wskaźnika wśród radnych Nowego Miasta i wynoszącym 8,6% wskaźniku radnych z Jeżyc.

Dysponowanie środkami - remont dróg i chodników	N	Procent
Zdecydowanie tak	111	65,3
Raczej tak	47	27,6
Trudno powiedzieć	6	3,5
Raczej nie	2	1,2
Zdecydowanie nie	4	2,4
Ogółem	170	100

Odnosząc się do środków na remonty dróg i chodników z Zarządu Dróg Miejskich, wariant „zdecydowanie tak” wybrało 65,3% badanych, „raczej tak” 27,6%, „trudno powiedzieć” 3,5%, „raczej nie” 1,2%, a „zdecydowanie nie” 2,4%. W tym przypadku, żadna z osób badanych nie skorzystała z odpowiedzi „nie mam zdania”. Także w tej kwestii mamy do czynienia z istotną dysproporcją odpowiedzi radnych reprezentujących różne dzielnice. Odpowiedzi „zdecydowanie tak” najwięcej odnotowano na Nowym Mieście (80%), najmniej na Wildzie (55%). Z kolei odpowiedzi „zdecydowanie

nie” najczęściej pojawiło się wśród radnych ze Starego Miasta (6,3%), a w pozostałych dzielnicach nie pojawiły się w ogóle.

Dysponowanie środkami - utrzymanie zieleni	N	Procent
Zdecydowanie tak	103	59,9
Raczej tak	47	27,3
Trudno powiedzieć	14	8,1
Raczej nie	2	1,2
Zdecydowanie nie	4	2,3
Nie mam zdania	2	1,2
Ogółem	172	100

Trzecim zakresem, w sprawie którego wypowiadali się radni były środki z Zarządu Zieleni Miejskiej na utrzymanie zieleni. W tym przypadku odpowiedzi „zdecydowanie tak” udzieliło 59,9% badanych, „raczej tak” 27,3%, „trudno powiedzieć” 8,1%, „raczej nie” 1,2%, a „zdecydowanie nie” 2,3%. Odpowiedzi „nie mam zdania” udzieliło 1,2% respondentów. Podobnie jak we wcześniej omawianym przypadku odpowiedzi „zdecydowanie tak” najczęściej odnotowano wśród badanych z Nowego Miasta (76%), najmniej z Wildy (45,5%). Z kolei odpowiedzi „zdecydowanie nie” najczęściej pojawiło się wśród radnych ze Starego Miasta (6,3%) a w pozostałych dzielnicach nie pojawiły się w ogóle.

Opinie radnych o funkcjonowaniu Rad Osiedli – kompetencje

Radni osiedlowi zostali także poproszeni o wyrażenie opinii o pomysłach na zwiększenie kompetencji Rad Osiedli w określonych zakresach. W największym stopniu radni zgadzają się z tezą o powiększeniu kompetencji Rad Osiedli w kwestii zarządzania obiektami użyteczności publicznej (67,4% wskazań raczej i zdecydowanie tak). W ich ocenie większe kompetencje powinny być także w sferze utrzymania dróg i chodników (61,8%). Natomiast więcej jest przeciwników zwiększenia kompetencji w aspekcie zarządzania szkołami (36,1% wskazań „raczej nie” i „zdecydowanie nie”) niż zwolenników (34,3%) poszerzenia kompetencji Rad Osiedli w tym obszarze.

Większe kompetencje - zarządzanie obiektami użyteczności publicznej	N	Procent
Zdecydowanie tak	84	48,8
Raczej tak	32	18,6
Trudno powiedzieć	29	16,9
Raczej nie	19	11,0
Zdecydowanie nie	6	3,5
Nie mam zdania	2	1,2
Ogółem	172	100

Pierwszy z zakresów dotyczył zarządzania obiektami użyteczności publicznej, takich jak place zabaw, skwery, parki, siłownie zewnętrzne. Odpowiedzi „zdecydowanie tak” udzieliło 48,8% badanych, „raczej tak” 18,6%, „trudno powiedzieć” 16,9%, „raczej nie” 11%, natomiast „zdecydowanie nie” 3,5%. Odpowiedzi „nie mam zdania” udzieliło 1,2% respondentów. Również tutaj widoczne są dysproporcje w rozkładzie odpowiedzi w odniesieniu do poszczególnych dzielnic:

najwięcej odpowiedzi, świadczących o potrzebie zwiększenia kompetencji w zakresie zarządzania obiektami użyteczności publicznej odnotowano wśród radnych z Nowego Miasta (61,5%), najmniej z Grunwaldu (20%). Podobną tendencję można zaobserwować w przypadku odpowiedzi „zdecydowanie nie”, przy zerowej wartości wskaźnika wśród radnych Nowego Miasta i Wildy z jednej strony, a wynoszącym 10% wskaźniku odpowiedzi radnych z Grunwaldu.

Większe kompetencje - zarządzanie szkołami	N	Procent
Zdecydowanie tak	32	19,3
Raczej tak	25	15,1
Trudno powiedzieć	47	28,3
Raczej nie	47	28,3
Zdecydowanie nie	13	7,8
Nie mam zdania	2	1,2
Ogółem	166	100

Drugi zakres opinii dotyczył zarządzania szkołami. W tym przypadku odpowiedzi „zdecydowanie tak” udzieliło 19,3% badanych, „raczej tak” 15,1%, „trudno powiedzieć” 28,3%, „raczej nie” 28,3%, a „zdecydowanie nie” 7,8%. Wyrobionego zdania nie miało w tym przypadku 1,2% badanych. Najwięcej odpowiedzi, świadczących o potrzebie zwiększenia kompetencji w zakresie zarządzania szkołami, odnotowano wśród radnych z Nowego Miasta (29,2%), najmniej z Jeżyc (5,9%). W przypadku odpowiedzi „zdecydowanie nie”, najwyższy wskaźnik odnotowano wśród radnych z Grunwaldu (10%), najniższy – wśród radnych ze Starego Miasta (4,2%).

Większe kompetencje - utrzymanie dróg i chodników	N	Procent
Zdecydowanie tak	74	43,5
Raczej tak	31	18,2
Trudno powiedzieć	27	15,9
Raczej nie	23	13,5
Zdecydowanie nie	13	7,6
Nie mam zdania	2	1,2
Ogółem	170	100

Wreszcie zakres trzeci dotyczył utrzymania dróg i chodników. Odpowiedzi „zdecydowanie tak” udzieliło 43,5% badanych, „raczej tak” 18,2%, „trudno powiedzieć” 15,9%, „raczej nie” 13,5%, a kategorię odpowiedzi „zdecydowanie nie” wskazało w tym przypadku 7,6%. Wyrobionego zdania nie miało dwóch radnych (1,2%). Najwięcej odpowiedzi, świadczących o potrzebie zwiększenia kompetencji w zakresie utrzymania dróg i chodników, odnotowano wśród radnych z Nowego Miasta (64%), najmniej z Grunwaldu (20%). W przypadku odpowiedzi „zdecydowanie nie”, najwyższy wskaźnik odnotowano wśród radnych z Grunwaldu (20%), przy zerowym wskaźniku osiągniętym wśród radnych z Nowego Miasta.

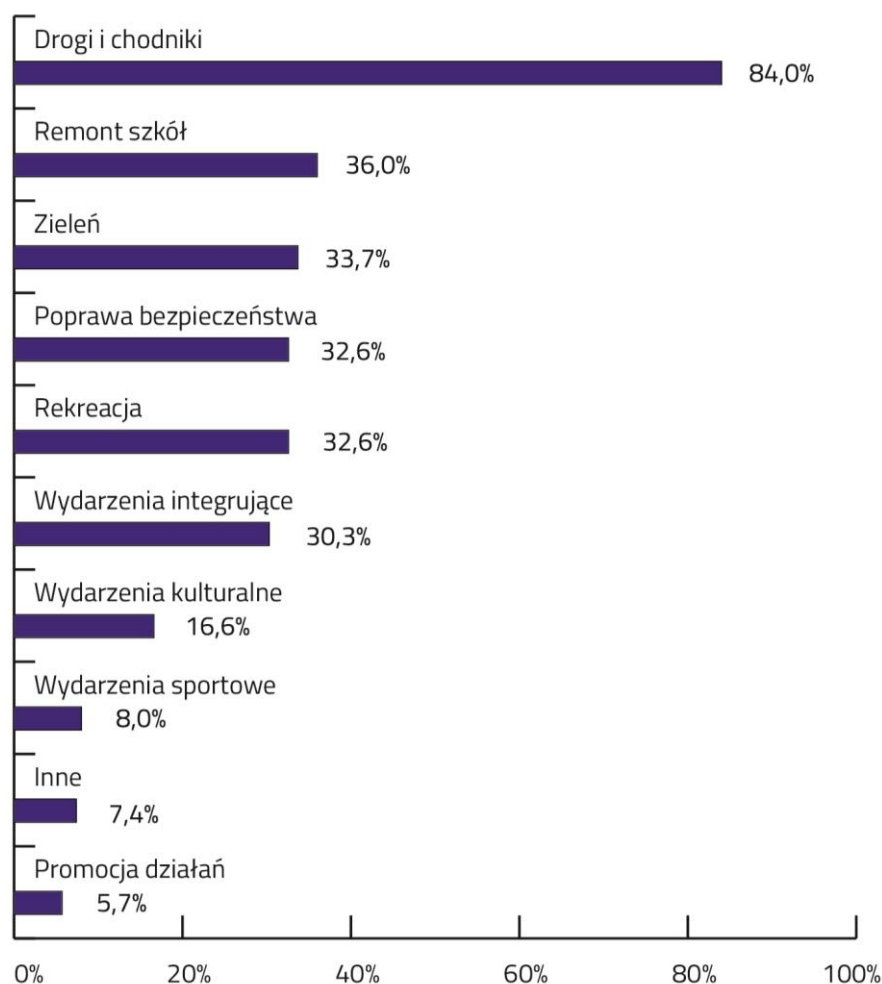
Uzupełnieniem powyższych danych jest lista obszarów, w jakich radni dostrzegają potrzebę zwiększenia kompetencji. Została ona sporządzona na podstawie odpowiedzi na pytanie

uzupełniające („inny obszar – jaki?...”) kwestie omówione wcześniej. Najczęściej pojawiały się tu obszary takie jak:

- kultura, w tym zarządzanie obiektami takimi jak domy kultury, kluby seniora, kluby osiedlowe, miejsca integracji mieszkańców,
- bezpieczeństwo, w którym mieści się współpraca z policją i strażą miejską,
- inwestycje, w tym opiniowanie planów zagospodarowania przestrzennego i wyznaczanie kolejności remontów obiektów tego wymagających,
- opieka nad terenami zielonymi.

Najważniejsze obszary działań Rad Osiedli w ocenie radnych

Najważniejsze obszary działań Rad Osiedli w ocenie radnych:

Pytanie wielokrotnego wyboru – łączne wartości procentowe wynoszą więcej niż 100%

Radni Rad Osiedli poproszeni zostali o wskazanie zakresów działań na które, w pierwszej kolejności, wydaliby dodatkowe pieniądze w sytuacji, gdyby Osiedle dysponowało większym budżetem. Służyła temu kateria dziesięciu odpowiedzi, obejmujących rozmaite dziedziny, wiążące się zarówno z infrastrukturą techniczną, jak też działaniami pozainwestycyjnymi. Osoby badane mogły przy tym zaznaczyć maksymalnie trzy odpowiedzi. W zestawieniu zbiorczym, uwidacznia się jeden podstawowy priorytet, jakim są remonty dróg i chodników. Dla 84% badanych to one, w pierwszej kolejności, powinny zostać doinwestowane z dodatkowych pieniędzy będących w dyspozycji Rady Osiedla. W dalszej kolejności wskazywano: remonty szkół (36%), troskę o tereny zielone (33,7%), poprawę bezpieczeństwa (32,6%), rekreację (32,6%) oraz organizację wydarzeń integrujących

mieszkańców (30,3%). I wreszcie grupy działań, które uzyskały niższy poziom wskazań: organizacja wydarzeń kulturalnych (16,6%), organizacja wydarzeń sportowych (8%) oraz promocja działań (5,7%). Prezentowany rozkład odpowiedzi ujawnia pewną tendencję do postrzegania przez osoby badane misji swoich działań i wiele mówi o tym, co radnym wydaje się najistotniejsze. Warto zauważyć, że wśród działań, którym w ramach niniejszego pytania nadano wysoki priorytet zaangażowania dodatkowych pieniędzy, są głównie te, które wiążą się z dużymi nakładami inwestycyjnymi: remonty dróg, chodników, szkół, zadbane trawniki, parki i skwery. Działania mające charakter „miękkich” schodzą tu zdecydowanie na dalszy plan, a są wśród nich: integracja, kultura, sport. Trudno rzecz jasna spierać się z opiniami, dotyczącymi istotności zakresów wskazanych przez radnych. Trudno też lekceważyć te czynniki, które sprawiają, że mieszkańcy osiedli czują się w swoich miejscach zamieszkiwania „jak w domu”. Z pewnością należą do nich: obecność miejsc skłaniających do przebywania w przestrzeni publicznej czy wydarzeń kulturalnych i sportowych, podczas których ludzie wspólnie spędzają swój czas. Warto także zauważyć znaczącą ostatnią, zdecydowanie najrzadziej wybraną przez radnych, pozycję związaną z promocją działań. Radni wydają się być skupieni szczególnie na pozostawieniu po swojej pracy materialnego śladu. Biorąc jednak pod uwagę, wyrażone w tym badaniu, wskazania mieszkańców świadczące o niskiej rozpoznawalności Rad Osiedli wydaje się, że należałoby również zwrócić większą uwagę na budowanie pozytywnego wizerunku, informacji i promocji działań Rad Osiedli.

Bibliografia - polecana literatura:

- Adamczyk Mieczysław, Chmiel Teresa B. (red.), *Społeczności lokalne w perspektywie wyzwań współczesności*, Polkowice: Wydawnictwo Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Techniki, 2013.
- Barański Marek, Czyż Anna, Kubas Sebastian (red.), *Rola samorządu terytorialnego w modernizacji Polski*, Katowice: Wydawnictwo Naukowe „Śląsk”, 2010.
- Buczowski Piotr, Matczak Piotr (red.), *Konflikt nieunikniony: wspólnoty i władze lokalne wobec konfliktów spowodowanych rozwojem*, Poznań: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, 2004.
- Dymnicka Małgorzata, *Przestrzeń publiczna a przemiany miasta*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, 2013.
- Grzegorzczak Anna (red.), *Miasta w czasach globalizacji*, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, 2012.
- Jaeschke Andrzej, Mikołajczyk Magdalena (red.), *Co znaczył i znaczy samorząd*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, 2000.
- Kowalik Janina, Bednarz Andrzej (red.), *XX lat samorządu terytorialnego w Polsce. Doświadczenia – problemy – perspektywy*, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, 2011.
- Malikowski Marian, *Socjologiczne badanie miasta: problemy pojęciowe, teoretyczne i metodologiczne*, Rzeszów: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, 1992.
- Malikowski Marian, Solecki Sławomir (red.), *Socjologia miasta: wybór tekstów*, Rzeszów: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, 2001.

Marczewska-Rytka Maria, Piasecki Andrzej K. (red.), *Demokracja bezpośrednia: wymiar globalny i lokalny*, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2010.

Matczak Piotr, *Rady osiedli: w poszukiwaniu sensu lokalnego działania*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2008.

Nawrot Bogdan, Pokładecki Jacek (red.), *Wieloaspektowość samorządności gminnej w Polsce*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 2011.

Piasecki Andrzej K. (red.), *Lider społeczny w XXI wieku*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, 2013.

Piasecki Andrzej K., *Samorząd terytorialny i wspólnoty lokalne*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2009.

Piekara Andrzej (red.), *Funkcje samorządu terytorialnego a lokalna jakość życia: studia z zakresu teorii i praktyki*, Warszawa: Uniwersytet Warszawski Centrum Studiów Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego: Instytut Polityki Społecznej, 1995.

Pokładecki Jacek, *Samorząd terytorialny w warunkach transformacji systemu politycznego w Polsce*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Instytutu Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, 1996.

Projekt "Miasto Obywateli. Rozwój Rad Osiedli w Poznaniu"
realizowany ze środków miasta Poznań oraz programu
Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

